

8טע, פיל פֿעדֿרעסֿערטע אויפֿלאגֿע.

אם אַשכּחֶד יְרוּשָׁלַיִם תִּשָׁבַח יְמִינִי

מֵאֲנִי לְנֵי צְקִיִּים

קִבֵּץ

סֵפֶר הַתְּהִלָּה

לְעִיר צִיּוֹן

56 די בעקטע לידער 56

No. 3

טײַטל 10 פֿ. (26 קײַט.)

No. 3

שוין ערשי ענען

פאלשטענדיג

מאגילניצקייט

ליניען-סדור

אין 3 בעזונדערע אויסגאבען. איינע מיט ענג-
לישער איבערזעצונג. איינע מיט אידישער
איבערזעצונג. און איינע אהן איבערזעצונג.

פרייז

\$ c.

1.00 מאגילניצקייט ליניען-סדור קאמפליט

1.25 דאס זעלבע געבונדען פראכטפאל אין קלאטה

דאס זעלבע צוזאמען מיט דעם ניט-איבער-
זעצטען סדור לבתי ספר ולעם פראכטפאל
געבונדען אין קלאטה.

1.50 דאס זעלבע, דער 1טער טהייל אליין, אלע
תפלות לחוד, געבונדען איינפאך.

50 דאס זעלבע, דער צווייטער טהייל אליין, אלע
תפלות פיר שבת, יום טוב, און ראש חדש.

75 מאגילניצקייט הדר-סדור אדער סדור
"לבתי ספר ולעם", אלעס ווי דער ליניען-
סדור, נור אהן איבערזעצונג.

25

צו בעקומען ביי אלע מוכרי ספרים.

קִבֵּץ

שִׁירֵי-צִיּוֹן וְשִׁירֵי-עַם

— מֵאֵת —

מִשׁוֹרְרֵי־נוֹדְעִים

נִקְבְּץ וְנִעְבָּד

— עַל־יְדֵי —

יוֹסֵף בֶּן־יְהוּדָה מֵאֲנִילְנִי־צִקִּי

מוֹדָה הָרֵאשִׁי בִּבְיַת הַסֵּפֶר לְבְנֵי צִיּוֹן

הַעֲבָרָה אִישׁ עִן אִין אִידִישׁע

צִיּוֹן'ס און פֿאַלק'ס-לידער

צו זינגען מיט מעלאָדיען

נעואַמעלט און אַרויסגעגעבען פֿון

יוֹסֵף מֵאֲנִילְנִי־צִקִּי

אויפֿער-לעהרער פֿון „בְּנֵי צִיּוֹן סְקוּל“

100 ס. 5-טע סט., פּוֹלַאדעלשׂא פּאַ.

— טע פֿערגרעסערטע אויפֿלאַגע.

אִינְהַאֲלֵט פֶּעֶרְצֵי־כְנִים

פֶּן דִּי נִייע 19 שִׁירִים, וואס זײַנען צוגעגעבען אין

קֶבֶץ נומער 4, 8טע אויפֿלאַגע. זײַטע

140 (57) לֵהֶעבְרִיָּה—נ. ה. אימבער.

142 (58) שִׁיר עֶרֶשׁ—הַנִּיל

144 (59) אַרְבַּע כּוֹסוֹת (הֶעֱבֵרְעֵאִישׁ)—הַנִּיל

145 (60) אַרְבַּע כּוֹסוֹת (אִידִישׁ)—הַנִּיל

147 (61) ווײַנע־לִיד—יחזקאל לעווײַט.

149 (62) קִינָה עַל מוֹת הַרְצֵל—נ. ה. אימבער.

150 (63) בְּרַפֶּת עִם—ח. נ. ביאליק.

152 (64) אֲוִיתֶיךָ—מ. מ. דאָליצקי

154 (65) אֲהוּבָתִי—א. ד. ליפשיץ.

155 (66) שִׁיר עֶרֶשׁ—דר. ש. מאַנדעלקאַרן

157 (67) אֲוִיָּה—ר. אברהם דופר לעבענזאהן.

158 (68) אֵל מִלֶּךְ הַמְּשִׁיחַ—עמנואל הרומי.

159 (69) עֲתִידוֹת—יעקב כהן.

160 (70) בָּכוּ בָּכוּ לַהוֹלֵךְ—דר. ש. מאַנדעלקאַרן

160 (71) דַּעַר מֵאַמֶּעס קְלָאג—ש. ש. שרױג.

162 (72) אֶלְפָּא־בֵּית (אױפֿ'ן פֿרײַפֿעמ'שִׁיק)

163 (73) אֶלְפָּא־בֵּית—יוסף מאַגילניצקי.

164 (74) נַחֲמַת צִיּוֹן—

165 (75) דִּי הַאֲפִנּוֹנִג (הַתְּקוּהָ)—א. ל. ווארפסאן

נֵאֻמָּה עַן

— צו —

יוסף מאגילניצקי'ס

קִבְּץ

שירי-ציון וְשירי-עם

געשריבען און אראנגעשריבט

פון בעריהמטען מוזיקער

רעוו. בצלאל ווייסבלום

חזן, מוהל מומחה ומסדר קהויטין

גיבט לעסאגס אין פיאנא און וואקאל

834 ס. 4טע סט. פילאדעלפיא, פא.

דרוק און פערלאג פון יוסף מאגילניצקי

708 ס. 5טע סט. פילאדעלפיא, פא.

אִיְהוָה אֱלֹהֵי פֶּן דִּי נְאֻטָּען

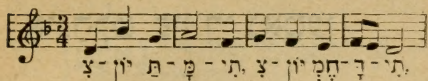
אָם אֵיִשְׁכַּחָהּ. אַרְיִגִּנעל פֿון הײמאַן קאַהן	1
מִשָּׂאת נַפְשִׁי. אַרְיִגִּנעל פֿון הײמאַן קאַהן	2
דָּאָרט וואוּ דִי צַעֲדָעֵר.	3
הַנֶּגֶד מַחֲנֵה יְהוּדָה. אַרְיִגִּנעל פֿון מ. י. ברויַדא.	4
יִשִׁיר עָרֶשׁ.	5
הַתְּקוּהָה.	7
בְּרוּדָעֵר יִשְׂרָאֵלִיִּק.	15
מְקוֹם יֵשׁ אַרְזִים (דָּאָרט וואוּ דִי צַעֲדָעֵר 3)	16
צִיּוֹן צִיּוֹן.	17
בְּרָמָה וויין־ליעד.	18
קְדִימָה. אַרְיִגִּנעל פֿון הײמאַן קאַהן.	19
הַיִּשׁוּב אַחִים, חֲזוֹן.	20
גַּם צִיּוֹנָה. אַרְיִגִּנעל פֿון ב. ווייסבלום.	22
קְדִימָה	24
H. O. Russoto. } On to the East.	25
וואוּ אַז מײַן הֵם. אַרְיִגִּנעל מ. י. ברויַדא.	27
OUR HOPE (7 התקוה).	29
Zionist League Song.	31

אִינְהַלְט פֿון דִי נַאטֶען

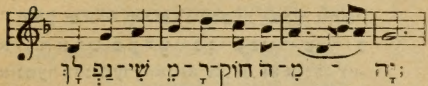
אלע שירי ערש, וועלכע געפינען זיך אין
 אינהאלט פערציי כניס פון די שירים
 אונטער די נומערן 30, 31, 32, 33, 34 און 35 זיי-
 נען צו זינגען מיט די מוזיק פון שיר ערש, וועל-
 כעס געפינט זיך אין אינהאלט פערציי כ-
 ניס פון די נאטען אונטער נומער 5.

בָּאָרְץ אַבֹּתִי. (ארוגינעל פון היימאן קאהן)	42
לְאַרְצֵנוּ מִזְמוֹר נְשִׁיר.	48
My Country 'tis of thee (48 דארצנו מזמור ישיר)	49
אָדוּם לָבֵן וְתַכְלֵת.	50
The Red, White & Blue (50 אדום לבן ותכלת)	51
דֶּגֶל הַכּוֹכָבִים.	52
The Star Spangled Banner (52 דגל הכוכבים)	53
דִי יִשְׁבּוּעָה. צום ענדע בוך	56
מַעֲמָאֲרָאֲדוּם בּוֹךְ.	

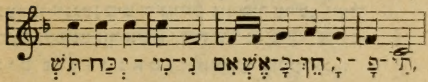
1) אִם אֲשַׁבְּחֶךָּ. זעה "קובץ שירי ציון" זייטע 10.

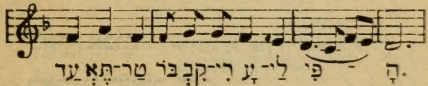
תי־דָּחַמְ יוֹן - צַ, תִּי - פֶּ - ת יוֹן - צַ

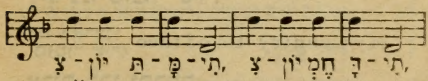
יָהּ - מֶ - הַ חֹזֶק - רָ - מִ שִׁי - נֶפֶּ לָךְ

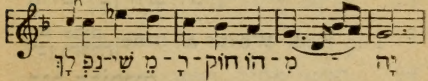
תִּי - פֶּ - יָ, חֶדְ - כֵּ אֲשַׁאֵם גִּי - מִי - יָ בַח - תָּשׁ

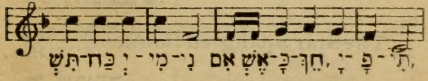
יָהּ - פִּי לִי - עַ רִי - קֶבֶּ בּוֹ טַר - תָּאֵ עַד

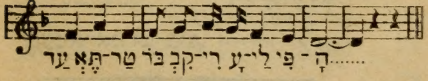
תי־דָּחַמְ יוֹן - צַ, תִּי - פֶּ - ת יוֹן - צַ

יָהּ - מֶ - הַ חֹזֶק - רָ - מִ שִׁי - נֶפֶּ לָךְ

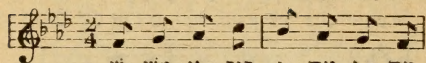

תִּי - פֶּ - יָ, חֶדְ - כֵּ אֲשַׁאֵם גִּי - מִי - יָ בַח - תָּשׁ

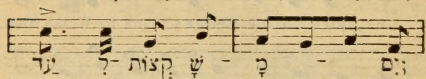

יָהּ - פִּי לִי - עַ רִי - קֶבֶּ בּוֹ טַר - תָּאֵ עַד

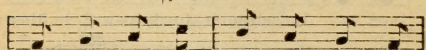
2) משאת נפש. זעה "קובץ שירי ציון" זייטע 11

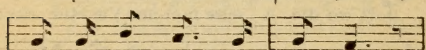
פָּה - יָ - טָה - נָ , בֵּיב - אָ - קָשׁ - שׁ

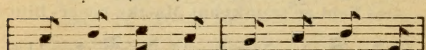
וַיִּם - קָ - שׁ - קָצוֹת - לְ - עֵד

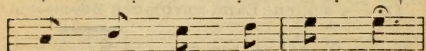
פָּה - שׁ - צָק - הוּ - לִי - לִי - הֶבֶן וַיּוֹ

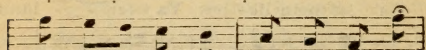
וַיִּם - נָ - יַעֲ - לָ - זֶה - אֶ - ת

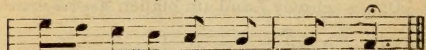
קָט - הַשָּׁמַיִם וְ - שָׁל - לְט - תִּשָּׁב בֵּיב - סָ

בָּר - עוֹ - יָתֵּ - בָּל - לָהּ - יַעֲ

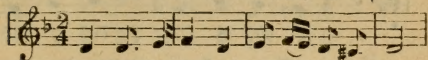

מִס - הוּ - דָּר - בָּ - נִזְ - גָּב - רֵאשׁ - עֵד

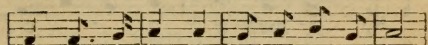

בָּר - שׁוֹ - הֶבֶן לוֹ - שָׁב - יַעֲ

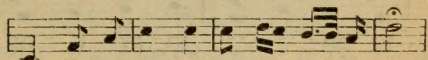
3) דארט וואו ארי צעדער זעה "קובץ ש"צ" ז. 15 און 64
 16) מקום שם ארזים. זעה "קובץ שירי ציון" זייטע 56

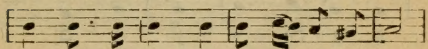
Dort wo die Zeder schlank die Wolke kisst,

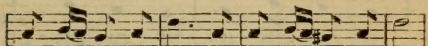
Dort wo die schnelle Jordans-wel-le fließt,

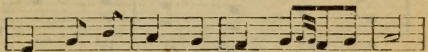
Dort wo die A-sche mei-ner Væ-ter ruht,

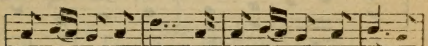
Das Feld ge-tränkt hat Ma-cka-bæ-er-blut—

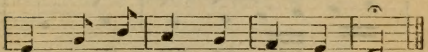
Di-es schone Land am blauen Mee-res-strand,

Es ist mein lie-bes Va-ter-land!

Di-es schone Land am blauen Mee-res-strand,

Es ist mein lie-bes Va-ter-land!

4) דָּגּוּל מְחַנְּה יְהוּדָה. זֶמֶר // קוֹבֵץ שִׁירֵי צִיּוֹן יוֹסֵפֶץ 17

Hu - rah, hurah fir Zion's fohn, Fir die
lebt auf wieder die Nation, Das

Farbe Weiss und Blau, Es
(Omit.....) Volk von Ye - hu -

doh. Hel sheim auf sein Licht zurik Nach die

lan - ge Go - lus Nacht, Sein Va - ter - land dos

is sein Glik, Dos hot ihm gross ge - macht.

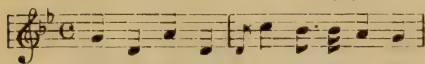
Ot die Fah - ne, wos do weht, Sie is kein
grist ihr al - le mit Respect, Sie shitzt fun

Kleinigkeit, Sie ruft das Volk, wos is zuspreit Und
Untergang, Sie muthigt eich sie ruft sie wekt Zum

glt ihm ei - nig - keit. To

(Omit.....) Jubel und Gesang.

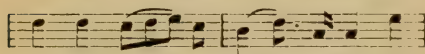
5) שיר-עָרֶשׁ. זעה "קובץ שירי ציון" זייטע 18.

הי-ב-ח מ-ני-ב, רח-פ, קה-נו

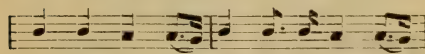
ע-ני-א... פי-ש-ער

רים-תי-ע-ה-י-ח-מ

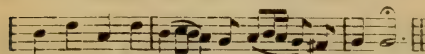
ע-פי-א-לך חות-שי

הי-ב-ח מ-לך גיד-א-שית-רא

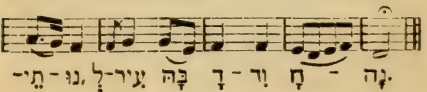
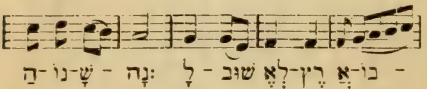
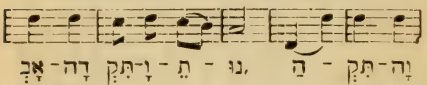
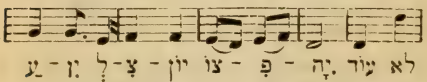
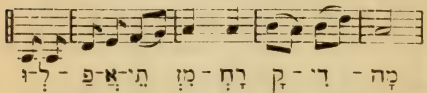
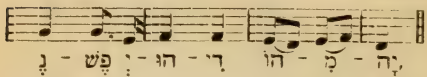
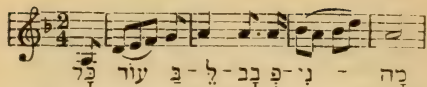

עיד-י-שם, י-ג-ה-פי-רי-עב

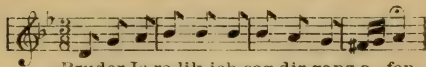

...ת-צב-כח-וע-ג "אל-ר-יש" לך

זעה "קובץ שירי ציון" זייטע 25. ח התקנה.

(15) בְּרוּדֵּר יִשְׂרָאֵלִיק. זעה "קובץ שירי ציון" זייטע 52

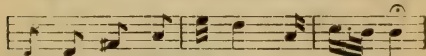
Bruder Is-ro-lik, ich sog dir ganz o - fen,

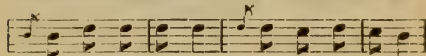
Mit dir hot dein Boyre ganz wenig ge - tro - fen,

Den du bist a Foylenz, wos halt in ein schlofen,

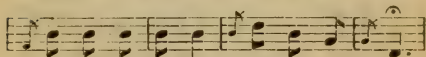
Un choloy m' st vun si - se Cha - loy - moys;

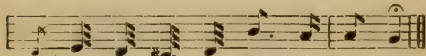
Dir daecht sich im Dremel, du bist a Ben yaker,

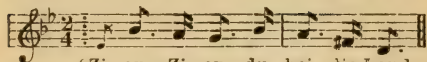
A Schiser a groyser, a welt - li - cher Knaker,

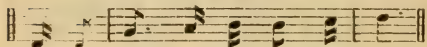
Dir past nit in Fel - der zu gein mit dem Aker,

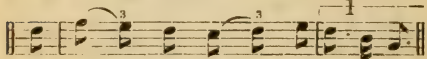
Nur kri - chen in hoy - che Me - koy - moys.

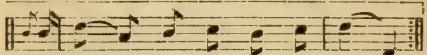
{ Zi - on, Zi - on, du hei - lig Land,
{ Hei - lig in dir is je - der Span,

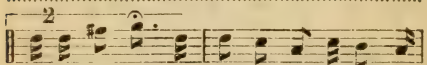
Wie theu - er bis - 'tu bei mir,
Be - wi - sen in dir hot sich Gott,

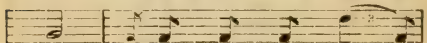
Ver - ge - sen sol ich mein rechte Hand,
Wenn er hot durch Moy - sche, dem (Omit.....

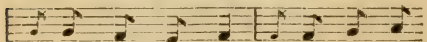
Ob ich wel ver - ge - sen on dir;

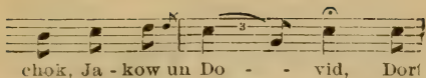
Goettlichen Man, Geschikt fir uns die Zehn Ge -

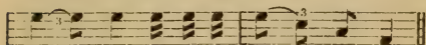
bot; die hei - li - ge G - woys

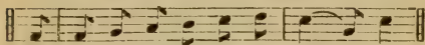
schlofen in dein Schoys, Aw - ro - hom, Iz -

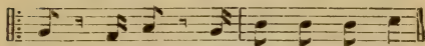
chok, Ja - kow un Do - - vid, Dort

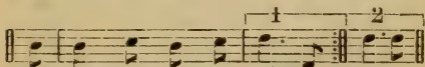
ru - hen sich un-se - re Hel - den aus

Mit sei - e - re schwerten be - cho - woyd.

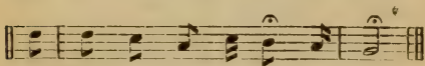
Oy, oy, oy; Wie beink ich a - soy,

Noch dir hei - li - ges Land, Land, Aus-

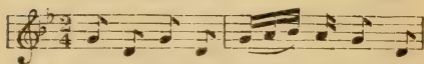

hal - ten bin ich nit im Stand,

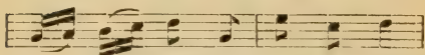

Aus - hal - ten bin ich nit im Stand.

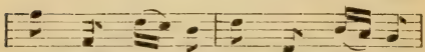
18) פֶּרְקֵל וַיִּיזַן לִיעֵד. זֶעֱהָ קוֹבֵץ שִׁירֵי צִיּוֹן זִמְמֵעַ 61

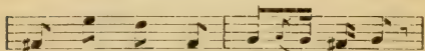
Zi - on, Zi - on, Land fun i - den,

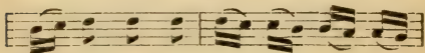
Ach wie s'zieht zu dir mein Herz,

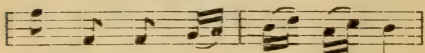
Wen ch'der-mohn sich on dein Shoen-heit,

Nehmt mir on a tie - fer Shmerz.

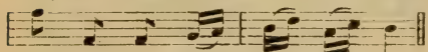
Yetzt, oh, sei - nen mir in Go - lus,

Fun der Hei - math se - her weit,

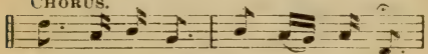

Und der Zei - chen fun Ver - fol - gung,

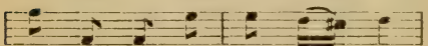

Hot ge - leigt auf uns die Zeit.

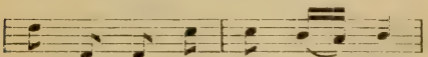
CHORUS.

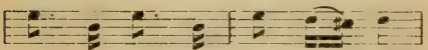
Heibt dem Be - cher, Bri - der he - cher,

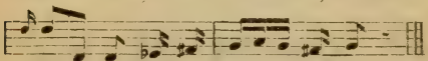
Trinkt dem gu - ten Kar - mel Wein,

Trinkt dem gu - ten Kar - mel Wein,

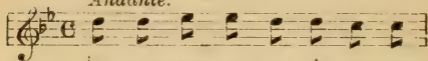
Trinkt dem gu - ten Kar - mel Wein,

Mir welen noch in Zi - on sein.

קְרִימָה. מַאֲלַאכְאוּסְקִי. זַעֲהָ קוֹבֵץ שִׁירֵי צִיּוֹן זֵיטֶע 63.

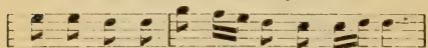
Andante.

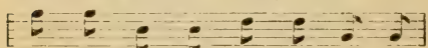
מִיָּם - תָּ קָב - יָגַע, מִר - תָּא מָה - לָ

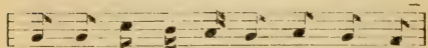
רָה: פֶּ - ר - זֶת "נִי - אָ לָס - עוֹ בֶר - אָ"

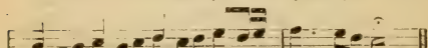
"נִי - חָ - רִי - הָ - עֵד - לָ מִיָּם - רָ בֶן - שׁוֹ"

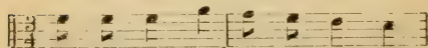
י - עֵת - דָּמָּ מַחָה, קָב - יָגַע, מָה - קוֹ

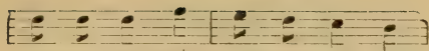
י, חָתָּ - אָנָּ לָ עֵיל - תוֹ לֹא פִי

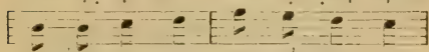
! מָה - הִי - תָּ עוֹד נָא אָ

י - לָתָּ - תָּפָּ אֶת מִעַ - שָׁ בְּבֶר אָל

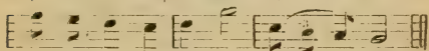
יְדֵי - טָאָתְךָ - לַחַסְדֵי - סֶבֶר - י

יְדֵי - רֵאֵתְךָ - לֵקְבָא כּוֹ - אֶ - מִלְּהוֹ

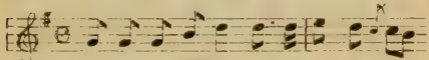
כוֹ - אֶ - מִלְּהוֹ "מָה - דִּי - קָלָה" : רֵא - וְקוֹ

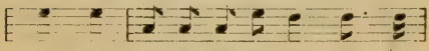
"מָה - דִּי - קָלָה" : רֵא - וְקוֹ - דִּרְאֵתְךָ - בָּא

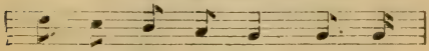
חֹשֶׁשׁוּ אַחִים, חֹשֶׁשׁוּ! זַעֲהוּ "קוֹבֵץ שִׁירֵי צִיּוֹן זֹמֵר" 56

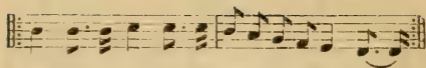
זַעֲפֵי מָה - רִי - נָ! שׁוּ - חוֹ, חִים - אֶ, שׁוּ - חוֹ

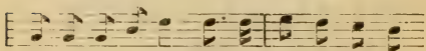
ל - שׁוּ - טוֹ, חִים - אֶ, שׁוּ - טוֹ! נְנוּ - בִּי

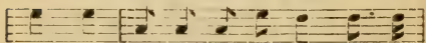
לֹא - נְנוּ - ת - ר - הוּ - רִין - אֶ

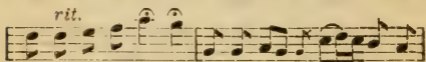
בְּ-עֵ-גוֹ-פְרֵת נוֹדָה לֹא, הָהָ-נוֹ-הֵפֵךְ נוֹ-דָה
!-עֵרוֹ-אֲזַה טוֹן-שֶׁ-כִּי הָהָ-רוֹ-הֵק רֵין-אֶ

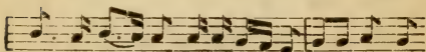
זַע-פֶּ מָה-רֵי-נָה! שוֹ-חוֹ, חִים-אֶ, שֵי-חוֹ

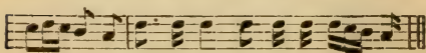
דָה-שׁוֹ-טוֹ, חִים-אֶ, שׁוֹ-טוֹ! נוֹ-מִי

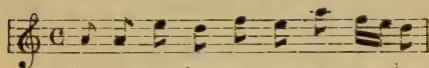
:לוֹ-תֵת-הֵ-בִי עֵי-רֵנוֹ! תֵת-רֵחוֹ רֵין-אֶ

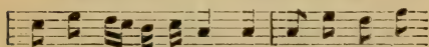
יִים-אֶ שָם? שָה-רֵמוֹ רֵין-אֶ דֵ-לֵ מָה

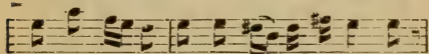
!שָה-דֵ-חֵ רֵין-אֶ דֵ-תוֹר לֵוִ-לֵי-יֵי

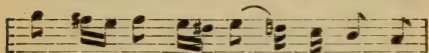
גַּל - דָּ - גַּם נָה - יוּ - צַ אֹ - שׁ

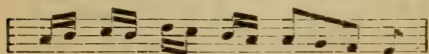
קָב - קָ - מִי דָה - הוּ - גַה - מִחַ גַּל - דָּ

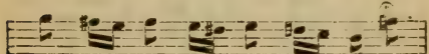
דָה - גַּ - אֶ - לְ גַא עֶש - גַּ גַּל - דָּ - קָ מִי

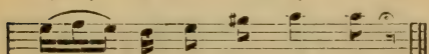
קָה - שׁוּ - גַּ נָא קָה - גַּל חַד - גַּ

גַּי - תִּי - בּוּ - אֶ צָה - אֶרֶ

קָה - הוּ - אֶ - הַ נוּ - צַ - אֶרֶ אֶל

גַּי - תִּי - הוּ - יֵלְ רֶשׁ - גַּ

מ - רים - גו - ח ה'י - כם - גי - קת

כס - פי - בת ליי - ע ; כם - די - ביק' חוכם - קר

rit. כם - תי - ב רות - אוץ הון רים - רז

tempo. זות - פ - צו - נו - גי - עי

הוא ; קה - ו - וק' קה - ש - הו - לו

ז' - יות - מ - קימ' כס - אה' קב - יז

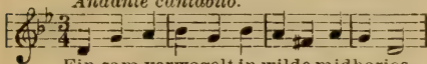
אמה - די - ק - עז - ב'נ' ר'ז - א

f CHOIR. D.C. five times.

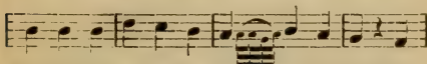
ק'ה - די - ק - ק'ה - די - ק - ק'ה - די - ק

27) וואו איז מיין היים. זעה "קבץ שירי ציון" זייטע 83.

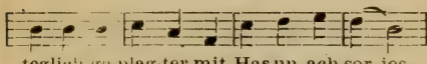
Andante cantabile.

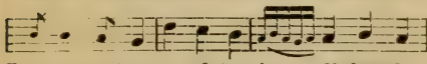
Ein-sam verwogelt in wilde midborios,

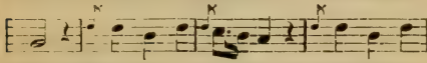
Wander ich um-et ohn Le - ben ohn Lust; a

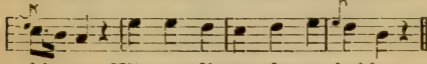
teglich ge-plag-ter mit Has un ach sor- ios,

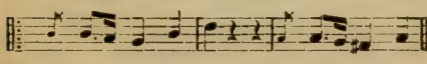
Zuschmetert, zu wundet mein fi-h-len-de

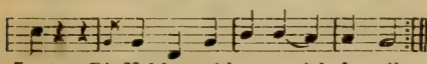
Brust, Mein Herz is zu- ri - sen, Vun Thi-re zu-

bi - sen, Nito wer die wunden zu hei-len;

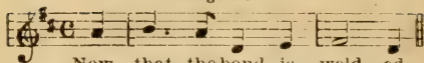
Ch'hob auch amol gewust Vun Le-ben, vun

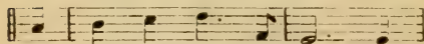
Lust, Die Vel-ker sei ke-nen eich derzeilen.

ZIONIST LEAGUE-SONG.

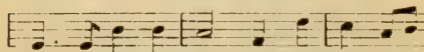
Page 64.

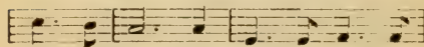
Now that the bond is weld - ed

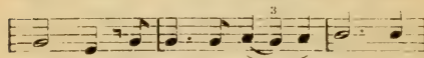
And all our hearts a - gree, Let

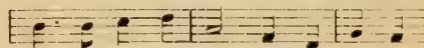
us be up and do - ing, Let "Work" our

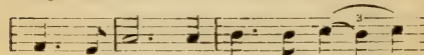
watchword be. Our hands with zeal and

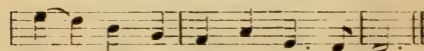
cour - age Shall in this cause be plied; Yet

keep - ing peace un - bro - ken, With wis - dom

as our guide, Yet keep - ing peace un -

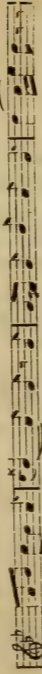

bro - ken, With wis - dom as our guide.

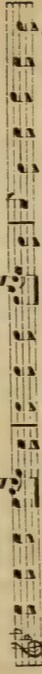
Andante.

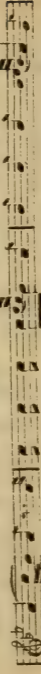
1. B'e - rez a - wo - saj hemjas shi-ro-saj ash - mi - a;
 2. B'ne Zi - on b'choles ma - ch - re - sho wo - es yo - che - su;

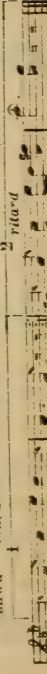
B'e - mek ha - sho ron ki - no - ri io - ron io - ri - a.
 Bo - nim u - wo nos yer - du lag - ro - nos, ya - a - lo - su.

Shom ho - i - ko - rim nos - im o - mo rim nos - im o - mo rim be -
 Shom shemesh yo - bel al bas Is - ro ; el al bas Is - ro - el ha -

ri - no; Shom o - fes ha - mez, hi - gi - a ha - kez hi -
 shwu - io; Shom i - lom e - wel io - shir ha - ne - wel

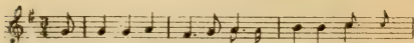

gi - a ha - kez la - ki - no. *ritard* io - shir ha - newel hal - lu - joh!

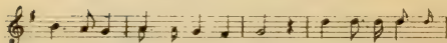
America; or My Country 'tis of Thee.

199 אמן 198 תיקק : עה קבץ אצור ציון :

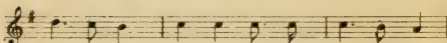
46 אמן 49 לארצנו קטורת שיר .

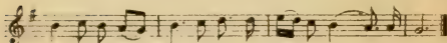
1. *Ar - zi bas d'ror no - e - mo o - schi - ro loch
2. Ar - zi at nech - me - des li - w'ne cho - rim mo -
3. Pi - z'chu rin - no ho - rim ran - nu a'ze ha -
4. At - to ho - el jo'zer or a'scher im - m'cho

ro - me - mo a'sam - m'ro elo - jich e - rez a'wu -
 le - des schmechta'vas no - fesch a'cho - nen ad - mas
 je'bo - rim lad'ror sam - me - ru kol ascher ba - po
 m'kor ha - d'ror l'cho - nis - pa - le - lo schlach u - rcho l'ar -

waj gowo - u no - d'dim bo jis - go - u
 z'fo - rech nohor ja - ar va - ha'ro - rech
 n'cho - mo jiten kol os bo - ro - mo
 ze - nu schom'ros che - ru - se - nu

cho fesch u - d'ror jik - ro - u al - kol ho - ru - - jich.
 bi - jo - gel vi - jwo - rech l' - jo - zrech bas cho - fesch.
 gam av - nu ho - a'do - mo mas - kil scho - re - - ru.
 O - no el has - ti - re nu b' - zel kno - fe - cho se - lo.

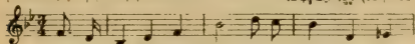
Copyright 1898, by Gerson Rosenzweig.

* The Ashkenazic reading according to Weintraub's method of transliteration was adopted here.

Star Spangled Banner.

137 מן 186 תשס"ו ע"פ פירוש חזקוני

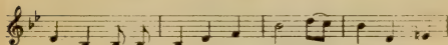
52 מן 52 (52 מן 52)

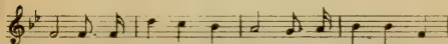
1. Hagi-du no ha'se-chsu l'or bo - ker bo - ke -
2. Al ha-chof hanech-po b'e - de - chash - ras - ma -
3. Va - jeh che - wer se - dim blija al sho - mir sha -
4. Ken ji - h'je so - mid bne cho - rim kija - amo -

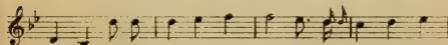
a es sche - kid - dam - nu bis'ru - oh t'mol ben ar -
 jim chal zar jo - hir schem jach - ne b' - du - mi - jas e -
 jis b' - a - pom nisch - bo - u scho - on ko - ru mil -
 du al naf - schom u - mo - dom v' - al mo - le - des -

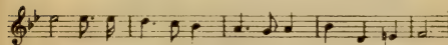
bo - jim ascher pa - sev v'ho - cho - wov ba - krow pam' - wale -
 mo - so me al har to - lul se ro - scho bascho - mo -
 le - lu im lo - nu jasch - i - ru od - e - rer u'wa -
 e - rez am no - scha be - lo - him chas - do es jo -

a al ha - cho - mos scho - mar - nu nisch 'k'fu lo - e -
 jim chez - je hu s'gal - le w'chezio sas - tir su -
 jis do - mom hen kip - per m'kom rag - le - hem chi -
 du sche - hech - jom v' - ki - j'mom va - ja - zi - lem mi -

no - jim v'chi - do - de esch bo - go - moh v'ra - am k'le mil -
 fo - so - hin - nu se o - to or ha - bo - ker o -
 le - lu - o - wad - va - je - o - sef mo - nos mischi - re
 ko - rez ki no - chan es - re - nu jaan ze - dek d'wo -

cho - meh hei - du ba - lo - jil dig le - nu od scho - mo
 to u'mi - jo - do kar - na - jim la - schib - bo - les mo - te
 ko - sef no - sim li - fine rodef mi - mo - wes orew k'cho - sef
 re - nu un'u - me - nu se - lu scha - daj j'hi w'ze ra - nu -

ha - od de - gel ha - ko - cho - wim nes la - cho -
 se - de - gel ha - ko - cho - wim lo'ad la - do -
 v' - de - gel ha - ko - cho - wim os oz am cho -
 v' - de - gel ha - ko - cho - wim lo - ad lam cho -

rim no - ses al e - rez ha - d'ror u - wes ha - gib - bo - rim -
 rim jis - no - ses al e - rez ha - d'ror u - wes ha - gib - bo - rim -
 rim no ses al e - rez ha - d'ror u - wes ha - gib - bo - rim -
 rim jis - no - ses al e - rez ha - d'ror u - wes ha - gib - bo - rim -

Red, White and Blue.

123 מ' 132 ישיב ישיב ישיב ישיב

51 מ' 50 אדם, לך וְתִבְלָת.

1. Ke - lom - bi - oh zix ne - ser ha - jom l'cho -
 2. Bifro - a pro - os ba - a'wor mil - cho - moh k'k'ufo
 3. Su kos jschu - os ja - jin hamsame - ach - u'wo -

rim gib - bo - rim al em a' - di - no a'ren ha -
 bar - ze - nu l' - a - wes po - ne - ho kolom - biok
 richu z'wu e - nu - b'ne he - cho - jil j'hi ch'wo -

ke - dosch j' - lu chos che - rus om - ce
 so e'ni - je ru - cho - mo - e -
 dem che - dosch - le - ad po - re - ach sin

loch ti - ten kol e - rez u - m' di - no li - dwo -
 wro be - tach chos - ku ken tor - ne - ho ser ni -
 tif - ar - tem lo ja - am ba - lo - jil wihi lo -

ra - jich gih - bo - rim je - chro - du b'se - mel
 zo - chon b'-rosch chib - bel a' - te - res gih - re
 ad l' - wo - wom se a - chad - u'ma - chne

hadror es at do - ge - les mi - dgo - la jich ori - zim jir -
 che - lo b'go - on mo - we - les wo - le - ho jo - fa nes ha - tif -
 a - chas b'schem dror do - ge - les chel ha'ja - bo - scho w'hajom gam

o - du b'his - no - ses o - dom lo - won u' - s'che - les -
 e - res b'schlad z'wo - im o - dom lo - won u' - s'che - les -
 ja - chad isch al dig - lo o - dom lo - won u' - s'che - les -

CHORUS.

B'his-no-ses o-dom lo-won u'-s'che - les kin'ho-nes o-dom lo-won u'-s'che -

les o - ri zim jif - cho - du w' jir o - du kin'ho - nes o - dom lo - won u' - s'che - les -

DIE SCHWUOH.

דִּי שְׂבוּעָה

Mir schveren, mir schveren mir schve - ren

a Schwu - oh fun Bluth un fun Tre - ren,

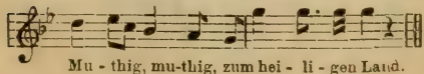
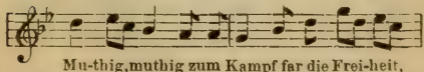
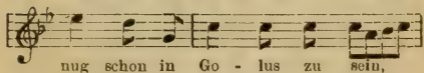
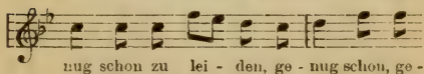
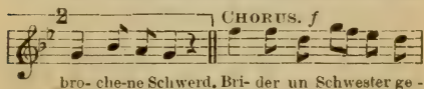
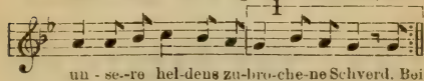
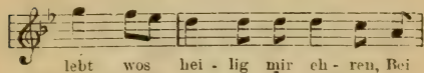
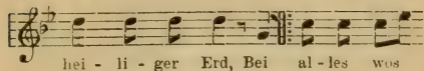
As Him-mel un Erd sol uns he - ren, Un

Ei - dus die hei - li - ge Ste - ren.

Mir schveren, mir schve-ren mir schve - ren.

Mir hei - ben die Hand gegen Mis - rach un

schve - ren bei Zi - on, ihr fohm bei der

סֵפֶר שֶׁהַכֹּל צְרִיכִין לוֹ.

במשך העת הקצרה, אשר החומש לבתי ספר וקעם מצא מהלכים בשוק הספרים, הכירו העלתו הגדולה לא לבד אלה, אשר למוד התורה להם עיקר, כי אם גם המורים בבתי ספר החדשים ובהדרים המתוקנים, אשר להם השפה היא העיקר, נוכחו לדעת, שכשם שאי אפשר להניח את התורה בקרן זוית מכל וכל וללמד תחתה מתדות שונות, שאין להן שום יחס וקשר עם התורה, כך אי אפשר לתלמידיהם להכין בעצמם שעור "בחומש" על פי המתודות אשר חברו עד הנה ללמד את התורה והשפה כאחת, יען כי כלן אינן מספיקות ללמוד וללמד על פיהן תורת ה' מבלי עזרה תמידית ועקרית מצד המורה, וגם להקל מעט מעבודת המורה בלמוד "החומש" תדרשנה הנאים קשים, שאך אחד מני אלף יוכל למלאם, ולכן רבם ככלם משתמשים עתה בהחומש לבתי ספר וקעם בתור הוספה הכרחית למתדות השונות, בין שיש להן ובין שאין להן יחס וקשר עם התורה, שהנהיגו בבתי ספריהם, יען כי אך ורק על פי החומש לבתי ספר ולעם אפשר לכל תלמיד ותלמידה, מבלי דרישת כל תנאי, להכין בעצמם שעור בחומש הגדול פי שלשה וארבעה משעורם הרגיל. ולכן נהיה החומש לבתי ספר ולעם לספר שהכל צריכין לו.

מוֹדְעָה רַבָּה !

דער "עוזר המורה והתלמיד" או "חומש לבתי ספר ולעם", אדער, ווי דאס פאלק רופט איהם אין רוסלאנד "דער אמעריקאנער חומש", איז נישט קיין נייע תורה פון אמעריקא. דען נישט אין טעקסט פון חומש אין נישט אין דער איבערזעצונג געפינט זיך דער קלענסטער שפור פון אמעריקאניזם.

דער טעקסט איז דער זעלבער אלטער חומש, די זעלבע תורת משה, ווארט ביי ווארט, ווי אין יעדען חומש. איהר קענט זיך דארין איבערצייגען, ווען איהר וועט אין איהם צוהערען קראַפֿת התורה שבת אין שול, אין דער איבערזעצונג, ווידער, געפינט איהר קיין ענגלישעס וואָרט, פונקט ווי איהר געפינט דאָרט קיין רוסישעס אדער העברע-אישעס וואָרט, דען די איבערזעצונג איז אין ריינעם אידיש, מאַמע לישון, און איז פערשטענדליך צו דער גאַנצען וועלט אידען, וואס ריידען אידיש.

דער נייעס בעשטעהט אין דעם "ליניען-סיסטעם" וועלכעס האט נור געקענט בעשאַפען ווערען אין אַ לאַנד, וואו מען ווייס אז צייט איז געלד, און דעם לעהרער'ס לעבען און דעם קינד'ס געזונד איז אויך עטוואס ווערטה.

ק ב ז

שִׁיר־צִיּוֹן וְשִׁיר־עַם

— מֵאֵת —

מְשׁוֹרְרִים נוֹדְעִים

נֶקֶבֶז וְנֶעֱבֶד

— עֲלֵיָהוּ —

יוֹסֵף בֶּן יְהוּדָה מֵאֵלֵי צָקִי

מִזְרַח הָרְאִשִׁי בְּבֵית הַסֶּפֶר לְבְנֵי צִיּוֹן

הַעֲבָרְעֵאִישׁע אִין אִידִישׁע

צִיּוֹן'ס און פֿאלק'ס-לידער

צו זינגען מיט מעלאדיען

נְעוּזֵאִמְעֵלֵט אִין אַרױסֶנְעֶנְעֶפֶען פֿון

יוֹסֵף מֵאֵלֵי צָקִי

אויפֿער-לֶעֶהָרֶעֶר פֿון „בְּנֵי צִיּוֹן סְקוּל“

108 ס. 5-טע סט., שילאדעלשאַסא.

8— טע פֿערֶגֶרֶעסֶערֶטע אויפֿלאַגע.

תִּכּוֹן הַשִּׁירִים

זייטע

- 10 (1) אַם אַשְׁכְּחֶנּוּ. — מ. מ. דאליצקי.
- 11 (2) מִשְׁאֵת נֶפֶשׁ. — ה'מ'צ'יר' מאנע.
- 15 (3) דָּאָרְט וואוּ ד' צֶעֱדֶער. — ד'ר' י. סעלד.
- 17 (4) דָּגַל מַחְנֵה הַיּוֹדָה. — מ. י. פרוידא.
- 18 (5) שִׁיר עֶרֶשׁ. — אפרים דוב ליפשיץ.
- 23 (6) זאָמֵד און שְׂטֵעֶרֶען. — ש. פרוג.
- 25 (7) הַתְּקוּהָה. — ג. ה. אימבער.
- 28 (8) צִיּוֹן צִיּוֹן מַרְדּוֹכַי הַלְוִיז'ל אב'ד דקלואריה
- 31 (9) הַפְּתִיחַת. — אליקום צונזער.
- 38 (10) שִׁיר הַמַּיִם. — ר' שלמה בן גבירול.
- 41 (11) מִשְׁמַר הַיְרֵדָן. — ג. ה. אימבער.
- 43 (12) צִיּוֹן. — ישרה שפירא.
- 44 (13) שִׁיבַת צִיּוֹן. (העפרעאיש) — א. צונזער.
- 45 (14) שִׁיבַת צִיּוֹן. (אידיש) — א. צונזער.
- 52 (15) בְּרוּדֶער יִשְׂרָאֵלִיק. — י. יאנאטאנוואהן
- 56 (16) מְקוֹם שֵׁם אֲרָזִים. — ה. ליבושיצקי.
- 58 (17) צִיּוֹן צִיּוֹן. (אידיש) — גאלדסאדען.
- 61 (18) בְּרַמֵּל וַיִּין-לִיעֵד

- 19 קְרִימָה.—ה. מאלאכאווסקי. 63
- 20 חוֹשׁוּ, אַחִים, חוֹשׁוּ—י. מ. פינס. 66
- 21 אַבְרִיף פּוֹן דִּי מוֹטֶר צִיֹּן אַלִּיקוּם צוֹנְזֶער 69
- 22 גַּם צִיֹּנָה.—נ. ראזענבלום. 72
- 23 עַל חֶרְבוֹת צִיֹּן.—מ. מ. דאליצקי. 74
- 24 קְרִימָה.—נ. ה. אימפער. 76
- 25 On to the East. Rebe'a Altman. קדימה. 77
- 26 בְּשִׂדְמוֹת בַּיִת לַחֶם—א. ק. שפירא. 82
- 27 וּוְאוֹ אִיז מִיִּין הַיָּם.—מ. י. ברוידא. 83
- 28 גַּחְנוּ יַעֲרִים. י. ל. לאנדא. 85
- 29 OUR HOPE. התקוה. Rebecca Altman 86
- 30 שִׁיר עֶרֶשׁ (בנוסח א"י) ה. מאלאכאווסקי 88
- 31 שִׁיר עֶרֶשׁ (בנוסח אמרוקה) הנ"ל 91
- 32 שִׁיר עֶרֶשׁ—ה. ליבושיצקי. 94
- 33 שִׁיר עֶרֶשׁ—ש. טשערניכאווסקי. 97
- 34 שִׁיר עֶרֶשׁ—יחזקאל לעווט 100
- 35 שִׁיר עֶרֶשׁ—יחיאל העללער 101
- 36 שׁוֹשְׁנָה—אליקום צונזער 104
- 37 דִּי בֵּי גַם—אליקום צונזער 106
- 38 בְּנֶעֱרֵנוּ וּבְזִקְנֵנוּ גִלְגָּל—י. ל. גארדאן 108
- 39 גִּשְׁם נְדָבוֹת—ז. יעבין. 110
- 40 בְּנִכְר—ז. יעבין. 111
- 41 שִׁיר הַגְּאוּלָּה (מזרחיה) דר. י. ד. שוב. 112

פארטזעצונג פון אינהאלט אויף די נעכסטע זייטע.

114	פֿאַרײַן אַבוֹתַי—יחזקאל לעווײט	(42)
115	הַשׁוֹפָר—ג. ה. אימבער.	(48)
118	הָלָהּ נִרְחַת—טײַכע יוסף העפענזאהן	(44)
119	וואַשינגטאָן—פראַס. ג. זעליקאוויץ.	(45)
122	עַם עוֹלָם—מ. צ. מאנה	(46)
126	יִנָּה הוֹמָה—מאיר הלוי לעטעריס	(47)
128	לְאַרְצֵנוּ מְזִמּוֹר שִׁיר—ג. ראזענצווייג.	(48)
129	MY COUNTRY, 'TIS OF THEE	(49)
132	אַרום. לָבֵן וְתַבְלֵת—ג. ראזענצווייג.	(50)
133	THE RED, WHITE AND BLUE	(51)
136	הַגָּל הַפּוֹכְבִים—ג. ראזענצווייג	(52)
137	THE STAR SPANGLED BANNER	(53)
140	ZION-HYMN—Dr. Pereira Mendes.	(54)
141	Zionist League-Song—Dr. Gottheil	(55)
143	— — — די שְׁבוּעָה	(56)

קוֹבֵץ שִׁירי צִיּוֹן נומער 3

ענטהאלט די אכענגענאנטע 56 שירים. פרייז 10 ס.

קוֹבֵץ שִׁירי צִיּוֹן נומער 4

ענטהאלט 75 שירים, אלזא מיט 19 שירים מעהר

אלס קבץ נומער 3, און אויסער דעם ענט-

האלט קבץ שירי ציון נומער 4 מוזיק

(נאמען) צום זינגען און שפילען

צו 35 לידער

פרייז 15 סענט.

קצור קאטלאג

און פרייז-ליסט פון יוסף מאגילניצקי'ס

פֿערֿלאַג „לְבַתִּי סֵפֶר וְלִפְעָמִים“

א גענויערע בעשרייכונג פון אלע ספרים געשינט
זיך צום ענדע פון „קובין שירי ציון“

וויכטיגע פּלאַנים:

(1) אלע ספרים פון מאגילניצקי'ס פערלאג
„לְבַתִּי סֵפֶר וְלִפְעָמִים“ זיינען אין 2 גאנץ
בעזונדערע אויסגאבען. איינע מיט ענגליש
שער און איינע מיט אידישער איבערזעצונג
אין מאגילניצקי'ס נייעם ליניען-סיסטעם,
מיט ספעציעלע סימנים פיר „שוא נח“ און
„שוא נע“. שרייבט דארום אימער דייטליך,
צו איהר ווילט מיט ענגלישער אדער
מיט אידישער איבערזעצונג.

(2) די וואָס שיקען געלד צו יוסף מאגילניצקי
זערבסט פיר א פאלטשענדיגען ליניען-
סדור אדער פיר אלע 5 חומשים וועט זייער
נאמען געדרוקט ווערען לזכרון עולם
אין צעהנדליג טויזענדע עקזעמפלארען פון
סדור און חומש.

(3) אלע ספרים זיינען געדרוקט אויף פינעב
פאפיר און אלע „ליניען-ספרים“ ענטהאלטן
טען א „שטודיר-קארטע“.

(4) אלע פרייזען זיינען פארטא פריי.

(5) מוכרי ספרים, סקולם, תורים און לעהרער
בעקומען א גרויסען ראבאט.

(6) איך פערקויף אויך אלערליי ספרים פון אדע
קאטאלאגען צו די פיליגסטע פרייזען.

7) פון מאגילניצק'ס פערלאנג "לבתי
 ספר ולעם" ערשיינען נייע ספרים פון
 זייט צו צייט; איהר וועט דארום טהאן גוט,
 ווען איהר וועט נאכפארגען אויף זיי ביי
 אייער מוכר ספרים.

מאגילניצק'ס ספרים פערקומט מען ביי
 אלע מיכרס ספרים אין דער גאנצער וועלט.
 זאל איהר אייער מוכר ספרים גוט און תרועים
 אדער אדערע ספרים אנשטאט מאגילניצק'ס
 דאן שיקט דירליכט צום פירשטאטער און פאפ-
 זשעק'ס וואס מאגילניצק'ס אויף די פאלגענדע
 ארטיקלען:

Joseph Magil, 708 S. 5th St. Phila., Pa.
 און א קאמאליאג ווערט געשיקט פריי אויבעראל.

מאגילניצק'ס סדרורים

יידישע פון מאגילניצק'ס סדרורים אין דער
 בעסטער פון דעם חדר, די שוהל אין די הויז;
 פיר מענער און פרויען. פיר יונג און אלט, פיר
 איינפאכע מענטשען און אויך פיר רבנים לומדים,
 מיטבילים און געלעהרשע. פיר חזנים און אלע,
 וועלכע דארפען אדער ווילען ריכטיג קענען
 עברי על פידקדוק. פערשטעהן גוט דעם פרוש
 המלית און וויסען דעם מהור פון יעדיר תפלה.
 אלע מאגילניצק'ס סדרורים האבען ספע-
 ציערע סמנים פיר שווא נח און שווא נע.
 מסורי התפלה, דינים אין ענגליש און אידיש,
 זיינען געדרוקט אויפן שעהנסטען פאפיר,
 מיט גרויסע קלאהרע אותיות און בעסטען
 דרוק. אין זיי זיינען אין גאנצען אויסגעמיידען
 יענע מעכטיגע פעהלערן, וואס מאכען דעם
 רבין פיר אקרופעל און דעם תלמוד פיר איין
 אייביגען עם הארץ אין עברי און פיר א פלינד-

דען אין סדור, וועלכער ווייס ניט, וואו א תפלה
פאנגט זיך אָן, און וואו זי ענדיגט זיך.
די איבערזעצטע סדרים האבען אויך בעלעה-
רענדע בילדער און מוזיק (נאָטען).

מאַג'לניץ קי'ס ליניען-סדור

Magil's Linear Prayer Book.

אלע תפלות פיר אַ גאנץ יאהר פאר שטענדיג
מיט איבערזעצטע און ליניען-סיסטעם,
געבונדען אינפאך, פרייז 1 דאלאר.

(אין רוטלאנד 50 קאפ, מיט געבונדען)

דער זעלבער ליניען-סדור

אין זעהר שטארקען און פראכטפאלען בונד
אין סילק-קלאטה מיט אַ ריין-געציערענען
גאלד סטעמפ דארױף, זעהר פאסענד פיר
בר מצוה, חתונה אָדער געבורטס-טאג פֿע-
רעניען.

פרייז 1.25

דער זעלבער ליניען-סדור

געבונדען און זעלבען פראכטפאלען בונד
צוזאמען מיט דעם ניט-איבערזעצטען סדור
לבתו ספר ולעם. פרייז 1.50

דער זעלבער סדור 1 מער טהייל

(אלע תפלות פיר וואכען-טעג), פרייז, 50 ס

דער זעלבער סדור 2 מער טהייל

(אלע תפלות פיר שבת יום-טוב). פרייז 50 ס

מאַג'לניץ קי'ס קדר סדור

(אָדער סדור "לבתי ספר ולעם").

אלע תפלות פיר אַ גאנץ יאהר
אלעס ווי אין ליניען-סדור, מיט דינים אי אין

ענגריש און אי אין אידיש, נור אהן איבער-
זעצונג. דער איינציגער חדר סדר, פון
וועלכען יעדעס קינד קען וויסען ווי, וואס
און ווען צו דאוונען. פרייז 25ס.

מאגיל'ניצקייט ישיבת סדר

נור תפילות לשבת, יום טוב וראש חודש,
זעחר וויכטיג פיר שוהלען, חברות און שבת-
סקולס, געבונדען איינפאר, פרייז 15ס.

מאגיל'ניצקייט ליניען-סקול חומש

Magil's Linear School Bible.

אלע 5 חומשים פאלשטענדיג, געבונדען
איינפאר, אין 5 טהייל, אדער אין 1 טהייל
פראכט-באנד אין קלאמה.

פרייז \$1.50 (2 רובל)

יעדער חומש פון די 5 חומשים 35ס. (0קאפ')

מאגיל'ניצקייט המבין לחומש

אלעס, וואס מען דארף שערלאנגען, איז א
קינד זאל לערנען אין וויסען פון חומש, אין
איבערגעבען קורץ אין בינדיג נאנין גענוי
מיט'ן לשון פון חומש און צומהילט אין
די זעלכע באפילטען אין סדרות פון חומש.

העברעאיש אליין פרייז 15ס.

נומערירטער המבין לחומש

Magil's Numerical Abridged Bible.

איבערגעצט אינומערירטעס. פרייז 25ס.

ליניען המבין לחומש

Magil's Linear Abridged Bible.

איבערגעצט אין ליניען-סיכטעס. פרייז 30ס.

סעמפּעל המבין לחימיש פרייז 10 ס.

ענטה אלט אלע 3 סארטען צוזאמען ביז חיי שרה.

מאגילניצקייס ליניען רגע הילדריס

Magil's Linear Children's Companion.

אלע ברכות, נייטיגע תפלות פיר קינדער, רע-
ליגיאנס ערקלערונגען, בעשרייבונגען פון אלע
ימים טובים און אודישע געשיכטע בקצור. 15 ס.

מאגילניצקייס ליניען מגלת אסתר

אויך דער שיר התקוה מיט נאָטען. 10 ס.

מאגילניצקייס ליניען הגדה לפסח

קיינ בעסערע מעטאָדע פיר גאנץ הגדה. 10 ס.

מאגילניצקייס ליניען הגדה לילדים

פון אנפאנג אָן ביז מעשה ברבי אלעזר. 5 ס.

קבץ שירי ציון נומער 4

Magil's Collection of Zionist Songs.

8 טע פיל פּערגרעסערטע אוּפלאגע פון 75 דיא
בעסטע שירים אין העברעאיש, אידיש און ענג-
ליש מיט נאָטען צום זינגען און שפיעלען אין
וועסטען-טאָש-פּאַרמאַט. פרייז 15 ס.

קבץ שירי ציון נומער 3, 56 שירים אהן
נאָטען. 10 ס.

קבץ שירי ציון נומער 2, 13 שירים, 5 ס.

קבץ שירי ציון נומער 1, 6 שירים, 3 ס.

דער בערומטעסטער נאַציאָנאַל-ליד "התקוה"
מיט די מוזיק אויף קאַרדאַן טייז 9x6 אינטש.

אין העברעאיש אדער אין אידיש. פרייז 1 ס.

אי אין העברעאיש און אי אין אידיש פרייז 2 ס.

אם אישכחך.

ציון תפתי, ציון חמדתי,
 לך גפשי גרחוק המיה;
 תישבח ימיני אם אישכחך, יפתי,
 עד תאמר בר קברי עלי פיה.
 תדבק עד מותי לחפי לישוני,
 אם לא אזכרכי, בת ציון הנשטתה;
 ייבש לבבי מחלי מעני,
 אם תיבש על עננה דמעתה החמה.
 יחרם בית חמרי, תהי גפשי לבלמה,
 אם יסור מעיני מראה הריסותך;
 יהי גרוני כפק, אכור עש ורמה,
 אם קולי לא אישא לבבות ענותך.
 לא אישכחך ציון, לא אישכחך תפתי,
 אתי, כל עוד אחי, תוחקתי וישברי,
 ועת פי אמונתה, בך תמיד, יפתי,
 תהינה שפתותי דבבות בקברי.

הזער שיר פון דעם גרעסטען אידישען פאעט
 מ. מ. דאליצקי ווערט געזינגען אין ציוניסטישע
 חבדות ביים עפענען אין שליסען פערזאמלונגען.

שָׁמַיִשׁ אָבִיב, נָמָה יָמָה
 עַד לְקִצּוֹת שָׁמַיִם;
 זֶו חֲכָלִילִי הוֹצֵק שָׁמָה
 תִּאָּוֶה לְעֵינַיִם.

סָבִיב תִּשְׁלַט שְׁלוֹת הַשָּׁקֵט
 עָלָה בַּל יִתְעוֹרֵר,
 עַל רֹאשׁ גְּבָנוֹן בְּדָד הַיּוֹמָם
 יוֹשֵׁב לוֹ הַמִּשׁוֹרֵר.

מָה נְעֻמָּתָ תֵּר הָאָבִיב!
 הוֹדֵךְ מִי יִשְׁמִיעַ;
 תִּקְוֹת אָנוּשׁ כִּי תִבְאֲנָה
 יוֹם אֶל יוֹם יִבִּיעַ!

רוּחַ נוֹאֵשׁ יִשׁוּב יָחִי,
 יִחַשֵׁב רַב מִחֲשָׁבוֹת;
 יִשְׁפַּח מִרְדֵּךְ, רַפְיוֹן גִּוֹה,
 יִשְׁאֲף אֶךְ נִשְׁגָּבוֹת!

*
*
*

סָבִיב תִּשְׁלַט שְׁלוֹת הַשִּׁקְט—

הֵם! קוֹל מִשְׁק כָּנָף . . .

רוּחַ צַח עַל פְּנֵי עֶבֶר,

יָנַע גַּם כָּל עֲנָף.

הִיא הַחֲסִידָה חִשְׁרַת אֶבֶר,

זַכַּת גּוֹ בַפִּלַּת ;

יָשָׁם בַּמְּחוּנָה, הִלְאָה, מְעַלָּה

תְּחַצֶּה יָם הַתְּבִלַּת! . . .

הִהוּ! מִי יִתֵּן כְּנָפֵי נְיָשָׁר

דִּי, גַּם דִּי תוֹלְעָה!

אוֹ כְּאָדָם, לוֹ אֵךְ חֲפָשִׁי

אִישָׁב אוֹ אִצָּאָה.

אִזְ אֶעוֹפָה, אֶסַּע קְדָמָה.

—שָׁבָה יְשׁוּרָה, מֵת הַלְלוּי—

יָיִם עַל יְשׁוּבוֹת בְּרַחֲמֵי
חַיִּים יִחְיֶה בְּאֵבִי .

אֲנִי, אֲנִי אֲדַמַּת קִדְשׁ
רוּחִי קָה הוֹמְיָה;
אֲנִי אֲרַצֶּה חַיִּי נֶפֶשׁ
מִרְפָּא גַם לְגוֹיָה .

אֲנִי אֲרַצֶּה חַיִּי נֶפֶשׁ
יָעִיר בִּי הַצִּיּוֹן,
מִחֲזוֹת נֹעַם, מִחֲזוֹת קִדְשׁ
אֲרָאָה בַחֲזוֹן :

שָׁמַשׁ מִזְהִיר הָאֵיר אֶרֶץ,
יִבְרִיק טַל עַרְבִים
יְשׁוּרָה הָאֶפְרַי, בְּרִיא, בְּעֵנִי,
נִשְׁמַע מֵאֶפְסוֹיִם .

קול הַחֲלִיל מְשַׁפֵּת הַנַּחַל—
 רוֹעָה יִשָּׁק הָעֶדֶר ;
 קול שִׁיר נָעִים, שִׁירַת עֲלָמָה
 יָשֵׁם בְּפָנִים הַחֶדֶר .

עָלִי שְׂדֵמוֹת בָּר וּפְרִי
 אֶעֱבֹד גַּם אֲנֹכִי ;
 אֶעֱבֹד, אֲשִׁיר, אֲשַׂא רֹחַ
 אוֹלִי יָשׁוּב כְּחִי !

אֲשַׁכַּח עֲצָבִי, תּוֹגַת נַפְשִׁי
 עַל תְּקוּתִי כָּלוּ ;
 יָמִים טוֹבִים, חַיִּי שְׁקֵט,
 נִגְדִי עוֹד יִצְהָרוּ .

אֵיךְ, אֵיךְ אֲדַמַּת קִדְשׁ
 רוּחִי לָךְ הוֹמָיָה !
 לוֹ גַם אַתָּה, גַּם אֲנִי יַחְדָּו
 נִשׁוּב עוֹד לְתַחִיָּה ! . . .

דָּאָרְט וואו די צֶעֶדֶר

איבערזעצט פון רעווי. מ. י. ברוידא.

1.

דָּאָרְט, וואו די צֶעֶדֶר הויף די וואַלְקֶען קיסט,
 דָּאָרְט, וואו די שְׁנַעֲלֶע ירדן'ס וואַלֶע פֿליסט,
 דָּאָרְט, וואו די אַשֶׁע מיינער עלטערן רוהט,
 דָּאָרְט, וואו געגאסען האט מאקאבעער בלוט;
 יענעס ישעהנעס לאַנד, ביים בלויען וואסר־זַנד,
 דָּאָרְט איז מיין ליבעס פאטער־לאַנד.

2.

און זייט דער שוֹנאַ האט מיך פון דָּרְט ענטרסן,
 אין פֿרֶמֶדֶע לענדער זא אפֿט מיין בלוט צו גיסן,
 בלייבט מיין הערץ דאך אין ציון דָּאָרְט צוריק,
 און דָּרְט אין מוֹרֶח שטערעפט מיין נאסער בלק;
 מיין הפֿלה יעדן טאג רכֶט אף צום טמפל־זַנד,
 איך בעט צוריק־קעהר אין מיין פאטער־לאַנד.

3.

און ווען עס איז מיר פון שיקנאל דאך בעשרט,
 צו שטארבען פֿריה און פֿרֶמֶדֶע לענדער'ס ערד

דאן ליינט מיך ישעיהו אין קבר'ס קאלטע זיינד
 מיט מיין פנים צו ציון הינגעווענדט;
 אין שיט אויף מיין געזיכט ציון'ס זייסע ואנד
 דאן טרוים איך פון מיין פאטער=לאנד.

4.

דארט רוח איך ישטיל, רוקע מיט געדולה,
 ביי פערנעפען ווערט מיין פאלק זען ישרה;
 ביי די מאס פון צרות איז אנגעפירט,
 ביי מיין הייסער וואונטיש ווערט ענדלעך געישטלט
 אין מיין עלענד פאלק, מיט ישטארקער האנד,
 קעקט צוריק אין זיין פאטער=לאנד.

5.

דארט, וואו די צענדער הויף די וואלקען קושט,
 דארט, וואו די ישעלע נידן'ס ווערט פליסט,
 דארט, וואו די אישע טיינער עלטערן רוקט,
 דארט, וואו גענאסען האט מאקאפעער בלוט;
 יענעם ישעקעס לאנד, בייס בלויזען וואסר=גנד
 דארט, איז מיין ליפעס פאטער=לאנד.

הַגֵּל מִחֲנֵה יְהוּדָה

שֵׁן רַעוּן. מ. י. בְּרוּדָא

הִנְרָא, הִנְרָא פִיר צִיּוֹן'ס פֶּאָהן,
פִיר דִּי פֶּאַרְבֵּעַ ווּיִיס און בְּלֵאָה;
עֵס לֵעֲבֹט אויף ווידער דִּי נֶאֱצִיאוֹן,
דָּאס פֶּאַלֶק פֿון יְהוּדָה.

הַעֵל שִׁינֵט אויף וַיִּין לִיכֵט צוּרִיק,
נֶאֱדָה דִּי לֵאַנְגֵּעַ גְּלוּת נֶאֱכֵט;
וַיִּין פֶּאַטֶער-לאַנד, דָּאס איז וַיִּין גְּלוּק,
דָּאס האָט אִיהֶם גְּרוּיס גַּעטֶאַכֵט.

אַט דִּי פֶּאַהֲנֵע, וואָס דָּא וועהט,
וַיִּי אִיז קִיין קִלִּינִיגִקִיט;
וַיִּי רֹפֶט דָּאס פֶּאַלֶק, וואָס איז צוֹשֶׁפֶרִיט,
אִין גִּיט אִיהֶר אִינִיגִקִיט.

טָא גְרִיסֵט אִיהֶר אַלֶע טִיט רַעסֶפֶקֵט,
וַיִּי שִׁינֵט פֿון אונטֶער־נאַנג;
וַיִּי מִיטֶהֲנֵט אִיך, וַיִּי רֹפֶט, וַיִּי וועקט,
צוּם יוֹפֵעל און גַעזאַנג.

הִנְרָא, הִנְרָא פִיר צִיּוֹן'ס פֶּאָהן,
פִיר דִּי פֶּאַרְבֵּעַ ווּיִיס און בְּלֵאָה;
עֵס לֵעֲבֹט אויף ווידער דִּי נֶאֱצִיאוֹן,
דָּאס פֶּאַלֶק שֵׁן יְהוּדָה.

שיר-ערש

(מקדש לבני "ישראל")

מאת אפרים דוב ליפשיץ.

נוֹמָה פָּרַח, בְּנֵי מַחְמָדִי,

עֲרִשָׁה כִּי אָנִיעַ,

מַחֲיֵה הַעֲתִידִים

יְשִׁיחוּת קָה אֲבִיעַ.

רֵאשִׁית אֲנִיד קָה, מַחְמָדִי,

עֲבָרִי כִי הִנֵּה,

יִשְׁמָה יַעֲיֵד קָה "יִשְׂרָאֵל"

גִּזַּע מַחְצַבְתָּה . . .

בְּאֲנָשִׁים יַעַת תִּצְאָה

לֹא מִבְּנֵי עַמָּנוּ

אַל תִּכְרַם אִם לַחֲרָפוֹת

יִשְׁמָה אָז יִתְנוּ .

יעדער איינער, וואס זעהט "מאגילניצק'ס ליניען
חומש" אדער "חומש לבתי ספר ולעם" מוז מודה זיין,
אז יעדער לעהרער מוז איהם האפען, יעדער שילער
זאל איהם האבען, יעדער בעל הבית דארף האבען
פון איהם אזוי פיל עקזעמפלארן וויפיל קינדער ער האט

בְּגֵדוֹפֵי הַגְּאִינִים
אָנָּה אַל תִּתְחַתֵּה,
זָרַע קִדְּשׁ בְּזָעַם עוֹלָם,
הִגֵּד לָמוֹ, אֶתָּה!

בֶּן עַם גְּוֵרָה בְּלִתֵּי הַיֶּשֶׁב
אֶמְקֵל אֵין כְּמוֹהוֹ,
זֹאת תִּפְאַרְתּוֹ כִּי עוֹד בָּקִים—
בָּקִים חַי הַנְּהוּ! ...

אַל תְּוֹאֵשׁ, בְּנֵי מִתְחַבְּדֵי,
עֲמִיד אִם בַּגּוֹלָה,
אִם עֲרַפֵּל כִּסֶּה שְׁמִי
הַיֶּשֶׁב לֹו וַאֲפֵלָה...

„מאגילניצק'ס סקול חומש“ („עוזר המורה
והתלמיד“ אדער „חומש לבתי ספר ולעס“) שאפט
רוהע און אַרדנונג אין לעהר-צימער, און ערלויפט צו
טהיילען די תלמידים אזוי גענוי ווי נייטיג, לויט זייערע
פערהיגקייטען.

קָנָה, קָנָה כִּי עוֹד יִזְרַח
 שְׁמֵי שָׁמַיִם צְדָקָה לָנוּ,
 כִּי בְּחַיִּים טוֹבָה תִּקְנֶה
 תְּהוֹיֵק רוּחַ בָּנוּ.

תָּמִיד תִּזְכֹּר כִּי עוֹד קָנוּ
 אֶרֶץ בְּמִדְבָּרִים,
 כִּי אֵלֶיךָ פָּל אִישׁ עֲבָרִי
 יַעֲרַג בְּמַעֲבְרֵי.

אֶל בֵּית-צִיּוֹן רְגִישׁוֹתֶיךָ
 תִּקְרֵי נָא בְּחַיִּים,
 אֶל אֲדֹמָתָה, אֶל הַרְיָה
 תִּשָּׂא נָא עֵינֶיךָ.

קינדער, וועלכע האבען געלערענט 2 פרשיות
 אויף, קענען לייכט אויסלערנען א סדרה חומש יעדע
 וואך דורך „מאגילניצקו'ס סקול חומש“ (עוור המורה
 והתלמוד אדער „חומש לבתי ספר ולעם“). און די
 חומש קען אימער געהאלטען ווערען פריש אין
 זייער זכרון.

על הָרִיָּה, יְצַדְמוּתֶיהָ,
יְצָדוֹת הַנְּחֻמָּדִים,
תִּהְיֶה מֵהַ יִשְׁתַּהֲיֶה, אֶךְ לֹא
בְּנִשְׁנֵי רוֹדֵף קָדִים.

יִשְׁמָה תִּהְיֶה מֵהַ יִשְׁתַּהֲיֶה
אֲדַע כִּי תִנּוּחַ,
פּוֹרֵם, יוֹגֵב, רוֹעֵה, אֶכְר—
אֶךְ לֹא רוֹעֵה רוּחַ! ...

זֶה הַגִּינִי קָה, בְּחֻמְדִּי,
עָתָה לֹא תִבְיָנָה,
אֶךְ כִּי תִגְבֵּל אֶת הַגִּינִי
תִּבְיָן אִז אֲאִמִּינָה.

„מאגילניצקייס סקול חומש“ (עוזר המורה והתרימיד)
אדער חומש לבתי ספר ולעם) „שאפט אב קלעפ און
געשרייען פון חדר און שפארש איין פיל געזונד דעם
לעהרער און דעם שילער.

אדיר חפְּצֵי כִי אֶת עַמְךָ

תִּאָהֵב אֲזוּ כְמוֹנִי;

אם רק תִּאָהֵב—אֲזוּ יִדְעֵתִי

תְּבִין אֶת הַגִּיווֹנִי.

עוד לִי רבּוֹת, בְּנֵי מַחְמָדֵי,

עָתָה קָךְ הַכִּיָּע;

אךְ יִרְאֵתִי כִי מְנוּחָתְךָ

אוֹכֵל בַּק הַפְּרִיעַ.

מָרָם תִּדַע עֵמֶל, דְּאָגָה,

תִּיַעֲרֵב קָךְ הַתְּנוּמָה,

רַב לִי הַגֵּד קָךְ עֲתִידוֹת

נוֹמָה, נוֹמָה, נוֹמָה! ...

דער „חומש לבתי ספר ולעם“ איז ווירקליך פיר אלע קלאסען פון פאלק, דען דער למדן און משכיל וועט דארט געפינען נייעס, אין דער פשוט'ער איד האט די מעגריכקייט זיך אויסצולערנען חומש ווי דער גרעסער משכיל, איהם האלמענדיג שפת אין שול צי ס'יאת התורה.

זאָמֶד און שְׂטֶעֶרֶען

פֿון ש. פֿרוג.

עס יִטְיִנְט די לִבְנָה, עס גלֶענצֶען די שְׂטֶעֶרֶען ;

די נאַכט שְׂוועבט אויף באַרג און אויף

טֶהאַל . . .

דאס אַלְטִיִּטְשֶׁקע בִּיכֶעלֶע לִיעֵגט פֿאַר מִיר

אַפֿען, —

אויף לִיעֵן עס, לִיעֵן דאס טויזענדֶע מָאל.

אויף לִיעֵן די הייליגע, טֶהייִערֶע ווערְטֶער,

מִיר הערְט זיך אַ שְׂטִימֶע : „אויף שְׂווער—

מִיין פֿאַלק, די וועסט זיין ווי די שְׂטֶעֶרֶען אין

הימֶעל,

ווי זאָמֶד אויפֿן בֶּרֶעג פֿונ'ם מעער”

רבֿונוּ יִשְׁלַעְזֶנְךָ! עֵס ווערִט נִיט פֿער־אַלען
 פֿון דִינע הֶבְטָחוֹת קִיין אַינציגעס וואָרט:
 מִקִּדָּם מוז ווערען דִין הַיִּלְגֶּער ווִילען.
 אַלץ קומט אַין זײַן צײַט אויף זײַן אָרט.

און אַיננס אַיז שװן טאַקי מִקִּדָּם געוואָרען,
 דָאס פֿיהל אַיף, דָאס ווײס אַיף געוויס:
 מִד זענען געוואָרען ווי זאַמד, וואס אַיז הפֿקר,
 וואט יִדעָרער טרעט מיט די פֿיס...

יֵא, גאַטעניו, אַמֶת, ווי זאַגט און ווי יִשְׁטִיגֶער,
 צוֹשְׁפֵרײַט און צוואָרפֿען אויף יִשְׁאַגט און
 אויף יִשְׁפֵאַט.
 נה, אַפֿער די יִשְׁטעָרען, די לִיכְטִיגע, קלאָרע -
 די יִשְׁטעָרען, די יִשְׁטעָרען - וואוּ זענען זײַ
 גאַט? ! ...

התקנה

מאת נפתלי הערץ איזנבער

א

כִּלְעוֹד בְּלִבְבִי פָּנִיָּמָה
נִפְּיֵשׁ יְהוּדֵי הוֹמָיָה,
וּלְפָאֲתֵי מִזְרַח קְדוּמָה
עֵין לְצִיּוֹן צוֹפְיָה;

עוד לא אֶכְדָּה תְּקוּמָתוֹ,
הַתְּקוּמָה הַנּוֹשָׁנָה:
לְשׁוּב לְאֶרֶץ אֲבוֹתֵינוּ.
לְעִיר כָּה דָוִד הַקָּדָה.

ב

כִּלְעוֹד דְּמַעוֹת מִיַּגְיָנוּ
יָאֵלוּ כְּגִישֵׁם נְדָבוֹת,
וְדָבָרוֹת מִבְּנֵי עֵמָנוּ
עוֹד הוֹלְכִים עַל קַבְרֵי אֲבוֹת:
עוד לא אבדה...

ג

כָּל-עוֹד חוֹמַת מַחְמַדֵּינוּ
 לְעֵינֵינוּ מוֹפָעַת,
 וְעַל חֶרֶבֶן מְקַדְּשֵׁנוּ
 עֵין אַחַת עוֹד הוֹמָעַת;

ד עוד לא אבדה...

כָּל-עוֹד מִי הִיִּרְהֵן בְּגָאוֹן
 מְלֵא גְדוּתָיו יָזְלוּ,
 וְלִים כְּנֶנְרַת בְּשֵׁאוֹן
 בְּקוֹל הַמּוֹלָה יִפְלוּ;

ה עוד לא אבדה...

כָּל-עוֹד שָׁמָּה עָלֵי דְרָכַיִם
 שָׁעַר יִפֹּת שְׂאֵיָה,
 וּבֵין חֶרֶבּוֹת יְרוּשָׁלַיִם
 עוֹד בַּת צִיּוֹן בּוֹכָיָה;

ו עוד לא אבדה...

כָּל-עוֹד דְּמַעוֹת מְהוֹרֹת
 מֵעֵין בַּת עַמִּי נוֹזְלוֹת,

וְלִבָּבוֹת לְצִיּוֹן בְּרֹאשׁ אִישׁ מִזְרוֹת
עוֹד תִּקְוֶה בְּחִצֵי הַלֵּילוֹת;

ז עוֹד לֹא אִבְדָה...
כָּל-עוֹד נִטְפֵי דָם בְּעוֹהֵ קִינוּ
רְצוּא וְשׁוֹב יָזְלוּ,
וְעָלִי קְבָרוֹת אֲבוֹתֵינוּ
עוֹד אֲגָלִי טַל יִפְלוּ;

ח עוֹד לֹא אִבְדָה...
כָּל-עוֹד רָגַשׁ אֲהַבֵת הַלֵּאָם
בְּלֵב הַיְהוּדִי פוֹעֵם,
עוֹד נוֹכַח קוֹוֹת גַּם הַיּוֹם,
כִּי יִרְחַמְנוּ אֵל זוֹעֵם;

ט עוֹד לֹא אִבְדָה...
שָׂמְעוּ אֲחֵי בְּאַרְצוֹת נִגְדֵי
אֵת קוֹל אֶחָד חוֹזְנֵנוּ:
„כִּי בַק עִם אֶחָד הַיְהוּדִי
גַּם אֶחָדִית תִּקְוֶתֵנוּ!“

עוֹד לֹא אִבְדָה...

צִיּוֹן צִיּוֹן

מאת ר' מרדכי הלוי ז"ל, אבד"ק קלוארית.

צִיּוֹן צִיּוֹן, עַר אֱלֹהֵינוּ,
 מַה גָּדוֹל יִשְׁבְּרֶךְ, מִי יִרְפָּא לָךְ!
 מַה נִּזְרָאָה מְאֹד, דְּבִיר קִדְשֵׁנוּ,
 יַד אֱלֹהִים אֲשֶׁר נִגְעָה בְּךָ!
 כָּל עַם וְעַם, עִיר וּמְדִינָה,
 יַחְדָּיְפוּ כַח מִיּוֹם אֵל יוֹם—
 וְאֵת וְעַמְּךָ, מֵאִז וְעַד הַנְּהָ,
 פְּלָאִים תִּרְדּוּ מִתְּהוֹם אֶל תְּהוֹם.
 נִפְלְתָ בַת יְהוּדָה, לְאָרֶץ הַנְּעֵת,
 נִפְלְתָ מִמָּרוֹם אֶל עַמְּקֵי תְּהוֹב;
 מִמָּרוֹם הָרִי אֲשֶׁר, לְפָנִים הוֹפְעֵת,
 אֶל מַעְמְקֵי שְׂאוֹל הַיְשַׁלְכֵת הַיּוֹב.

ד

סֶגְלָה הָיִית בְּכַף אֱלֹהֶיךָ,
נְעֻלִית נִשְׂאֵת עַל פְּנֵי כְרוּב;
שְׂכוּכָה אֵיךְ אֵתְּ בְּכַף אוֹיְבֶיךָ,
נְדַסְפֵתִי נְרַדְפֵתִי אֵל פּוּט וְלוּב.

ה

אֲדַמֵּת קִדְיִי, צִיּוֹן וִירוּשָׁלָיִם,
בְּרַגְלֵי נְאֻמָּה אֵיךְ יְדַמֵּם זָר;
אֵיךְ יַעֲמִיד בְּיָדֶיךָ, אֵי־שָׁמַיִם,
בְּמִקּוֹם צוֹיֹתָ לֹא יִקְרַב זָר! —

ו

עַד אֲנָה יְיָ, עַד אֲנָה נִצַּח
זָרֵי יַעֲקֹב יִרְבוּ שָׂדֵךְ?
עַד אֲנָה אוֹיְבֵי יְרֵיךָ מִצַּח?
עַד אֵן עַל עַמֶּיךָ יַעֲרִימוּ סוּדֵךְ?

ז

אֵל כֹּל קִצְוֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נָא יַעֲיָנוּב:
אֵיפֹה לֹא נִדְחֵנוּ בְּנֶיךָ יִשָּׁם?
אֵב יֵשׁ זָר וּמְצוּק תַּחַת הַשָּׁמַיִם,
לֹא יִשְׁלַחוּ יָדָם לַרְעָה בָּם? —

ח

כִּי אֶזְכְּרֶךָ צִיּוֹן, כִּי אֶזְכְּרֶךָ נִפְתָּךְ,
 אֲנִיעַק מִזָּרָה: "עַד מָתִי אֵל!?"
 אֵיךְ הִדְרֶךָ וְהוֹד חֲכָמֶךָ? —
 סָפוּ, עָפוּ, כָּמוֹ יַעֲוֶף צֶל!

ט

אֵךְ בְּלֵב כָּל עַמֶּךָ, בְּכָל קְצוֹי-תֵיבֵל
 עוֹד חָקוֹק זְכָרֶךָ בְּאִשׁ וָדָם,
 בְּבָבִי תִמְרוּרִים בְּנְהִי וְאֶבֶר,
 יִשְׁמַךְ יִזְכִּירוּ מֵיָם עַד יָם.

י

בְּיָשָׁם כָּל עַמֶּךָ, בְּכָל מוֹשְׁבוֹתָם,
 נִשְׁבַּעְנוּ לָךְ, צִיּוֹן, בְּדַמְעוֹת חֵם,
 כִּי עַד לֵב בְּקָנּוּ תִהְיֶי כַחֲוָתָם,
 דֹּא תִנְשִׂי מָנוּ לִיָּה וַיּוֹם.

יא

עַד יִרְחֹם יְיָ צֵאן מִרְעִיתוֹ,
 עַד לְאַסּוּרִים יִקְרָא דְרוּר, —
 גַּם אֶת אֵז צִיּוֹן, עִיר מַלְכוּתוֹ,
 מִשׁוֹשׁ עוֹלָם תִּתְּחִי לְדוּר וָדוּר.

הַמְחַרְשֵׁת

(לשיר בנגון של "די סאכע")
מאת אליקום צונזער.
העתקת "בר נש".

א

בְּמַחְרְשֵׁתִי
כָּל אֲשֶׁרֵי יִרְשָׁתִי
אֶרְאֶה חַיִּים טוֹבִים
וְלֹא אֶחְסַר מֶה, כָּה! !
וּבְקוֹמֵי מִשְׁנָתִי
לֹא תָבֹא דְאִנְתִּי
לְבַקֵּשׁ אֶת מַחְיֵתִי
עַל צְרָכֵי יוֹם הַכָּא:
לְחַרֵּף מוֹכֵן כְּבָר
הָאִסָּם מְגַא כְּהַ
קְצָרוֹ יְדֵי וְלֹא-דָוָר
פֹּה עַל אֶרֶץ רַבָּה!

בְּיִשְׂרָאֵל ב

מִי יִתֵּן בְּיִשְׂרָאֵל

מִי שְׁלוֹת מִשְׁקַמְ

כְּמִנִּי—הָאֵפֶר ?

פָּתַח יְהוָה גִּישְׁמֵי בְרָכָה,

מֵלֵאטֵי הַצְּלָחָה,

אֶל־מִוֹטֵי אֲדִיבָה

לְחַסְיוֹת עוֹלָם בְּפֶרֶד :

בַּסּוּדָה, בְּהַרְשֵׁי,

בַּמְּלָחָה, בַּפְּרִיטֵי,

יַסֵּד גִּישְׁמֵי יְהוָה —

וּבְכַסְפֵי נֶקֶד גִּישְׁמֵי יְהוָה !

גַּל הַדּוֹבֵל ג

הַסְּאֵמֶן לְבַל־נוֹבֵל,

לְהַתְּסַדּוֹת, לְהִישְׁתַּפֵּר

כִּי אִם גַּל לָחֶם צָר !

מִתְּשֻׁלוּמֵי פְּרָעוֹן

הוּא מְבַח בְּשִׁעְרוֹן

וְסוּפוֹ עוֹד לְהִדְרֹאוֹ,

כִּי יֵאבֵד גַּם חֵיל צָר :

אֲנִי רְחוֹק מִקְרָבוֹת

מִעֲרוֹךְ סִפְרֵי־חֻבוֹת,

מִתְּשֻׁלוּמֵי טוֹבוֹת, —

הֲלֹא יְדֵי עוֹשׂוֹת פָּר !

בַּעַל מְרוֹחַ ד

יִשָּׂא מִכָּל קֶרֶחַ,

מִכָּל שׁוֹתֶה יִשְׁבּוֹר

בַּעַם וּמִבְּאוּבִים ;

וְאַחַר תְּשֻׁלוּמֵי מֶם

וְלִישָׁר הַמִּשְׁקִים פָּרֶם,

לו זרק גֵּרָה אַחַת

תִּשְׂאֵר מֵהַסּוֹבְאִים !

אֲנִי מְכַל זֶה חֶפְשִׁי,

מִסּ לֹא תִדַע נַפְשִׁי,

קָמְתִי, צְמָרִי, דְּבִישִׁי —

לִי הֵם כָּל הַטּוֹבִים !

לְמִזְלִי, ה

אִם עוֹד יֵלֵךְ בָּא לִי

יִרְגֵּה לִי עוֹד יוֹתֵר

וְאַקְנֶה עוֹד גְּתָלָהּ.

בְּעִיר כִּי יִרְבּוּ בָנִים

הֵם לְהוֹרֵם פְּאֻבָּנִים

וְכִי יִגְדְּלוּ בִּישָׁנִים

יוֹסִיפוּ לוֹ מִחֶלְהָ. —

אֲךָ לִי הֵם נוֹלָדִים

לְעַבְדֵי בְּעַבְדֵי,
יָבֵל אַחַד הַיְלָדִים
לְבוֹחֹתַי בָּא אֶךְ לָהּ!

מִמּוֹתְרוֹת ו
אֵין לִי כָּל צָרוֹת,
כְּלִיטוֹכְנִי עֵיר וְגֵיר
בְּעֵמֶק הַבְּבֵא;
יִשְׁמִיכְתִּי זֹאת, הַבִּיטָה,
תִּצְלַח לִי לְשִׁמְטָה,
וְלִפִּי זֹאת הַשְּׁטָה
תִּתֵּן כָּל הַמִּשְׁפָּחָה;
הַמְרַנְנֹל מְקִימִי,
יִשְׁקִיט מוֹרֵה יוֹמִי,
וְהַמְעַל מְרִימִי
עַל בְּנֵי הַצְּלָחָה!

בְּעֵתִי ו
 לַמֶּדֶת לְעֹדְתֵי
 בְּרֵי יִשְׁכָּחוֹת זֹלִלוֹת
 הִיא גְבֻרַת מְאֹד נִגְלָה!
 לֹא תִתְאַוּ לְרֵדִידִים,
 לְצַנְדוֹת וְלְצַמִּידִים,
 לְשׁוֹחַ עִם יְדִידִים, —
 בְּטַח בָּהּ לֵב בְּעֵלָה!
 בְּבֵיתִי מִתְעַסְקֶת,
 לְבָנֵי הִיא מִיִּנְקֶת,
 וְהִיא בְּרִיאָה מוֹצֶקֶת
 וְבֶק יִשְׁמָסָה וְצַהֲלָה!

אֶת־בֵּיתִי ח
 הֵן מֵזֶב לִי תִתֵּי
 לְאֵיִשׁ עוֹבֵד יִשְׂרָאֵל

בלי מחר וּבָדֵן;
 בְּעִיר, רֵאָה תְּפִלוֹת
 כָּל־חַוֵּן הַחֵדָּן מִבְּלוֹת,
 וּמִפְּנֵי שׁוֹאֲלוֹת
 כָּל־אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדָן;
 לְבָנֹתַי אֶמְצָא חַיִּים
 בְּמָקוֹם מוֹשְׁבֵי אִישׁ,
 וּבָדֵן יַעַן עִם תַּיִשׁ, —
 אֲשֶׁר נִצְחֵי בְּעָדָן!

וְעַל כָּכָה ט
 יְהִי זְכָרָם לְבָרְכָה —
 כָּל־הַיֹּשְׁבִים לְצִיּוֹן
 וְהַרְיִסוּתֶיהָ בּוֹנִים!
 גַּם בְּרָכָהי אֶלְהִינֵהוּ
 אֶת־תּוֹמְכֵי בּוֹנֵי־לֵנוּ

וְעֹזְרֵי מוֹשְׁבוֹתֵינוּ,
 "זְרַבְּבָלִים הָאֲחֵרוֹנִים!"
 וּבְאִשָּׁר הַמוֹשְׁבוֹת
 תִּעֲלֶינָה לְרַבְּבוֹת,
 יִפְירוּ הַלְּבָבוֹת
 אֶת אֱלֹהֵי הַגָּאוֹנִים!

שיר המים.

מאת ר' שלמה בן גבירול.
 (לשיר בנגון הירוע).

שְׁבַעִים הֶמְחָה הַגְּבוּרִים,¹
 וַיִּכְחִידוּם תִּשְׁעִים שָׁרִים,²
 שָׁבְתוּ יְשִׁירִים, כִּי פָּה יְשָׁרִים,
 מָלֵא מַיִם! מָלֵא מַיִם!
 כְּכֹלֹת יַיִן, תִּרְדַּע עֵינַי
 פִּלְגֵי מַיִם! פִּלְגֵי מַיִם!

(1) יין בגימטריא שבעים. (2) מים בגימטריא תשעים.

לָחֶם לְאוֹכֵל אֵיךְ יִנְעַם,
אוֹ אֵיךְ לַחֵד מֵאֶבֶל יִמְעַם,
עַתָּה בְּגִבְיָיִם לִפְנֵי הָעַם
יִתֵּן מָוִם ? ! יִתֵּן מָוִם !
בְּכֹלֹת יִינִי וְכוּ'.

מִי יֵם סוּף בְּן־גְּמָרִם הוֹבִיִּי,
וַיֹּאדְרִי מְצַבִּים הַבְּאִישׁ,
אֲכֵן זֶה מִשָּׁה הָאִישׁ
יִזִּיל מָוִם ! יִזִּיל מָוִם !
בְּכֹלֹת יִינִי וְכוּ'

הִנְנִי רַע לְצַפְרֹדֶה,
גָּמָח אֲזַגֵּק וְאֲשׁוּעַ,
כִּי כָמֶה פִּי יוֹדַע
יִשִּׁיר הַמָּוִם ! יִשִּׁיר הַמָּוִם !
בְּכֹלֹת יִינִי וְכוּ'

נָזִיר יִהְיֶה עַד יוֹם מוֹתוֹ,
 בְּבִגְי רֶכֶב תִּהְיֶה דָתוֹ:
 יִהְיוּ בָנָיו וּבְנֵי בֵיתוֹ
 שׂוֹאֲבֵי מָיִם! שׂוֹאֲבֵי מָיִם!
 כְּבִלּוֹת יֵינִי וְכוּ'

מִשְׁמַר תִּירְדֵן.

מאת נ. ה. אימבער.

א

בְּשָׂאוֹן רַעַם בִּישָׁמַיִם,
 קוֹל־אֵל חוֹצֵב לְהַבּוֹת,
 קוֹל קוֹרֵא מִירוּשָׁלַיִם:
 שׁוּבוּ לְאַרְצְ אֲבוֹת!
 לִירְדֵן, לִירְדֵן אֲתוּי,
 גַם שִׁימוּ עָלָיו מַעֲבָרוֹת,
 מְקוֹם פְּלָגָיו יִהְיֶינִי

הַעֲמִידוּ שָׁם מִשְׁמָרוֹת.
כְּבוֹד לְאֹהֲנֵי וּלְאַרְצֵנוּ,
עַל הַיַּרְדֵּן נָכִין מוֹשְׁבֵנוּ!

ב
אֲמוֹן עוֹלָם נִשְׁבַּע
לְךָ אֲדָמָה אֲהוּבָה,
לְרַגְבֶּךָ נִרְצַע
בַּל תִּהְיֶה עוֹד עֲזוּבָה!
מֵאַרְצֵי מִרְקָא נְעוּפָה,
מִבֵּית עֶבְדִים וּפְרָאִים,
וּבְמֵי הַיַּרְדֵּן נִשְׁטַפָּה
חֶרֶפַת נוֹדְנוּ בַגּוֹיִם.
כבוד...

ג
כָּל עוֹר בְּפָנֵינִי גְלִיתָהוּ
יִפְרֹשׁ דָּג סַנְפִירוֹ,

וימעין על גדוֹתֶיהוּ
 ישְׁמיעַ עוֹף אֶת־זְמירוֹ, —
 לַיַּרְדֵּן, לַיַּרְדֵּן נְחִישָׁה,
 אֵף נִתְקַע לָנוּ שָׁם יְתֵד,
 אֶת־חַיֵּינוּ בְּגִיל נְקֻדֵי־שָׁח
 לְחֶרֶשׁ נִיר וּלְשֶׁדֶד.
 כבוד...

ד

וְאִם לְפוֹרְצֵי פָרִיז
 יִחְשְׁבוּנוּ רוֹזְנִים,
 נְעַנֵּם : שׁוֹפְטֵי אֶרֶץ,
 הֲלֵאֵם לֹא יִפְנוּ בָּנִים?
 אֲדַמַּת הַיַּרְדֵּן הִיא אֲמִנּוּ,
 לָנוּ עֵינֶיךָ נְשׂוֹאוֹת,
 בְּאַהֲבָה הִיא תִקְרָאנוּ
 וְעָלֵי לְחִיָּה דְמָעוֹת.
 כבוד...

ציון.

מאת שרה שפירא.

א
אל טל ואל קֶמֶר — דְּמַעֵי יִרְמִיָּבוּ,
ציון, אֶת הַדְּבִידִּי!
לא אֵישׁ וְיִשְׁמֵיט — דְּמִינוּ יִאֲדִימוּ,
ציון, אֶת יְשֻׁבֵיךָ.

ב.

וְאֵד יַעֲלֶה מִדְּמָעוֹת עֵינֵינוּ,
וְהָיָה לְקֶמֶר יִשְׁמֹם,
וְנִי מְנוּחֹת יִרְגִיעוּ רוּחֵנוּ,
אֶת רוּחַ אֲבֹתֵי יִרְוִיטָלִים.

ג.

נַחֵם לְנַפְשׁ דְּמַע עֵינַיִם,
וּמְרַפֵּא לְרוּחַ נִשְׁבָּרֶת,
לְנִדְכָאֵי לֵב יִאֲמִץ יָדַיִם,
וְיִשְׁבִּיחַ נַפְשׁ סוֹעֶרֶת.

נְשִׁיבַת צִיּוֹן *

מַה־זֹּאת עֵינַי תִּרְאֶינָה!
 פִּיזְנִים תִּעֹפְנָה,
 יוֹסֵף וּבְנֵימִין, עַל בְּלֹתוֹתַי שׁוֹקְדִים;
 רְאִיתִי אֶת־לֹא פְּקָדוֹתַי,
 בְּנֵי אֲשֶׁר גְּדַלְתִּי
 מִחֲמַדֵּי יִקְיְרִי, אֶת־אֲמָם פּוֹקְדִים;
 הִקְפּוּ יְשָׁנוֹת אֶפְפִּיבִי,
 נוֹאֲשִׁיתִי כְּכָר בְּחַיִּים,
 נְאֻמֵּי יִשְׁבִּיחָה וּנְקַמּוּדָה, בְּנֵי יִצְחָאוּנִי;
 סִפְרוּ לִי הַתְּלָאָה,
 בְּגוֹלָה אֶתְכֶם מִצְּאָה,
 וְשָׁלוֹם אֲהִיכֶם בֵּית יְהוּדָה, הֲלֹא תוֹדִיעוּנִי

* דיעזעס ליער אין העברעאיש און אין אידיש האט געשריבען אליקום צונזער אין יאהר 1882, ווען די הארקאווער שטודענטען אונטער זיי אויך דר. מיניץ, זיינען געגאנגען, אונטער דעם נאמען "בילוי" (בית יעקב לכו ונלכה), קיין פאלעסטינא דורך מינסק אלס ערשטע שיאָנירען, און זיי האבען עס געמאכט פון

שׁוֹבַת צִיּוֹן

וואס זעה אײך דורך די שׁוֹפּען,
 עס פּלײַהען און ווי טױפּען,
 מיין יוסף, מיין בנײַמין, קלאַפּען אײן מיין טהיר,
 אײך הימל גאט די וואונדער!
 אײך זעה דאך מײַנע קינדער,
 די ליבסטע, די טרײַסטע קומען און צו מיר;
 אױעק אזוי פיל יאהרען,
 געמײנט אײך בין פּערלאַרען,
 אַ אַלמנה אַ פּערטרויסטע, לײַדיג בײַ מיין טײַט;
 מיט אײך ווי אײז געגאַנגען,
 צײט מען האט אײך געפאַנגען?

וואס מאַכט יהודה און אפרים? נײַט מיר אַ גרוס!

דעם מדבר שמש אַ ארץ נושבת, און זיי האט מען צו
 פערדאנקען די אַבלעבונג פון אונזער אמת'ע פאבער-
 לאַנד, וויעזרא און נחמיה אין זײַערע צײַטען. די ליעד
 אין איריש מיט איהר מעלאדיע איז בעוואוכט צו אלע
 אירען. יעצט גיעבען מיר דײַעלבע ליעד אין העב-
 רעאיש און איריש מיט די איינשטימונג פון פערפאסער.

2

אל תִּרְגְּנוּ וְאל תִּירְאוּ,
 כִּי בִּרְבִי אֵל נִפְקְאוּ,
 בְּטָרֵם יְאִיר שַׁחַר תִּנְדֹּל הַשָּׁפֶת לָיִל;
 בְּמִצְרִים כְּזֹאת קָרָה,
 אֶל-מִשֶּׁה זָעְקוּ מִרָה,
 לַחֲצֵם טָרֵם כְּרָה, עוֹד הַגִּבּוֹר חֵיל;
 צַר יְעֹנֵת צְדָקְתֶם,
 וּבְזֹאת יְחִיֵּשׁ גְּאוּלְתֶם,
 גִּזְלֵי מִשְׁפָּט יִאֲרָצְמוּ, עֲלוֹת מִעַמְּקֵי בְּבֹא;
 לֹוּלָא יָד מִדְּהָבָה,
 יִשְׁכְּבוּ לְמַעַצְבָּה,
 וְאִכּוּ פִּנְהָ לְמוֹסְדוֹת עוֹד לֹא הוֹנְחָה.

3

אוֹיְבֵי לִי יִלְעָגוּ,
 כִּי יִשְׁבִּי גוֹרָה יִשְׁגוּ;
 הַמֵּאֲלָה כִּתְּי מִסְפָּר, עֲדָנָה תִּהְיֶה לִּי?

2

אויף נאט ניט לארעמט, קינדער,
 אט דאס איז גאטעס וואונדער,
 די פינסטראנס ווערט שטארקר איי עס ווערט טאג
 ביי דער ערשטער גאולה,
 איז דאס אויף געווען די פעולה,
 דר לסט צלצט ורט גרער אז משה שריט מט קלג
 מען איז אייך דו להובה,
 אין דאס איז גראד א טובה,
 איר זלט בווען אייער צנטר דרקט מן אייך מט נוט
 די נביאים וואלטען אייך ניט טרייבען,
 וואגט איר דארט פערבלייבען,
 אן אייער בנד אן נצאינלגסט בליבט דך אונגבוט

3

עם לאבען מיינע שונאים,
 וואס האט עם פאר א פנים,
 "אז עטלבע קליינע אידלעך טעען אן מיין פאל"

"הֵיֵם יִבְנוּ נְהַרְסוֹת?"

"יִשְׁכְּלוּ הַיְטָחוֹת,

"יָרִימוּ קָרוֹן יִשְׁעֵי הַיּוֹדֵי וְחֵילֵי?"

הַבְּיָמוֹ נְהַרוֹת אֵינֶן,

כְּמַעֲיָן קָטָן צֵאתָן,

כְּחוֹשׁ הַשָּׁנִי מְפַכֵּים מַיִם, עֲדֵי גְאֹה גְאֹו;

וּפְלָגִים כּוֹפֵל רוּחַ,

אֶל-פִּיהוּ יִגִּיחַ,

וְאֶלְפֵי תָרְנֵי צִי אֲדִירֵי רוּם יִתְנַשְּׂאוּ.

⁴
שׁוֹבְנָה יְשָׁנוֹת קְדוּמִים,

יִשְׁבְּתֵי לִימֵי עֲלוּמִים,

הַלְאָה בְּגֵדֵי אֶבְדֵי! הָבוּ מִכְּלָלֵי!

נְמָלָה כָּל אַרְמוֹנֵי,

הָאָח! מָה רַב שִׁשׁוֹנֵי!

בְּנֵי בְּגִיל וְהַרְוֵעָה, שָׁבוּ קְבוּלֵי;

פָּרִי בְטָנָה אִם חוֹבֶקֶת,

בְּדַמְעוֹת גֵּיל נוֹשֶׁקֶת,

„צו קען מען זיי דען טרויען,

„צו וועלען זיי דען בויען,

„מיין ישוב מיין בויהנונג, ווי עס איז נויץ אמאל?”

גיין! דאס מוזט איהר פערנדייכען,

צו די גרעסטע טייכען

פאנגען זיך און ווי א שניריל, פון א קליינעם קייל.

עס פאלען איהר צו שטראמען,

ביז עס שטייגט איר נאמען,

און אירע מאקסימען מט די זענלען גלענצען אפרל

4

אהער קומט יענע יאהרען!

איך בין יונג געווארען,

איך ווארף ארפ מין טרויער, אהר מיין זידן קייל!

פול ווערט מיין הויז ווידער,

עס הויבט דאס הארין, די גלידער,

פיל פון מיינע קינדער, פאהרען און מיט פרייד.

פון ישמחה טרעהרען פליסען,

לאזט מיר האלדזען קיסען,

פה תִּלְצְנָה עֲצֻמוֹתֵיכֶם אֲרֵחֵי קָרְאֵי יְיָם
בְּצִלֵי יְשָׁנָנִים,
תִּרְוּ מִעֲדָנִים,
לְיִשְׁלָחַן וָרִים אֵל תִּצְפוּ, בְּלִתֵי אַרוּחַת אֵם

5

הֵן אֵלֶּה שְׁבִי גוֹלָה,
זְכוּרָה וְזָכָרִים סֵלָה,
פֶּאֶר בֵּית תַּחֲבֻזָּנִים עֲתָה יִעֲזָבוּ;
מִשְׁפָּלִים בְּכָל תּוֹשֵׁיחַ,
רַבֵּי הַעֲלִילָה

עַל מַזְבֵּחַ אֲהַבֵּת זָמִים אֶת־נַפְשָׁם יִקְרִיבוּ!
לְיִשְׁאֵת בְּעוֹל מִשְׁאָה,
הַסְּבֵל עֲמֹל וְהַתְּדָא,
לְמַעַן סִקֵּל כֶּל אֲדָגִי נִגְהַ וְצוּרֵי מִכְּשָׁלָה;
קָבָנוֹת עֵל חֲטָאתָ,
כְּעִזָּרָא וְתִרְיָחָא,
וְיִשְׁכֶם יַנּוּן כְּעִים עֲזָרָא דַּיִזָּר אַחֲרוֹן סֵלָה

רוהט אַיִן אַום ביי מר די בנר, מנע הרצננס גסט

איהר וועט ביי מיר קריגען,

אלע פּערנעניגען,

איר ווט גט ווסן, פּרמד טשן, נר די מוטרים קסט

5

אַט דיזע ווייניג מענשען,

וועט די וועלט זיי בענשען,

פּערלאַזן הייזער, גטר, גלאַנץ, און גליק און פּרל

מענשען געשטודירטע,

הויף ציוויליזירטע,

ווילען זיין קרבנות פאר דעם גאנצען בלל.....

זיי האבען זיך בעשלאסען,

אויף אלערליי פארדראסען,

נאר אפצוראמן אלע שטער, וואס ליגט אופן ווג

צו ליידען שוויריגקייטען,

ווי אין משה'ס צייטען,

און זער גאמען בלבט מט עזרא'ס, ביז די לעט טג

מיין ברוֹדער ייִטראַל'יק.

פון י. יאָנאַטאַנזאָהן (קל-והומר)

מיין ברוֹדער ייִטראַל'יק! איך זאג דיר גאַנץ אָפּען,
מיט דיר האט דיין בורא גאַנץ ווייניג געטראָפּען,
דען דו ביזט אַ פּוּלענץ, ווס האַלט אין איין ייִטלפּון,
און חלום'סט פון זיסע חלומות! ...

דיר דאַכט זיך אין דרעַמעל, דוא ביזט אַ בּוֹקיר,
אַ ייִסער אַ גרויסער, אַ וועלטליכער קנאַקער,
דיר פּאַסט ניט אין פּעלדער, צו גיין מיט דם אַקר,
נור קריכען אין הויכע מקומות! ...

2

דו זוכסט ניט דיין היימאט, דיין מקום דעם אַלטן
וואו דאַרט איז דיין עהרע, דיין נאָמען בעהאַלטן,
פון געטליכע נסים, פון וואונדער־געשטאַלטען,
פון הער'ישער, פּראַפּעטען אונד העלדען! —

דו ייִטרייסט נור ביים דאוונן ווא קומט מן אין ציון,
דו וואלסט אהין לויפּען, און אפּשטר גאר פליהען,
נור קוים איז דיר גייטיג, דאַבייא זיך צו מיהען,
וויילסטו דיין נאָמען ייט מעלדען.

3

אָה! בְּרוּדֶער יִשְׂרָאֵלִיק מָען זַעֲהֶעט דִּין חֶסְרוֹן,
 בִּי דִיר אִיז צו קוּרָץ, און צו יִשׁוּאַף דִּין זְכָרוֹן,
 דו האָסט גָאר פֿעֲרַגְסֶען, די גְרוֹיזאַמֶע יֶאֱהָרֶען,
 ווען דו בִּיזט גַעווען אַ מֵאַרְטִיעֶר;
 נָךְ ווײַנט, וואו דו ווּנְדֶערסט, גִפְנִסְטוּ דִי קִבְרִים,
 מִיט אַלְטֶע מִצְבוֹת, מִיט לֵאנְגֶע מֵאַמְרִים,
 אויף אונזֶערע בְּרִידֶער, חֲחִסִּידִים וְהַיִּשְׁרִים,
 די מוֹטֵהִינֶע לַעֲבֻעֲנִים פֿעֲרִלִיעֶר.

4

נו האָסטוּ פֿון הַיִּינט אויף דַעם חֶסֶד דִי צִדְקָה,
 פֿון דִיִּטִּישְׁלַנד, רומעניען, פֿון פֿעֲרִזִיעֵן, מֵאַרְקָא,
 וואס גִיבֶען אִין גֵּהֶעטָא נור דִיר אַ חֲזָקָה,
 צו לַעֲבֻעֵן אִין יִשְׁמוּזִן און אִין דְּכוּת!
 נָאף הַיִּינט קומט אִין גֵּהֶעטָא אַ רָשָׁע, אַ חָמוֹן,
 וואס יִשְׁעֲנֶדֶעט דִין עֶהֶרֶע און רופֿט דִיר דִּין נֶאֱמֵן,
 און הַיִּיסט דִיך פֿעֲרַנִיכְטֶען דוּרְך־רִצְעִים, פֿאַרְנָמוּן,
 קיין שְׂרִיד זאָג בִּלִּיבֶען פֿון אַלֶּעס.

אֵיצֵט זעה דיינע גליקען אין פֿרייע מדינות,
 וואו פֿלומר'ישט מען וויזט דיר די פֿרינדליכ מנם
 דארט רופט מן נישט זשידעס! חֲלִיקָה! נור שִׁנְסִי!
 וואס קלינגט טאקע שטארק א לאַמֶּאדע!
 אזוי זעהסטו אויף דארט, מיין ליבער יִשְׂרָאֵלִיק,
 דיין יטרעקליכען שונא, דעם אַלטען עמק,
 וואס וויל מיט דיר לעהרנען די פֿרִישֶׁה פון בֶּלֶק,
 מיט קלעפֿ נאָך דער נייער מעטהאדע!

6

אויף זאג דיר יִשְׂרָאֵלִיק, דו לעבסט גאר אין טעות
 דער חלום פון טובות, ער בריינגט דיר נור רעות,
 און דאס וואס דו זאמעלסט די ביסעלע מעות,
 איז נור פֿיר דיין שונא אויף שפּעטער;
 דו קענסט נאָך ערוואַרטען פון היראים אַכזריות,
 מיט טרייבען דיך ווייטער אין נייע מדבריות,
 דין בלוגט זך בִּשְׁפָרִיצוֹן אויף יענקי'ס² הסטריעס,
 מיט שאַנד אויף הונדערטער בקעטער!

(1) שיפשוואַרט געגען אידען. (2) ד. ה. אמעריקאנער.

7

אין ציון! אין ציון! דיין לאַנד, וואס אין הייליג,
 דארט קריגסטו דיין נחקה דרט האסטו דין חלק,
 דרט ביזטו קיין איזיק,¹ דרט ביזטו קיין שיילאק.

דו ביזט דארט דער "עברי אנכי"

נאך ציון, דיין היימאטה, אהין מוזטו שטרעבען,
 גור דרט אז דיין גלייכהייט, דיין פרייהייט גנבן.
 דארט מוזטו אויף ווידער פון נייעם אופלעבען,
 א דעה צו זאגען א הויבע!

8

דער אויף מיט דיין וואנדלען אין אלע מרחקים,
 מיט זוכען די גקען, מיט זוכען ממתיקים,
 און זאגען: על גאולה אנחנו מחכים.

דורך נסים, וואס דו זעהסט גור אין חלום,
 וואך אויף פון דיין שלומער, פון חלום דעם זיסען,
 די טובות פון פרעמדע גענוג דיר געניסען,
 געה נעהם אין דיין ציון, דיין אייגענעם ביסען,
 און לעב דיר אמאל שוין בשלום!!—

(1) איין אמעריקאנער שימפשווארט געגען אידען.

(דארט וואו די צעדער)

מְקוֹם שֵׁם אֲרָזִים וְעֵבִים וְיִשְׁקוּ,
 וְגַלְיָ הַיְרֵדוּן בְּשִׁטְףָה יוֹצֵקוּ,
 מְקוֹם עֲצָמוֹת אֲבוֹתַי נִקְבְּרוּ יִצְפָּה,
 וְדָמֵי הַמַּכְבֵּים רוּחַ הָאֲדָמָה, —
 עַל חוּף יַם הַתְּבֵלֶת, שֵׁם כָּל הַמּוֹדוֹתַי,
 שֵׁם אֲרָצִי, אֶרֶץ אֲבוֹתַי.

2

וַעַת אַכְזָר בְּכַחוֹ מִיָּשָׁם נְתָשְׁנִי
 וְעַל אֲדָמַת נֶבֶר בְּחִמָּה הַדִּיחֵנִי,
 קָבַתִּי שְׁמָה בְּצִיּוֹן נִישְׁאָרָה;
 קָרָמָה אֲבִיטָהּ, וּבֵת יַעֲיָנִי נִגְרָה;
 פָּנֵי מִזְרָחָהּ עֵת אֵינֶא תִפְלוֹתִי —
 בְּשׁוּב אֶל אֲרָצִי, אֶרֶץ אֲבוֹתַי.

3

וְאִם יָד אֱלֹהֵי בֵי פִתְאִים תִּפְגְּעָה,
 וְעַל אֲדָמַת זָרִים בְּלֹא עֵת אֲנִינְעָה;

אֲנִי, אַחִים, יַעַת אֶגִּי קֶבֶר תּוֹרֵי דוֹנִי,
 פָּנֵי מִזְרָחָה בְּשֵׂאוֹל תִּשְׁפִי בּוֹנִי,
 וְאֵל יַעֲבֹר צִיּוֹן תִּשְׁיִמוּ מְרֵאֲשׁוֹתַי—
 מִוֶּל אֶרְצִי, אֶרֶץ אֲבוֹתַי.

4

שֵׁם אֲשַׁכֵּב דוֹמָם אֶסְכִּית, אֲשַׁמְעָה,
 עַד שִׁיכַפֵּר כָּל עֶזֶן וַחֲטָאָה,
 עַד מְלֵאת סָאת עֲנִי, כּוֹס־תְּלֵאוֹת יִשְׂרָאֵל,
 וְלִנְפוּצוֹת יְהוּדָה עַד יָבֹא הַגּוֹאֵל—
 וּבְזוֹרְעוֹ יִקְבֹּץ כָּל אַחִי וְאַחִיוֹתַי,
 וַיִּשְׁיבֵם אֶל אֶרְצִי, אֶרֶץ אֲבוֹתַי.

5

לְמָקוֹם שֵׁם אֶרְזִים וְעֵבִים יִשְׁקוּ,
 וְגַלֵּי הַיַּרְדֵּן בְּשִׁטְף יוֹצְקוּ,
 לְמָקוֹם עֲצֵמוֹת אֲבוֹתַי נִקְבְּרוּ יִשָּׁמָה,
 וּדְמֵי הַמִּכְבִּים רוּו הָאֲדָמָה—
 עַל חוּף יַם הַתְּכֵלֶת, שֵׁם כָּל חַמּוּדוֹתַי,
 אֶל אֶרְצִי, אֶרֶץ אֲבוֹתַי.

צִיּוֹן, צִיּוֹן

אַף צִיּוֹן, צִיּוֹן, דוּ הַיְיִלִּיג לֶאֱנָד,
 וּוּיֵא טְהִייער בִּיסטוּ בִּי מִיר,
 פֿעֶרְנֶעסען זאָל אַיף מִיין רֶעכְטע הַאָנְד,
 אויב אַיף וועל פֿעֶרְנֶעסען אָן דִּיר;
 הַיְיִלִּיג אַיז דאָ אַיז דִּיר יעדער שפּאַן,
 פֿעוויזען אַיז דִּיר הָאָט זיך גאָט,
 ווען ער הָאָט דורך מִשָּׁה'ן, דעם געטלִיכען מַאָן,
 געשִׁיקט פֿאַר אונז די צעהן געפֿאַט;
 די הַיְיִלִּיגע אָבוֹת שְׁלֹאפֶּען אַיִן דִּיין שׁוּיִם,
 אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב און דָּוִד,
 דאָרט רוּהען זיך אונזערע העלדען אויס
 מיט זייערע שווערדען בִּכְבוֹד.
 אוי, אוי, אוי,
 ווי פֿענֶק אַיף אַזוי
 נאָך דִּיר, הַיְיִלִּיגעס לֶאֱנָד,
 אויסהאַלְטען בִּין אַיף נִיט אַיִם שְׁטאַנְד.

אויף די שטיינערנע וועגן וואס קיין בית לחם גהט
זעהט מען א קבר דארט שטעהן,
און פונקט האלבע נאכט ווער דארטען שטעהט
הערט מען א שרעקדיג געוויין;
מען קרעכצט מען זי זצט אוי וועה אוי וועה
דאס איז אונזער מוטערס קול,
וויינט רחל צוגאט מיט א געשריי,
איהרע קינדער ער העלפען זאל;
זיא געהט ניט צוריק אין איהר רוח אריין,
בין זי הערט ניט א טראסט פון דעם היממעל,
בין גאט אליין שלעפערט איהר ניט איין
אין איהר זיסען היידיגען דריממעל.
אוי, אוי, אוי,
ווי בענק איך אזוי,
נאך דיר, הייליגעם לאנד,
אויס האלטען בין איך ניט אים שטאנד.

אִיךְ נוֹיֵל זְעָהֵן דְּעַם יִרְדֵּן, דְּעַם הַיִּלְיָנֶען טַיִף,
 וְוִי עָר שְׂפִיעֵלְט זִיךְ און רִיזְט זִיךְ אִין זַיִן בְּעַט,
 אַרום אִיהֶם יִטְטֵהֶען יִטְעֶפֶעֶלְךְ אויסגִיטְטֵלְט גְּלִיף.
 און טְרִינקֶען זִיךְ אָן צו זְעַטט;
 און דָּאָרט אויף אַ בְּעֶרְגֶּעֶלֶע גֶּאנֶץ הוּיף
 שְׂפִיעֵלְט זִיךְ אַ פֶּאסְטוּף ל צִי,
 און זַיִן זִיסֶע שוֹלְמִית נֶעבֶען אִיהֶם אויף
 בֵּיגֶט דְּעַם קָאפּ אויף זַיִנֶע קִנִּיע;
 זי פֶּלְכֶט אִהֶם די לָקֶען, מַט אַרְע פִּנְגֶּרְלֶךְ וְוִי שְׁנֵע,
 און גִּיט אִיהֶם אַ קוּיש אִין דְּעַם שְׂטֶעֶרֶען,
 און די פֶּאֶלְמֶע בֵּיגֶט דְּעַם קָאפּ אַיְבֶּער זַי,
 זַיִעֶר זִיסֶען רָאמֶאן אויסצוֹהֶערֶען.
 אוי, אוי, אוי,
 וְוִי בַּעֲנֵק אִיךְ אַזוֹי,
 נָאךְ דִּיר, הַיִּלְיָנֶעם לֶאנֶד,
 אויסֶהאַלְטֶען בֵּין אִיךְ גִּיט אִים שְׂטֶאנֶד.

וויין-ליעד

ציון, ציון, לאַנד פון אידען,
אָך ווי ס'ציהט צו דיר מיין הערץ,
ווען כ'דערמאהן זיך אן דיין שעהנהייט,
נעהמט מיר אן א טיעפער יטמערץ.
יעצט, אָה, זיינען מיר אין גלות,
פון דער היימאטה זעהר ווייט,
און דעם צייכען פון פערפאלגונג,
האט געלייגט אויף אונז די צייט.
קאהר: הייבט דעם בעכער,
ברידער העכער,
טרינקט דעם גוטען ברמל וויין,
מיר וועלען נאך אין ציון זיין!

2
כ'וואלט יעצט וועלען זעהן דעם ירהו,
אין דעם וואלד לבנון זיין,
זעהן דעם גרינעם טאהל פון שרון,
טרינקען דארט דעם ברמל וויין.

בְּוֹאֵלֵט אֹיִף וְוַעֲלָעַן זִינְגֶען לִידֶער,
 בֵּיא דָעם אױפֿנאַנג פֿון דֶער זון,
 ווי דִי אַלְטֶע אַקער־בויער,
 דָאָפֿען דָאָס אַ מֶאָהֶל גֶעטֶהן.

קאַהר: הייבט דעם בעכער,
 ברידער העכער.

טרינקט דעם גוטען כרמל ווין.
 מיר וועלען נאך אין ציון זיין!

3.

כִּדְהֶאָף אַז אױנזער צײַט וועט קומען,
 אַז דֶער קוֹל פֿון שְׁוֹאָכֶען אִיד,
 וועט זײַן דֶערען הױף אִין צײַן,
 אִין אַ יִשְׁעֶה־נֶעם יױפֿעל לִיד,
 און פֿון שְׁוֹעֶרֶען לֶאָנְגֶען גִּלּוֹת,
 וועט עַר עַנְדִּיקױַ ווערען פֿרײַ.
 און דָעם גױטען ווײַן פֿון פֿרֶמֶל.

וועט עַר טֶרײַנקען בײַ דֶער־בײַ.

קאַהר: הייבט דעם בעכער,
 ברידער העכער.

טרינקט דעם גוטען כרמל ווין.
 מיר וועלען נאך אין ציון זיין!

קְדִימָה.

מאת הלל מאלאכא ווסקי.

לְמָה תֹאמַר, יַעֲקֹב תְּמִים:

„אֲבֵר עוֹלָם אָנִי!“

וּתְדַבֶּרְהָ: „שׁוֹבֵן רְמִים

לְעַד הַדְּרִיחָנִי!“ ...

קוֹמָה, יַעֲקֹב, מְחַה דְּמַעַתָּךְ,

כִּי לֹא תוֹעִיל לְךָ אֲנַחְתָּךְ,

אֵל נָא עוֹד תְּהִימָה! —

אֵל כְּבֹד שְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ

וּכְבֹד סָלַח לַחַטָּאתְךָ;

הֵן מִלְּאָבוּ בָּא לְקַרְאָתְךָ

וְקוֹרָא: „לֵךְ קְדִימָה!“

הֵן מִלְּאָבוּ בָּא לְקַרְאָתְךָ

מקהלה:

וְקוֹרָא: „לֵךְ קְדִימָה!“

לָמָּה תֹאמַר, יַעֲקֹב חוֹלָה,
 „תָּם אֲנִי לְגֹועַ!“
 וּתְדַבֶּרָה: „אֲנִי גוֹלָה,
 לִי בַרְק נוֹד וְנוֹעַ!“—

עוֹרָה, יַעֲקֹב, דַּל חַלְבָּת,
 נָאִיר גַּר לֶךְ בְּחַיִּשְׁכָּה,
 לְצִיּוֹן גַּם נְרִימָה!
 רַב לֶךְ שָׁבַת בַּמַּחְפָּכָה,
 רַב לֶךְ בָּבֶל, „לֵאמֹר אֵיכָה“.
 לְאֶרֶץ חֲמֻדָּה קוּם גַּלְבָּת,
 נִסְעָה, נָא, קְדִימָה!

מקהלה: לְאֶרֶץ חֲמֻדָּה קוּם גַּלְבָּת
 נִסְעָה נָא קְדִימָה!

לָמָּה תֹאמַר, יַעֲקֹב בְּכוֹרִי,
 „אֵינְי לְמִזְוֵרִי תִעָלֶה!“
 וּתְדַבֶּרֶה: „שָׁחַר עֹזְרִי,
 חָשַׁךְ אֹזְרִי כָלָה!“ —

סָבִיב, יַעֲקֹב, שָׂא עֵינֶיךָ! —
 נִקְבְּצוּ בָּאוּ לָךְ בְּנֵיךָ,
 הֲאַחֲוָה מַה נְעִימָה!
 רְאֵה נָא הִנֵּה גַם אֲרֻצֶּךָ
 מְחַכֶּה בְמָה שָׁם אֵלֶיךָ —
 קַח מִקְלָךְ, שָׂא רִגְלֶיךָ,
 לֵךְ, נָא, לֵךְ קְדִימָה!

מקהלה: קח מִקְלָךְ, שָׂא רִגְלֶיךָ,
 לֵךְ, נָא, לֵךְ קְדִימָה!

חֹשֶׁה, אֲחִים, חֹשֶׁה!

מאת י. מ. פינס
זעהט די נאטען צום ענדע בוך.

מקהלה

חֹשֶׁה, אֲחִים, חֹשֶׁה!

נְרִימָה פְּעָמֵינוּ!

טוֹשֶׁה, אֲחִים, טוֹשֶׁה

לְאֶרֶץ הַדִּבְרֵינוּ!

לֹא לָנוּ הַמְנוּחָה,

לֹא לָנוּ הַמְרֻגָּע

בְּאֶרֶץ הַקְּרוּחָה

מִיִּשְׁלֵטוֹן הָאֲזָרוּעַ!

חֹשֶׁה, אֲחִים, חֹשֶׁה!

נְרִימָה פְּעָמֵינוּ!

טוֹשֶׁה, אֲחִים, טוֹשֶׁה

לְאֶרֶץ הַדִּבְרֵינוּ!

א רעי בי יהתלו:

מה-לך ארץ מזרשה?

שם אים ילילו—

תור לך ארץ חדשה!

חושו, אחים וכו'.

ב אל נא פתאים תתלוצצו;

אל נא בנים שוכחי אם!

פן בכם, אוי, יפרצו

צוררינו, צוררי שם...

חושו, אחים וכו'.

ג אמי בי מפצרת:

אנא בני, אל תשליכני!

בלתך אני, אויה, נשארת

אמללה, מי יתמכני?

חושו, אחים וכו'.

ד אל נָא אָמִי הַיְקָרָה,
 אל נָא בִּי תִפְצְרֵי!
 אל יִחְלִיצֶךָ מִכָּל־צָרָה,
 אוֹתִי נָא בַּל תִּעְצְרֵי!
 חוֹשׁוּ, אַחִים וְכו'.

ה שָׂאוּ גַם צִיּוֹנָה
 אֶל עֵירָנוּ הַחֲמוּדָה!
 כִּי עַל פְּנֵי יוֹנָה
 נִעְלָה הָרִי יְהוּדָה!
 חוֹשׁוּ, אַחִים וְכו'.

א מַהֲיִיעֲרֵר פִּרְעוֹזְעַנְט.

אייער פרוינד וועט אייך נימאלס פערגעסען ווען
 איהר וועט איהם שיקען אלס פִּרְעוֹזְעַנְט מאגילניצקוים
 קביץ שירי ציון ושירי עם, וועלכען איהר האַלט יעצט
 אין האַנד, דען ער וועט עם אימער טראַגען מיט זיך
 אין זיין וועסמען טאַש, פונקט ווי עם טהוען עם
 טויזענדער אַנדערע יונג און אַלט.

א בריעף פון דער מוטער ציון

צו די רעפארמירטע אידען אין אמעריקא.

פון אליקום צונזער

צום זינגען מיט די מעלאדי פון "פעדלער".

יורף די פאָעטען, די שטענדיגע היטער,
 וואס גאט הט זיי ביי מיר פאר וועכטער גיטטעלט,
 שיקט אייך א בריווער איך ציון, די מוטער,
 צו אייך, מיינע קינדער, פון צווייטען זייט וועלט.
 געגריסט זייט פון מיר און פון אייערע שוועסטער,
 פון ברמל, לבנון, פון יפו ביין פארט,
 פון די וואנט פון מקדש, דער מוער דער פעסטער,
 פון הר הזיתים, דער הייליגער ארט,
 פון חרמון, פון ירדן, דער שפאציר דער בעסטער,
 וואו אהר פלעגט יונגער הייט שפיקען זיך דארט.

2

פרייליכע בשורות קען איך אייך מיטטהיילען,
 מיין יונגענד ווערט איצטער צוריק אפגעפרישט,
 עס קומען די קינדער, די וואונדען צו היילען,
 צו בויען די חורבות, וואס שטעהען פארוויסט.
 זיין גרינדען קאלאניעס. און זעטצען זיך ווידער

70 שירי ציון. הוצאת יוסף בן יהודה מאגילניצקין.

צוֹם טַיִשׁ בֵּי דְעַר מוֹטְעַר, וְוִי מוֹטְהִיג, וְוִי פְרִיא,
און עֶסֶען און טְרִינקען און זײַנגען לידער;
די שְׂפָרָאָה און דער בִּיבֶל לְעֶבֶט אָפּ אוֹיף דָּס נַיִ;
און זײַנגען גאַנץ גְּלִיקְהײַט און לְעֶבֶען ווי בְּרִידער;
מִיִּן הָאָרֶץ קוֹעֵלֶט צו שְׂטֵעֶהֶען און צו קוֹקֵן דְּרַבֵּי.

3

נָאָר פֿון אַיִף, מִיִּנְעֶ קִינְדֶער, הָב אַיִף קִיִּין גְּעֵרִיסן,
אַיִהר הָאָט זײַף אַ פֿאַנִים פֿעֶרְגֶעסען אָן מִיר,
אַיִהר ווִילט פֿון דְעַר מוֹטְעַר, פֿון צִיִּון נִישֶׁט ווִיסן,
עס גִיבֶט פֿון אַיִף קִינְעֶר, וואָס עֶפֶענֶט מִיִּין טֵר.
בֵּי מִיר בּוִיט מְעַן שְׂטֵעֶדֶט, עס בְּקִיֶהֶט נִיעַ נַעֲמֹן,
מִיִּין פִּינְסֶטֶעֶרע טְרוֹעֶרְקִיִיד, טוֹהֶט מֶן מִיר אוֹס,
אַר ווִיכֶט גֵר, אַר ווִילט גֵר קִיִּין אַנְטְהִייל נֶט נַמֶן.
דְּרַמֶנט אַיִף וּ״צִיִּון״, גְּלִיף לְכֶט אַר אֶהֶם אוֹס.
מִיט אַיִעֶר מוֹטְעַר דֶאָרְפֶט אַיִהר זײַף נִיט שְׂעֶמֶן;
זי וואָר, און זי הָאָפֶט ווִידֶער זײַן אַמָּאל גְּרוֹיס.

4

אַיז אַיִף דְרֶטֶן גוֹט, און אַיִהר מֵאכֶט פֿיִין אַ לֶבֶן,
פֿרֶט מֵר מִיִּין הֶרֶץ, אַז מִיִּן קִנְדֶ קֶבֶט דְרֶט פֿרִיִי,
מְעַגֶט אַיִהר זײַף אֹדֶאי דֶאָמִיט אַיִפֶעֶרְגֶעפֶען

צו געמען איין אנטהייך אין ציון'ס געביי;
 נאר מיר האט די פראקטיקע לאנג שוין געווויען,
 א פראקטיקע ווס דויערט בלד צוויי טווענד יאר,
 אז אנטיסעמיטען ווי דערנער, ווי שפיזען,
 האסען אייך פלוצלונג, וון איהר שטייגט אן פלר;
 איהר ווערט גיך פון ווירטה און פן הויז אוסנווויזן;
 היינט זוף פון דאס ניי איצט א וואנונג, א סטאר.

טווענדער יאהרענלאנג זיינען פאראיפער,
 עם קומען אן פעלקער צו מיר אלערליי;
 מיין ערד גט קיין פרכטע, מיין לופט—געלר פפר,
 דען איך בייד קיין פרעמדע, אף ישטם גט מיט זיי.
 ווי מיינע קינדער זיינען אנגעפאהרען,

געגרינדעט קאלאניעס מיט גאנץ ווייניג געלט,
 גבורים און העקדען ווערען דארט געפארען,
 די אלערליי פיפערס, איז דארטען געפעהלט,
 זיי פיהלען זיך גדיקליך, עם בקיהען די יאהרען,
 ווי אין שלמה'ס צייטען, א פרייליכע וועלט!

א אידעשע שטאט איז נויארק די גרעסטע;
 6

אִיהָר גַּעֲפִינֵט נִיט אִיהָר גְּלִיִּיכֵן אִין דֶּר גַּנְצֶר ווּלֵט.
 און פֿון אַקע לַענְדֶּער קומען צו מיר גַעסְטֶע:
 אַיִךְ בַּעט־ראַכט מײַנע קינדער—אַמעריקא פֿלֵט!
 האָט אִיהָר זײַך מײַט צײַן אויף עװיג געזענענט?
 אִין האַרצען פֿערלאַשען דעם לַעצטען פֿונק?
 פֿרעמד ווי מיר וואַלטען זײַך נײַמאַלס בַענענענט,
 אַהר גֵרֵט מוֹך נֵט זֶהן, אַיִךְ דוּרשט נֵט קײן טֶרַנק.
 גֶדנֶקט, פֿלִיכט טֶרפֿט אַיִךְ, עס שײַנט צו עס רֶגנֵט
 צום אַנדײַנקן נֵט אַיִךְ מײַן בֶּרײַף און מײַן וואַונק.

גַם צִיּוֹנָה

מאת ג. רזנבלום.

א.
 שְׂאוּ צִיּוֹנָה גַם וְדָגְל,
 דָּגְל מִחֲנֵה יְהוּדָה—
 מִי בִרְכֵב, מִי בִרְגֵל,
 גַּעֲשׂ נָא לְאַגְדָּה.
 יַחַד גִּלְכָּה נָא נִשׁוּבָה,
 אֶרְצָה אֲבוֹתֵינוּ,

אַל אַרְצֵנוּ הָאֲהוּבָה,
 עָרֵשׁ יְלֻדוֹתֵנוּ. ב.
 שׁוּבוּ, שׁוּבוּ מִמְּדֻרְחָקִים
 אֶרְצָה, אֶרֶץ אָבוֹת,
 נוֹסוּ מִמְּעַמִּיקִים
 בְּעִזְבַּת שׁוֹכֵן עֲרָבוֹת.
 אִזְ עִם נְהִיָּה כְּמוֹ הָיִינוּ,
 מָנוּ יָתֵד פְּנָה,
 אִזְ אֶךְ שָׁחוּק יִמְלֵא פִּיּוֹנִי,
 וְלִשׁוֹנֵנוּ—רָנָה. ג.
 רוּחַ יוֹאֵב תִּלְבֵּינֵנוּ,
 רוּחַ גְּבוּרַת צְדָקָה,
 בְּעַד עִמָּנוּ, בְּעַד אֶרְצֵנוּ,
 חִזְקוּ וְנִתְחַזְקָה.
 אַל נָא יָבֵא מִרְדֵּי בָּנוּ
 מִפְּנֵי חֶרֶב יוֹנָה—
 נִקַּח לָנוּ מָה שְׁלָנוּ,
 נִשְׂא נִם צִיּוֹנָה!

עַל הַרְבוֹת צִיּוֹן

מאת מ. מ. דאליצקי.

עֲלִיתִי בַלְיָלָה עַל מִטְּתִי,
 נִפְּחֹתַי בְּרוּעוֹת הַיַּנְּגָה,
 וְעַל כַּנְּפֵי הַצִּיּוֹן בְּשִׁנְתִּי
 נִשְׁאַתִּי וְאֲדַבֵּר צִיּוֹנָה.
 אֶל צִיּוֹן לֵב עֲמִי, חִיְתִי,
 כָּה קָשׁוּר בְּעִבּוֹתַיִם לְבָבִי,
 בָּאתִי עַל-כְּרוֹב בֵּת-שִׁירְתִּי
 בַלְיָלָה בַּחֲלוּם עַל מִשְׁכְּבִי.
 לַעֲדַת הַלְבָנָה הַזֹּפֶה
 עֵת הִיא אֶל צִיּוֹן נִבְּטָה,
 עֵין הַשָּׁמַיִם כַּמְבֻכָּה,
 כִּי נָגַע עַד שָׁמַיִם מִשְׁבֻּבָּה...
 וְעַנְנִים נִפְזָרִים בְּדַמָּה
 מִתְּלַקְטִים בְּשׁוּלֵי יְשָׁמָה,
 כְּמִקּוֹנְנִים יִסְעוּ בְרִמָּה
 לְשִׁפּוֹת הַיַּיִלִית עֲלֵיהָ.

וְסָבִיבִי, הָהָה, יִשְׁמְרוּת-עוֹלָם
 בְּיִשְׁמְרוּת עַמִּי בְּעַמִּים,
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקְלוּ בְּקוֹלָם
 בֵּין גּוֹיִם וְעַיִם נְשָׁמִים...

תַּנִּים יָבֹאוּ הַיְשָׁאָה,
 בְּנוֹת יַעֲנָה—כָּל הַר וְכָל גְּבֹעַ,
 עַמִּים פֶּת צִיּוֹן בְּכֶיחַ,
 עַמִּים כָּל תּוֹצְאוֹת הַפְּבַע.

וְעַמִּים אֵזו אַנְחַת פִּיאָנִיחַ,
 דְּמָמָה וְקוֹל בְּכֶיחַ בְּקָחַת,
 בְּאַנְחַת אִם בְּחִמְנִיחַ,
 עַל אָבִיבִן יְחִידָה מְבַכָּה...

מְחַרְבוֹת הַר צִיּוֹן הַקְּשָׁבְתִי:
 אֵי נָוִי? אֵי עַמִּי סְגָלְתִי!
 אֵוִי לִי כִי בֵיתִי הַחֲרַבְתִּי,
 וְכֵנִי הַגָּלִיתִי מֵאֲדָמְתִי.

קְדִימָה

מאת נפתלי הערץ איכובער

מִתְנַיֶכֶם יִהְיוּ חַגּוּרִים,
 מִקְלָכֶם קָחוּ בִיָּדֵיכֶם;
 עָלַי כְּתִפֵּיכֶם צְרוּרִים
 הוֹן אוֹצְרוֹת כְּתִיבֶכֶם.
 לֵיָּה עֵינֵינוּ צוֹפִיּוֹת
 לוֹ תוֹשֵׁייה וּמִזְמָה
 הוּא יוֹלֵךְ אֶתְכֶם קוֹמֵמִיּוֹת
 לְאָרֶץ כְּנָעַן קְדִימָה!

קְדִימָה!
 קְדִימָה!
 קְדִימָה!

} מקהלה

2.

שֵׁם בְּאֶרֶץ אַבּוֹתֵינוּ
 לֹא נִירָא מִלְחָץ
 יַעֲקֹב עִתָּה עָלֵינוּ
 כְּהַב וְאַנְשֵׁי שַׁחַץ.

On to the East

By NAPHTALI HERZ IMBER.

Translated by REBECCA A. ALTMAN.

Your loins let girt be,
Your staff in hand hold;
Upon your shoulders now fling ye
Your treasures and gold.
In the Lord hope, and pleading
His counsel implore,
Your band He'll be leading,
To Canaan's Eastern shore!

CHORUS : On to the East!
On to the East!
On to the East!

II.

There in the land of our sires
We never shall fear
The lash which hatred inspires
In evil men here.

כְּמוֹתָם בְּחָרָב פִּיפְיוֹת
נְעִישָׁה תִּיל בְּמִזְמָה;
הִלָּאָה, אַחִי, קוֹמְמִיּוֹת

קְדִימָה!
קְדִימָה!
קְדִימָה!

} לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל קְדִימָה!
מקהלה

3.

שֵׁם בְּעַמְּךָ הָאֲרָזִים,
בֵּין צִלְיֵי הַתְּמָרִים,
נִשְׁמַע סוּדוֹת וְרָזִים
תִּשְׁוֹרְנָה שֵׁם הַצְּפָרִים;
תִּשְׁוֹרְנָה מִשָּׁנִים קְדִמוֹנִיּוֹת
זְמַרְתָּ צִיּוֹן הַנְּעִימָה
הִלָּאָה, אַחִי, קוֹמְמִיּוֹת

קְדִימָה!
קְדִימָה!
קְדִימָה!

} לְפִלְאֶשֶׁת שֵׁם קְדִימָה!
מקהלה

4.

שֵׁם נִשְׁדָּד אֲדַמְתָּנוּ
וְנִמְוִיג אֶת הַרְגָבִים

We, too, will the sword don,
And the foe bravely breast;
Up, brethren! and lead on
To our land in the East!

CHORUS: On to the East!
On to the East!
On to the East!

III.

In the vale of cedars abiding,
Where soft shadows abound—
We'll hear secrets confiding
Whilst the songs of birds resound.
Songs of ages and years gone,
Zion's sweet, thrilling lay,
Up, brethren! and lead on
To Palestine, away!

CHORUS: On to the East!
On to the East!
On to the East!

IV.

With joy we'll our land till,
Her clods melt with caresses

כָּר נְמִלָּא אַסְמֵנוּ,
 יֵין תִּירוּשׁ בִּיקָבִים;
 בִּישְׁפָתֵינוּ קוֹל תְּרוּעוֹת,
 נְפִישָׁנוּ תָגִיל פִּנְיָמָה;
 הִלְאָה, אַחִי, קוֹמְמִיּוֹת

קְדִימָה!
 קְדִימָה!
 קְדִימָה!

} לִירוּשָׁלַיִם שֵׁם קְדִימָה!
 } מִקְהֵלָה

5.

עַל פִּסְגַּת מוֹרִיָּה
 נְפָרוּשׁ אֶת הַגְּלָנוּ,
 אֱלֹהִים נְפִישָׁנוּ חִיָּה,
 וְהוּא יֵצֵא בְצַבָּאוֹתֵינוּ;
 שֵׁם עַל מַגְדַּל תַּלְפִּיּוֹת
 גִּם־יָהּ נְרִימָה;

קְדִימָה!
 קְדִימָה!
 קְדִימָה!

} הִלְאָה, אַחִי, קוֹמְמִיּוֹת
 } לְצִיּוֹן שֵׁם קְדִימָה!
 } מִקְהֵלָה

With plenty our stores fill,
With old wine our presses.
We'll be gleeful and care free,
Our souls within will rejoice,
Up, brethren! why pause ye?
On to Jerusalem, our choice!

CHORUS: On to the East!
On to the East!
On to the East!

V.

On Moriah's high mountain
We'll our banner outspread,
We'll drink from God's fountain,
Our ranks He will head!
From the City's high tower
The Lord's standard will wave,
Brethren, up! summon power,
On to Zion—be brave!

CHORUS: On to the East!
On to the East!
On to the East!

בְּשֵׁד־מוֹת בַּיִת-לְחָם.

מאת א. ק. שפירא.

א.

בְּשֵׁד־מוֹת בַּיִת-לְחָם, בְּדָרְדֹךְ אֶפְרָתָה,
 עַל־יַקְבָר קְדוּמִים תֵּאָבֵל מִצִּבְתִּי;
 וְיָבֹא חֲצוֹתֵי לַיְלָה, מֵאֶרֶץ עֵיפָתָה,
 תַּעֲלֶה יַפֶּת־מְרָאָה בַּיִת-קְבָרָה עֲזוּבָתִי.

ב.

אֶל יַרְדֵּן מְזֻרְחָה הַיּוֹמָם צַעֲדָתִי,
 אֶל גְּלִי מִי קִדְשׁ הַיּוֹמָם צוֹפְיָה;
 מֵעֵינָה הַיִּפָּה הַמָּעָה יִרְדָּתִי,
 אֶל גְּלִי מִי קִדְשׁ מִפְּכִים הַיּוֹמָיָה.

ג.

וְדַמְעָה אַחַר הַמָּעָה חָרַשׁ נִזְקָתִי
 אֵין בְּכִי וְאַנְחָה—וְדַמְעוֹת נִגְרָו;
 וְדַמְעָה אַחַר הַמָּעָה לִי־יַרְדֵּן נִפְלָתִי,
 וְכִסְתָר מַיִם יִשְׁטָפוּ, יִנְהָרוּ...

וואו איז מיין היים?

פון רעוו. מ. י. ברוידא.

איינזאם פֿערֿוואַגעלט אין ווילדע מדבריות,
וואַנדער איך אום'עט, אָהן לעבע, אָהן לויסט;
אַ טעגליך געפלאַנטער מיט האס און אַכזריות,
צושמעטערט, צו וואונדט מיין פיהלנדע ברסט.
מיין הערץ איז צוריסען,

פון טהירע צוביסען,

ניטא ווער די וואונדען צוהיילען;

כ'האב אויך אַמאל געוואוסט,

פון לעבען, פון לויסט,

די פֿעלקער זיי קעגען אייך דערצעהלען.

ציון די ליבע, ציון די גבירה,²

זי איז געוועזען מיין פרייד און מיין גליק;

ביי איהר איז געוועזען מיין רוהיגע דירה,

אַ ווי דערלעב איך דארט וואהנען צוריק.

איך וואלט איהר ליב קיסען,

מיין שמערץ צו פֿערזיסען,

איז ביטערען גלות דעם שווערען;

גון שְׁטֵעָה אִיךְ פֶּעַרְטְרִיבֶען,

אַ וואַנדֶערֶער גֶעבְּלִיבֶען,

מִיין טְרִיסַט אַיז אַיַצַט נָאָר אַ פֶּאַר טֶרֶעֶהָרֶען.

פֿון מִזְרַח, מֵעֶרֶיב, דָּרום און צפֿון

הָאָט מָען אונז אִידֶען מִיט שְׁטֵעֶקֶענִס עֶרוואַכֶט;

נִיט מָעגְלִיךְ אִויף פֶּרֶעמֶדע רוֹהִיג צו יִשְׁלֶאפֶען,

מָעג עֶר ווי טְרִי זיין עֶר בְּכִיבֶט אַלִין פֶּעֶרֶאכֶט.

בִּי דִי פֶּעֶלְקֶער אִיז פֶּעֶרֶשְׁרִיבֶען,

דָּעם אִידֶען צו לִיבֶען,

דָּאךְ לָאזַט מָען אִיהֶם אַיִנזִיצֶען קוִים;

מָען וועט נָאךְ פִּיל שְׁרִיבֶען,

אַז פֶּרִי זָאל אִיהֶם בְּכִיבֶען

צו זוכֶען זיך אַיִבִיג אַ הַיִים.

נַחֲנוּ עָרִים.

מאת י. ל. לאנדא. לשורר במנגינת "אין בית המקדש"

בִּין יְרֻכָּתִי הֶלְבֶּנוֹן הַמְּלָה אַךְ דְּבָקָה,

בְּדָד שֵׁם שֶׁתֵּב בַּת צִיּוֹן הַנְּאוּהָ,

הַתִּישׁוֹן בֶּן יָקִיר לָהּ הָאִם הַרְבָּה,

בְּפִיהָ לוֹ תִשִּׁיר, הִיא, שִׁירָה נִשְׁנָבָה;

וּבַהוֹסִיפָה כֹּה לְשִׁיר מִתְעַצְבֶּת—
 וַיֹּמְרוּת אִזוּ סָבִיב אֲזִנָּה קִשְׁבֶּת:
 "כִּלְנוּ נַחְנוּ עֵדִים
 לְעֵנוֹת כִּחַשׁ רַבִּים,
 לָךְ הִיא אֶרֶץ הַשְּׁקָדִים
 אֶרֶץ הַמַּכְבִּים!"

מִשְׁאוֹן הָאֲרָצוֹת שֵׁם בְּנֵיהָ נִמְשָׁו,
 הַתְּמַלְטָה לְלִבָּנוֹן בּוֹ שְׁלוֹת הַדְּמָמָה,
 וּבַהֲמַנֵּת מִי יִרְדּוּ אֶל אֲזִנָּה יִרְעָשׁוּ,
 תִתְפָּעֵם גַּם רוּחַ הָאֵם לֹא רַחֲמָה;
 וּבְנִשְׁקָה בֵּן יִקִּיר וְעֵינָה נִגְרָה,
 יִרְעָשׁ הַלְּבָנוֹן וּתֹמֵר הַסְּעָרָה:

כִּלְנוּ נַחְנוּ עֵדִים וּכְיוֹ
 וּמַגְדוֹת הַיִּרְדּוֹן שֵׁם תִּעְלֶה מִקְהֵלָה,
 נַחְלָלִים כְּצִלְלִים יִתְאַסְּפוּ לְרַבְּכָה,
 וּבְנֵיהָ שֵׁם תִּרְאֶה עַד אֵין קִין סֵלָה,
 וּבְאֲזִנָּה, הָהֵ, תִקְשִׁיב גַּם שִׁירָה נִשְׁגָּבָה;
 וּבְחִבְקָה וּבְנִשְׁקָה בֵּן יִקִּיר אֶפְרָיִם,
 הַקִּיץ כְּרַעַם בֵּין רַחְבֵי שָׁמַיִם.

כִּלְנוּ נַחְנוּ עֵדִים וּכְיוֹ

Our Hope

The "Hatikvoh" of Naphtali Herz Imber,
translated by REBECCA A. ALTMAN.

I.

While yet the olden fires burn
Within each loyal Hebrew breast,
And toward the East our eyes turn,
With Zion still our only quest—

Lost is not our hope of yore,
Our olden hope and blest:
To return to our land once more,
Where our sires rest!

II.

While yet with tears our eyes fill
When longing for our land,
And thousands of our people still
By their fathers' graves will stand—

Lost is not our hope of yore, etc.

III.

While yet the Holy City's gate
Before our ken will rise,
And for the Temple desolate
The tears will dim our eyes—

Lost is not our hope of yore, etc.

IV.

While yet the Jordan in his pride
His banks will overleap,

And in the ocean's swelling tide
Will drown his murmur deep—

Lost is not our hope of yore, etc.

V.

While yet upon the lonely road
Will reign a terror deep,
And before Jerusalem's waste abode
Will Zion's daughters weep—

Lost is not our hope of yore, etc.

VI.

While yet the tears in streams will flow
Pure from my nation's eyes,
And, weeping for her land laid low,
At midnight she will rise—

Lost is not our hope of yore, etc.

VII.

While yet the life-blood in our veins
Will course in rapid streams,
And upon the graves, in Judah's plains
The dewy drops will gleam—

Lost is not our hope of yore, etc.

VIII.

While yet the love of land and flag
Will stir the Hebrew's breast,
Hoping we will never lag
And God will grant us rest!

Lost is not our hope of yore, etc.

שִׁיר עָרָשׁ

מאת הלל בן זאב מאלכאווסקי.

בְּנוֹסַח אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

שָׁכַב, בֶּן קָטָן, בֶּן מְלָכִים,
 נָעַם אֵל עֲלִיד,
 בְּרוּבִים, שְׂרָפִים וּמְלָאכִים
 הִקְמָה הֵן שְׁמֵרִיד.
 לָךְ אֲסַפֵּר סִפּוּר נָעִים,
 בְּנוֹר לָךְ אֶעֱרָה,
 שָׁכַב, בֶּר בְּמִנִּי, עֲצֹם עֵינָיִם,
 לָךְ נִשְׂרָה אֲנִשְׂרָה.

שָׁב אָבִיד מִמְרָקָה
 עִם בְּנֵי הַגּוֹלָה,
 כִּי לִיְהוּדֵי נֶשֶׁם מוֹעֵקָה,
 הִיא הַשָּׂה לְעֵלָה. —
 אֲדַמַּת קֹדֶשׁ, אֶרֶץ אָבוֹת
 עָרֵשׁ יְלֻדוֹתָךְ,
 וְגֵאוֹר בְּקָר, יוֹם לֹא עָבוֹת,
 יִזְכַּח פֹּה נְשִׁמְשֵׁךְ.

תְּגַבֵּל, תִּשְׁלַח, תַּעֲשֶׂה חַיִּל,
 יֵשׁ טוֹב בְּגִבּוֹרִים;
 תַּעֲבֹד יוֹמָם, תִּתְהַלֵּךְ לַיִל
 בְּלֵב זָרוּחַ מְהוֹרִים.
 תִּזְרַע שָׂדוֹת, תִּטְעַע בְּרָמִים,
 תִּמְצָא מֵאָה שְׁעָרִים;
 תִּחַבֵּם, תִּשְׁכִּיל, תִּשְׁפֹּט רָמִים,
 תִּפְתַּח פֶּה בִּשְׁעָרִים.

תִּלְמַד תּוֹרָה עִם גְּמָרָא,
 תִּשְׁמַר אֶת דְּתָנּוּ;
 תִּשְׁמַע גַּם כָּל שִׁפְהַ זָרָה
 וְלֹכַל בְּהֵן שְׁפָתָנּוּ;
 פִּיךָ דּוֹבֵר שְׁפַת הַנְּבִיאִים,
 לְבָבךָ חוֹנֶה רְאֵמוֹת,
 וְלִהְיוֹרֶיךָ הָעֲנִיִּים
 תִּבִּיא אֶךְ נְחָמוֹת.

אֶת עַמָּנוּ, אֶת אֲרֶצֵנוּ
 תֵּאַהֲב אֶהְבָּה גְּדוּלָה,
 תִּשְׂאֵף חֲפֹשׁ, פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ
 לְכֹל בְּנֵי הַגּוֹלָה.
 וּבְצִאתְךָ, וּבְאַהֲלֶךָ
 אִישׁ וַיהוּדֵי תְהִי,
 אִזּוּ יִשְׁמְרֶךָ אֱלֹהֶיךָ
 מִכָּל רָע וְנָהִי.

שָׁבָב, אוֹצָרֵי, יְלֵד תָּמִים
 וְעֵרֶבָה לָךְ שְׁנֵתְךָ,
 שׁוֹר! הַמְּאֹר מִשָּׁמַי רָמִים
 יִשְׁלַח אֹר אֱלֶיךָ.
 וּמִמְּאֹרוֹת בְּשָׁמַיִם
 תּוֹרַת אֵל מְאִירָה
 שָׁבָב, חֲכָמִי, עֵצִים עֵינָיִם
 לָךְ שִׁירָה אֲשִׁירָה.

שִׁיר עֶרֶשׁ •

מאת הלל בן זאב מאלאבאיוסקי
בְּנוֹסַח אֲפֹרִיקָה.

שָׁכַב, בֶּן קָטָן, יְלֵד תָּמִים,
שָׁרָה לְךָ אֲמֹד, —
שׁוּר! הִלְבְּנָה מִשְׁמֵי רָמִים
תִּבַּט אֶל עֶרְשֶׁךָ.
לְךָ אֲסַפֵּר סִפּוּר נְעִים,
בְּנוֹר לְךָ אֶעֱרָה;
שָׁכַב, בֶּן נְחֻמָּד, עֲצֵם עֲנִים,
שִׁירִים לְךָ אֲשִׁירָה.

לְךָ אָב הָיָה מִשְׁכִּיל, סוֹפֵר,
חוֹבֵב אֶת שְׁפָתָנוּ;
אֶתָּה תִּהְיֶה תוֹפֵר, כּוֹפֵר,
זָר לְבָנֵי עַמָּנוּ;
תּוֹרַת מִנְשָׁה וּשְׁפַת קֹדֶשׁ
תִּשְׁנֶא, תִּזְרָה הִלָּאָה,
שְׁפַת, מוֹעֵד, רֵאשׁ הַחֲדָשׁ,
מָה זֹאת? תַּעֲמֵק שְׁאֵלָה.

יִשְׁכַּב, בֵּן יִקִּיר, יֵלֵךְ תָּמִים,
 יֵלֵךְ שְׁעֵשׂוּעִים,
 תִּשְׁחַק, תִּצְהַל כָּל הַיָּמִים,
 תֵּלֵךְ לֹא אֶת צְנוּעִים;
 מְרוֹיֵן סוּסִים, בְּמֹת־יִשְׁחַק,
 עֲלָמָה יָפָה צְעִירָה,
 לָהֶם תִּעְרַג, עֲמָה תִּשְׁחַק, —
 שִׁירִים לְךָ אֲשִׁירָה.

תִּפְגֹּשׁ עֲבָרֵי בֵּן עֲמֹךָ:
 צִלְמוֹ, נִיבֹ תִבְּזֶה,
 תִּרְחִיקֶהוּ מֵעֲלֶיךָ
 כִּסְחֵי וְעֶצֶב נִבְּזֶה;
 תִּרְאֶה רוֹכֵל — תִּדָּה אֲבֹן,
 זָקֵנוּ תִמְלֹט שְׁעַר,
 כִּי אֲחִידָה הוּא בַּל תִּבְּזֵן,
 אֲפָךְ עָלָיו תִּעַר.

אֶךְ כִּי תָבֵא בְּסוּד רַעֲיָךְ
 לְשִׁתּוֹת כּוֹס רְוִיָּה,
 לָמוּ יִגִּיד אֲזַי חֲטָמְךָ
 מִי אֶבְיָךְ הָיָה ;
 אֲזַי אֵל תִּזְעַף עַל הוֹרְיָךְ,
 חֲמָה אֵל תִּעְיָרָה,
 עֲבָרֵי כְּזוּי כִּי הִנֵּךְ —
 שִׁירִים לְךָ אֲשִׁירָה.

יִשְׁכַּב, בֶּר בְּטָנִי, עֲצֵם עֲנִיךְ,
 שְׁנָתְךָ תִּהְיֶה מְתוֹקָה,
 אֵל יִשְׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ
 מִכָּל רָע וּפּוֹקָה. —
 וְאֲנִי תִפְלָה כִּי בְּמוֹתֵי
 אֲמֶךָ אֲזַי תִּזְכִּירָה,
 תֹּאמַר „קִדִּישׁ“, תִּפְקֹד אוֹתִי...
 שִׁירִים לְךָ אֲשִׁירָה.

שִׁיר עָרֵשׁ

מאת ה. ליבושיצקי

יָשָׁב, הַרְדָּם, בֵּין לֵי יָקוֹר,
שָׁמַע אֲדַבֵּר שִׁיר:

בִּימֵי-קָדָם בַּמְּרַחֲקִים,
הָיָה הַיְתָה עִיר.

אֲבוֹתֶיךָ הַקְּדָמוֹנִים

לְפָנִים נָגְרוּ שָׁם

אֲזִי חָיו חַיֵּי אֲשֶׁר,

אֲזִי חָיו עָם.

עִם, יִשְׁאַרְצוּ תַּחַת רַגְלֵיו

זֶבֶת חֶלֶב, דְּבָשׁ;

עִם, יִשְׁלַעְתִּים מְאֹד רְחוּקוֹת

נִמְצָא בּוֹ אִישׁ רָשׁ.

אֵךְ הָאֲבוֹת מְרֹב מְזֻבָּה

עָזְבוּ תוֹרַת אֵל;

וַעֲלִי שָׁמַשׁ הַצְּלָחָתָם

עָלוּ עָבִי-צֶל.

וְבַהֲתַקְצַף אֵל עֲלֵיהֶם
 גִּדְּשָׁם מִן הָעִיר...
 שָׁבָב, הֲרָדָם, בֵּן לִי יִקִּיר,
 שָׁמַע אֲדַבֵּר שִׁיר:

בַּהִיכָלִים הַנְּהַדָּרִים
 עִם הַתִּישָׁב זָר;
 וְאַבּוֹתֶיךָ נָדִים, נָעִים,
 נְתוּנִים בִּיְדֵי צָר.

הַרְבֵּה מְאוֹת שָׁנִים נָדִים
 הֵם, גַּם פֹּה, גַּם שָׁם,
 אֲךָ הֵם מְקוּיִם, כִּי יוֹם יָבוֹא—
 וְשָׁבוּ לְהֵיוֹת עָם.

כִּי בֶן אֹתָם אֵל הַבְּטִיחַ
 בְּיוֹם-הָאֵף הַלֵּז,
 כִּי יוֹם יָבוֹא וְשָׁבוּ כְּלָם
 לְהֵיוֹת עוֹד עִם עַז.

כִּי יוֹם יָבוֹא—וְקָם מִקְרָבָם
 בְּאָרִי נִהַם אִישׁ,
 שֶׁקוֹל יִתֵּן וְהִתְקַבְּצוּ
 אֵלָיו בְּלֹם חַיִּשׁ.

אִז תִּשְׁמַע שְׁאֲגַת־אֲרִיָּה:
 „מִי לָעַם—אֲלֵי!“
 אִז יִרְעוּ בְּלֹם, בְּלֹם:
 „הַמְּשִׁיחַ חַי!“

אִז יַעֲוֹפוּ חַיִּשׁ בַּבְּרָקִים
 הַרְדֵּף מְרַחֲבִים
 אֶל הָעִיר הַהִיא הַיְפָה
 שֶׁגִּדְּשׁוּ מִנָּשׁ;

וּבִרְצוֹן הָאֵל יָבוֹאוּ
 בְּלֹם אֶל הָעִיר...
 עֲתָה שָׁכַב וַיִּשָּׁן, בֶּן יַקִּיר,
 שֶׁמַּע אֲדַבֵּר שִׁיר...

שִׁיר עָרָשׁ

מאת נ. טישערניכאווסקי.

א.

נִפְּשׁוּ צְלָלִים, הוּם צִפְּרִים
 נוֹמָה, בְּנִי, אֶפְרוּחֵי!
 אֵל מְצַלְלֵי אֶפֶל תָּגוּר!
 אֶתְדָּ בִי אֲנֹכִי.
 יֵאוּר מְזֻרָח, כְּנִפֵי רִנָּנִים
 יִצְפְּצְפוּ וִירִנְנוּ,
 יִחַוֵּר שְׁחַר, וּמְקַדָּם—
 יַעַל גַּם שְׁמִינֹו.

ב.

עֲבְרֵי הַנֶּדָּה, בְּנִי, אֶדָּ זֶה הוּא
 אֲשֶׁרְךָ גַם אֲסוֹנְךָ,
 חֲטָר גִּזַּע עִם הַקְּרוּמִים,
 עַל הָעַמִּים גְּאוֹנְךָ.

עוֹדֶךָ נָעַר—תִּגְדֵּל, תִּדַע
 גְּדוּלוֹת עִמָּךְ פֶּעַל,
 אֲזוּ תִּבְיָנָה נְצוּרוֹת יִפְעַל
 עֵת שִׁמְשָׁנוּ יַעַל. —

ג.
 גָּבַר תִּהְיֶה, יַד אֲכַזְרִים
 תִּהְיֶה בָךְ, אֶפְרוּחֵי,
 עַד לֹא תִדַע נוֹמָה, יִשְׁקוּטָה
 אֶתְךָ כִּי אֲנֹכִי!
 נוֹמָה, בְּנִי, הַיּוֹם כִּי פָנָה,
 חִישָׁךְ יַעֲטָרְנוּ,
 אֵל מִצְלָלִי אֶפֶל תִּגּוּר: —
 יַעַל גַּם שִׁמְשָׁנוּ. —

ד.
 נוֹדַד תִּהְיֶה בְּמֵלֵא תִּבְלֵ,
 אֶךְ מוֹלַדְתְּךָ אַחַת,

זאת אל תשכח: נִסְךְ,, צִיּוֹן,
 עד רִדְתֶּךָ שַׁחַת.
 אִם גַּם יֵאָחַר יוֹם הַגְּאֻלָּה,
 יִצְעַד שֶׁעַל שֶׁעַל,
 אֵל תִּנְאֹשׁ, אֲסִיר תִּקְוָה:
 עוֹד נִשְׁמָנּוּ יַעַל.

ה.

עַל הַיַּרְדֵּן וּבְשָׂרוֹן
 שָׁם עַרְבִיִּים חוֹנִים,
 לָנוּ זֹאת הָאָרֶץ תִּהְיֶה —
 וְאַתָּה תְּהִי בַּבּוֹנִים.
 וַיּוֹם יִנְהָרוּ נִשְׂאֵי דָגְל —
 אֵל תִּמְעָלָה מְעַל:
 אֵל מִחֲנֶךָ בְּגִבּוֹרִים —
 כִּי נִשְׁמָנּוּ יַעַל!

מאת יחזקאל לעוויט.

מבין סדקי החלונות

מצייץ הירח

וממרומים אל ערשך

קוים הוא שולח;

וקרום-כסף, מלא נגה,

יבסך בצעיף אורה...

הה, מי-יתן, כי פניך

יאירו באור תורה!

תורה, צנה לנו משה,

יקרה, בני, מפנינים;

אוצר נחמד, סגלת מלך

תראה היא לפנינים...

זאת התורה — מעו לנו,

מחסה ביום צרה;

עַל דְּרַבְּנֵי הָאֵפְלָה
תּוֹפֵעַ הִיא נְהָרָה.

זאת התורה תהיה תמיד
למגן, בני, עליך;
נומה, חביב, ישן, אהובי,
תמתק לך שנתך!

שִׁיר עֶרֶשׁ

מאת יחיאל העללער.
נומה שנתך, בני, שמח
אשיר שיר אליך;
דומם נשקף הירח
אלי מטתך.
אחל ספר לך התלאה
מצאה אבותיך,
אף אנךך את הרעה
תמצא גם אותך.

חָמוּ גְלִי אֵיבָה שְׁנֵאָה
 כָּלֵעַ אַבּוֹתֵינוּ,
 יֵצְאוּ חוֹצֵיץ כָּעַם, קִנְיָה
 תָּמִיד לְקָרְאֵתָנוּ;
 אַף גַּם הוֹמִים מִי־יְהוּדוֹנִים
 עֲתָה לְקָרְאֵתָךְ,
 לֹא רֵאשׁוֹנִים, לֹא אַחֲרוֹנִים—
 אֲשִׁיר שִׁיר אֱלֹהֶיךָ...

אֵךְ כִּי תִגְדַּל, תִּרְא חֶלֶד
 אִז תִּנְכַּח דָּעַת:
 בַּק לְעֵמֶל כִּי תוֹלֵד,
 לְהִי וּמִגְרַעַת;
 צָרָה, עָקָה וְאַנְחָה
 יִהְיוּן מְנַת כּוֹסֶךְ;—
 לֹא לָךְ, אֲמַלֵּל, גִּיל וּשְׂמִיחָה,—
 אֲשִׁיר שִׁיר אֱלֹהֶיךָ!—

לא לך, אֶמְלֵל, גִּיל בַּחַיִּים
 אֲשֶׁר וּמְנוּחַ,
 עַל צְוֹאֲךָ עַל רַחֲמִים
 תָּמִיד אַךְ תִּשְׁמַח;
 תָּמִיד תִּדְרֹךְ, אַךְ הַמְּנוּחָה
 לֹא תִמְצָא בְּגִלְךָ; —
 וּמְנוּחָתְךָ יִדְרִיכֶךָ...
 אֲשִׁיר נְשִׁיר אֵלֶיךָ:

לך אַךְ לְעֵמוּל, לֹא לְנוּחַ,
 מִפְּלִי שְׁמַע: „הֶרְבֵּה“
 לך לֹא בָּעֵת לְשֹׂאף רוּחַ,
 לך לֹא לֵב בְּקָרֵב...
 אַךְ הַתְּקוּהָה, גַּם הַסִּבֵּל
 עָזְרוּ אֶת עַמְּךָ; —
 נוּמָה שְׁנִיתְךָ, בְּנִי, פֶּל אֶקְבֵּל
 אֵלַי מִטָּתְךָ! ..

שׁוֹשַׁנָּה

מאת אליקום צונזער

על אם הדרך שָׁמָּה מִתְגַּלְגֶּלֶת
 שׁוֹשַׁנָּה חֲכָלִילַת עֵינַיִם,
 נִהְדַּפְתָּ מִסָּעֵר, עָלֶיָּה נֹבֵלַת,
 שׁוֹכְבַת פֶּה מִיּוֹמִים.
 וְהִיא מִתְחַנֶּנֶת לְכָל נֹסֵעַ:
 „אָנָּה, אִישִׁים, חָנוּנִי!
 שָׁמְרוּ צַעֲדֵיכֶם אוֹתִי מִנְּגוּעַ,
 פֶּן בְּרַגְלֵיכֶם תִּרְמָסוּנִי!
 אָנָּה חָנוּנִי! מִעַפָּר הִרְיָמוּנִי,
 פֶּן אֶהְיֶה לְמַרְמֵס רַגְלָיִם;
 בִּידְכֶם שָׂאוּנִי אֶל עֵדֶן נַנִּי,
 אֶל גֵּן מַחְמַד עֵינַיִם.“

„בְּרֹאוֹתַי בִּגְן שׁוֹשַׁנָּה נְטוּעָה
 תִּשְׁתַּפֵּךְ עָלַי נַפְשִׁי וְרוּחִי:
 גַּם אֲנֹכִי הֵייתִי מֵאֲשֶׁרָה כְּמוֹתָ,
 נִתְתִּי רֵיחַ נִיחָחִי,
 בְּכֶרֶם הַמֶּלֶךְ הֵייתִי פּוֹרְחַת,

רוח צח שָׁאֲפֵתִי,
הַחֲרָסָה מִמַּעַל בְּקַרְנֵיהָ זֹרְחַת —
וְעָתָה בְיַד נִקְטָפֵתִי.
זֶה קוֹטֵף, זֶה חוֹמֵס, זֶה טוֹרֵף זֶה רוֹמֵס,
מֵאֵז לֹא מְצֵאתִי מְנוּחַ,
גַּלְמוּדָה שׁוֹכְבֶת, מִמַּטֵּר נִרְקֶבֶת,
נִרְקֶבֶת עַד אֵין בִּי כַח.

בְּעוֹד הַשׁוֹשְׁנָה מֵר תִּגְלָלָה
עַל אֲבֵדוֹן תִּפְאֶרֶת פְּרָחֶיהָ,
וְהִנֵּה מִלֵּאף יְיָ נִצָּב בַּמַּסְלָה,
מִמָּרוֹם שֶׁלַח אֵלֶיהָ.
— "מִי אַתָּה, עֲנִיָה, מִי אַתָּה, אִמְלָלָה?
אֵיפֹה הָיִית עַד כֹּה?
מִתִּי נִקְטָפֵתִי, יָד מִי בָךְ חָלָה,
וְעָתָה מַה לָּךְ פֹּה?
וְהָעֵן הַשׁוֹשְׁנָה בְּקוֹל מֵר פִּלְעָנָה:
— "אֵי לִי כִי יִרְדֵתִי שְׂאוּלָה!
מִצִּיּוֹן אָנִי, יְהוּדָה שָׁמַי,
וְעָתָה הֲנִי בַגּוּלָה!"

די בָּלוּם

פון אליקום צונזער

וואו אלע פֿאהרען, אין מיט'ן וועג,
 ליגט דארט א טהייערע בלום,
 ליגט און פויקט אייניגע טעג,
 דער ווינד ווארפט איהר ארום.
 אין זי שרייט און וויינט מיט גרויס געבעט:
 „פאמעלאך, זעהט ווי איהר געהט,
 האט רחמנות, זעהט איהר צוטראעט
 א בלום מיט א פֿרעכטיגען קווייט;
 רחמנות האט ווער, קומט נאר אהער,
 הייבט אויף א בלום, וואס זי גלאנצט;
 טראגט מיך אהין, פון וואנען איך בין,
 וואו מען האט מיך צום ערשטען געפלאנצט.

אז איך זעה איצט בלומען פון יעדער זייט,
 גיסט פון מיר טרעהרען א טייף,
 איך דרמאהן זיך מיין גליק פון די פֿארניגע צייט,
 געווען מיט אלע בלומען ציגלייך.
 אין קיינער ליכן גארטן, ווען אף האב געבליהט,
 אין די זיהן האט מיר ליכטיג געשיינט,

צֶעֱהֲנִדְלִיגֶע דינער האָבען מיר געהיט,
 מוא זעהט גאר דעם סוף פון מיר היינט:
 צוט־רעטן צוקוועצט, צואוויקט און צונעצט,
 שוין די בלעטער אַראָב פון קאליר,
 איך ליג אויפ'ן מיסט, דער רעגען ער גיסט,
 עס איז גאר קיין רח־מנות אויף מיר.

ווי די בלום וויינט דא און שרייט,
 עס צונעהמט יעדען מענשען ויין הערץ,
 קומט אן אַ מלאַך גאר פון דער זייט
 אין הערט דא איהר שרייען, איהר שמוע־רין.
 זאג מיר דו בלום, זאג מיר דעם וואָרט,
 צונעהמסט מיך טיין האַרץ אָהן אַ ברעג,
 וואו ביסט'ו געוואַקסן, ווירופט מען דעם אָרט,
 ווי קומסט'ו אָהער אויף'ן וועג.
 טהוט זי אַ געשריי, אזוי ווינד איז מיר וועה,
 צו דו דערקענסט מיר שוין גאר גיט פון פֿריהר,
 פון ירושלים בין איך, יוד רופט מען מיך,
 האב דו כאַטש רח־מנות אויף מיר.

בְּנִעְרֵינוּ וּבְזַקְנֵינוּ נִלְדָּה!

מאת יהודה ליב גארדאן.

עם אֶחָד הָיִינוּ, עם אֶחָד נָהִי,
 כִּי מִמְקַבֶּת בּוֹר אֶחָד נִקְרָנוּ;
 יַחְדָּו נִחְלַקְהָ, גַּם שְׂמִיחָה גַּם נְהִי
 זֶה שְׁנַיִם אֲלֵפַיִם מֵעַת נִפְזָרְנוּ.
 וּמִגּוֹי אֶל גּוֹי מִפְּלֹד לְפֹלֵד
 בְּנִעְרֵינוּ וּבְזַקְנֵינוּ נִלְדָּה.

עם אֶחָד נָחֵנוּ, כִּי אֵל אֶחָד לָנוּ
 וּמִמְקַבֶּת בּוֹר אֶחָד נִקְרָנוּ,
 גַּם תּוֹרָה אַחַת וְשִׁפְתָהּ אֶתְנוּ—
 וּבְעֵבוֹתוֹת זָהָב אֵלֶּה נִקְשָׁרְנוּ;
 בַּחוּט הַמַּשְׁלֵשׁ הַיְהוָה הַמְּקַשָּׁרְנוּ
 נִלְדָּה בְּנִעְרֵינוּ וּבְזַקְנֵינוּ.

זָקֵן וְנָעֵר — בַּחֲכָמָה, בַּכֶּסֶף,
 אוֹ בַתְּקוּפוֹת יָמִים זָקֵן וְנָעֵר,

אל הגל קדִישֵׁנו יחֲדוּ נֶאֱסֶף
 בְּעֵנֵי הַצֵּאֵן עֵת יתְחוּלֵל סֶעֶר;
 הַסֶּעֶר לֹא יִפְלֶה בֵּין שָׁר וְחַלְדָּ
 בְּנִעְרֵינוּ וּבְזַקְנֵינוּ נִלְדָּ.

הַסֶּעֶר מִתְחוּלֵל, יְהִם הָרוּחַ,
 מִיָּם זִידוּנִים עַד צִוָּאר הַגִּיעוּ—
 אֵל תִּירָא יַעֲקֹב, אֵל נִפְתָּר תְּשׁוּחַ,
 רִבּוֹת אָדָם לַטֶּבַח לֹא יִכְרִיעוּ!
 מִן הַסֶּעֶרָה קִרָּא קוֹל אֱלֹהֵינוּ, —
 נִלְדָּ בְּנִעְרֵינוּ וּבְזַקְנֵינוּ.

נַחֲזִיק בְּאֱלֹהִים, דָּתוּ אֵל נַעֲזֹבָה,
 וַיִּשְׁפֹּת קִדְשׁוֹ אֵל תִּשְׁכַּח מִפִּינוּ,
 רָאִינוּ רָעָה, עוֹד נִרְאָה גַם טוֹבָה,
 עוֹד נַחֲוִיהַ בְּאַרְצָא פְּאִשָּׁר חֲיִינוּ;
 אִם גָּמַר הָאֵל כִּי עוֹד נַחֲזִיק פִּלְדָּ
 בְּנִעְרֵינוּ וּבְזַקְנֵינוּ נִלְדָּ.

גִּישׁוֹם נְדָבוֹת

מאת ז. יעבץ.

פְּלָעוּ,	אל חֲנוּן
מְלֵאוּ	מִי־עֲנוּן
הַעֲבִים מַיִם;	שָׁדָה וְשִׁדְמָה;
יְרִיקוּ,	יִדְוּוּ,
יִשְׁתִּיקוּ	יִשְׁתַּחֲוּוּ
זֶרְמֵי מֵי עֲבוֹת;	אָדָם וּבְהֵמָה.
יִטְיִפוּ,	יִפְוִים
יִצְיִפוּ	הַדְּרוֹת,
גִּישׁוֹם נְדָבוֹת.	יִהְיֶה כַּפְנוֹר,
תִּפְרָק	יִתְגַּדְּלוּ לָהֶן,
אוֹר זָרֵק —	יִתְבַּלְּלוּ
תִּבְלַח חוֹלָה;	מַיִם בַּצְּנוֹר.
יִרְעִים קוֹל —	הַשְּׂמַיִת
יְחוֹלֵל פֶּל,	כְּאֲמִיט
אֶרֶץ נִשְׁעָרָה.	יְלִין צִחְרִים,

מִי עָנָן	מִזְעֵם
אֶל חָנָן	הַרְעֵם
אָחוֹ וְתוֹלָם;	אֶל תִּירֵאִי, אֲדַמָּה!
יְרוּחוּ,	כִּי בִרְכָה
יִשְׁמְחוּ	הַפִּיכָה
יְשִׁישׁ וְעֵלָם.	לְעֵדֹן יִשְׁמְמָה.

בְּנֵיכָר

מאת ז. יעביץ.

מִי יִתְנַנְּנִי צְפוֹר כָּנָף —
 אֲעוֹפָה מִכַּד אֶל עָנָף
 עַד אָבֹא אֶלְיָךְ, אִמִּי;
 אֵלִי, אֵלִי, כָּנָף תֵּן לִי!
 הוּי לִי, הוּי לִי, כָּנָף אֵין לִי —
 פֹּה אִשְׁבָּה וְכֹאבִי עִמִּי.

שִׁיר הַגָּאֻלָּה

מִזְרְחָה

מאת דר. יעקב דוד שוב.
 קוֹמוּ, הַגּוֹלִים, עֲלֵכֶם הַסִּירוּ,
 שְׁמַשׁ הָאָבִיב זֶרְחָה עֲלֵיכֶם;
 מִשָּׁנַת הַגָּלוּת הַתְּעוֹדְרוּ הָעִירוּ,
 פִּקְחוּ עֵינֵיכֶם, הָרִימוּ רְאשֵׁיכֶם.
 הָבִינוּ כִּי פֹה לֹא תִמְצְאוּ הַרוּחָה,
 עָלוּ צִוְנָה, מִזְרְחָה, מִזְרְחָה! הִבִּינוּ...

עֲזְבוּ הַגָּתוּ, הַמְקֻמּוֹת הַצָּרִים,
 בָּם יִשְׁנוּת אֲדָפִים חַיִּיכֶם אֲבָדוּ,
 גִּרְשׁוּ מֵעֲלֵיכֶם אֶת רַבְבוֹת הַנְּשָׁרִים,
 שִׁבְצֵפְרֵינֵיהֶם אֶת בְּשָׂרְכֶם גָּרְדוּ.
 רַב לָכֶם בְּכִי, דִּי לָכֶם אֲנַחָה,
 קוּמוּ הַתְּאוּשְׁשׁוּ, מִזְרְחָה, מִזְרְחָה! רַב לָכֶם..

הַתְּשַׁמְעוּ אַחִים אֶת קוֹל בְּנֵי עַמָּנוּ?
 בֵּי לָנוּ חֲלוּמוֹת הַיְשָׁנָה חֲלָפָה,
 אֲדִיר הַפְּצָנוּ לָשׁוּב אֶל אֶרְצָנוּ
 מְקוֹם יָשָׁם הַגְּאוּלָּה לָנוּ נִשְׁקָפָה
 אֶךְ שָׁמָּה נִמְצָא הַנַּחֲלָה וְהַרְוָחָה
 זֹאת הַיְשׁוּקֵתָנוּ מִזְרָחָה, מִזְרָחָה. אֶךְ שָׁמָּה.

בֵּי לָנוּ לְפָנוֹת לְחַזְיוֹנוֹת נְבֻעָרִים,
 „חֲפִישׁ“ גַּם „אַחֻזָּה“ בָּם צָדוּ לְבָנוּ,
 נוֹכַחְנוּ הָעֵת כִּי לֹא עוֹד מְזִרִים
 אֶךְ מִיָּדָנוּ תָּבֹא הַיְשׁוּעָתָנוּ.

אֶךְ בְּאֶרֶץ הַצְּבִי אֶךְ שָׁמָּה הַרְוָחָה
 לְצִיּוֹן וְיִהוּדָה מִזְרָחָה, מִזְרָחָה. אֶךְ בְּאֶרֶץ..

בְּאֶרֶץ אֲבוֹתַי.

מאת יחזקאל לעווים.

בְּאֶרֶץ אֲבוֹתַי

הַמֵּית שִׁירוֹתַי

אֲשִׁמִּיעַ;

בְּעֶמֶק הַשָּׂרוֹן

בְּנוֹרֵי יָרֵן,

יְרֵיעַ.

שֵׁם הָאֲבָרִים

נוֹשָׂאִים עֲמָרִים

בְּרִנָּה;

שֵׁם אָפֶס הַמִּין,

הַגִּיעַ הַקִּץ

לְקִינָה.

בְּנֵי צִיּוֹן בְּכָל יַעַת
מִחֲרִיטָה וְאֶת

יֵאֱחָזוּ ;

בְּנִים וּבָנוֹת
יָרְדוּ לַגְּרָנוֹת.

יֵעֲלֶזוּ.

יָשֶׁם יִשְׁכָּחֵשׁ יְהוָה
עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל

הַיִּשְׁבוּיָה:

יָשֶׁם יִתָּם אֶבְרָהָם
יִשִּׁיר הַנְּבִיָּא:

הַלְלוּיָהּ!

חֲשׂוֹפָר.

מאת נ. ה. אימבער.

תִּקְעוּ תְּרִיעוֹ בַּחֲדָשׁ,
בְּכֶסֶף לְיוֹם תִּגְנוּ!

תִּקְעוּ הָרִיעוּ בַקֶּדֶשׁ
וּבְכָל-אֲרָצוֹת פְּזוּרֵינוּ!

ב

תִּקְעוּ וּבְאֶרֶץ עֲזוּבָה,
תִּזְקְעוּ יְתֵנוּ אוֹתוֹתֶם:
לְעוֹרֵר לְבָבוֹת לְתִשׁוּבָה—
לְשׁוּב לְאֶרֶץ אֲבוֹתֶם!
תִּקְעוּ הָרִיעוּ וכו'.

ג

תִּקְעוּ קוֹל תְּרוּעוֹת וּשְׂבָרִים,
שֶׁבֶר לְבוֹת עֲשִׂירֵינוּ;
לָבֶם יְעִימוּ לְנַפְזָרִים,
לְרַחֵם גּוֹלֵי אֲחֵינוּ!
תִּקְעוּ הָרִיעוּ וכו'.

ד

תִּקְעוּ קוֹל תְּרוּעוֹת וּשְׂבָרִים!
אוֹת רִיבוֹת לְעַמָּנוּ—

עם הַבָּאִים לָחֶם שְׂעָרִים:
פּוֹרְצֵי חוֹמַת לְאוֹמֵי תְנּוּ!
תקעו הריעו וכו'.

ה

תִּקְעוּ, וּכְמוֹ עֲטֻלָּפִים
תִּבְרִיחוּ הַמְּשֻׁטָּנִים!
יִפְתְּחוּ בְּצִיּוֹן הַחַנּוּפִים,
הַמוֹסְרִים, הַמְּלֻשְׁטָנִים.
תקעו הריעו וכו'.

ו

תִּקְעוּ לָרַעִים וְלַטּוֹבִים
סוּר מֵאֱלֹהִים אֲחֵרִים!
יִתְאַחֲדוּ רְחוּקִים וְקְרוּבִים,
כָּל־יִשְׂרָאֵל הַבְּרִים!
תקעו הריעו וכו'.

דְּלִיָּה נִדְחָת.

מאת מיכה יוסף לעבענזאהן.

הַיּוֹם יְהוּם בְּשָׂאוֹן וְרַעֲשׁ
עַל פְּנֵי מִיָּמֵי דְּלִיָּה נּוֹסַעַת—

—עַל עֵץ רַעֲנָן

יִשְׁבְּתִי שְׂאוֹן—

וּפְתַע נִדְחָתִי;

בְּלִי יַת נִקְטָפְתִּי;

אִם מִמְּקוֹם הוֹלְדֹתִי

בָּאָה, נִדְחָתִי,—

לָמָּה לִּי חַיִּים?!

לָבֵן יִשְׂאוֹנִי,

לָבֵן יִהְיֶה פּוֹנִי

בְּחִטָּתָם הַמּוֹם!—

בָּאָה, דְּלִיָּה!

אֵן אַתְּ, עֲנִיָּה,

אָנָּה תִסְגִּי?

כַּסְעָה וְיִשׁוּאָה

כִּי תִלְכִי תוֹעָה,

הַבֵּל תִּירָאִי?

נָא הַעֲזָרִי,

אַל נָא תִבְרַחֲנִי!

נָא הַשְׁמְרִי

לְבָלִי תִדְחֲנִי!

וואַשינגטאָן, בוקארעשט,
ירושלים.

אַיִשפּאַציער אויף דער לאַנד־קארטע.

(א ציוניסטישע באללאדע פיר קינדער.)

פון פראפעסאר ג. זעליקאוויץ.

די קלנע אַסתר איז אלט געוון אונגעפֿר 3 יאָהר,
קלאָהר מיט בלויע אויגלעך און מיט גלדנע האַר.
אין מאַנאט יוני, דער חודש פון די בלומען,
האַט די מוטער איהר אין שולע מיטגענומען.
אַסתר'ל האט דררט בטרעכט ידע ברקלע פֿוונדער,
אויף די לאַנד־קרטע האט זי נקוקט מיט וואונדער:
זי האט געבליקט אויף פֿראווינצן פון יעדער זייט,
און זי האט ענדליך געפֿרעגט וואס דאס בעדייט.

מאמא—הָט זי גַפּוֹ עֵגֶט—וּוּס דָּס די יִשְׁטְרִיכְלֵךְ,
די פִּינְטֵעֵלֵךְ, פֿאַסְקֵלֵאָךְ און די בְּלוֹיֵעֵ קִיכֵעֵלֵךְ?
—וְהָסֵט'ו, מִיִּן קִינֵד, אױף דִּיִּזֵּן פֿאַפֵּר אױ גַּמֵּעֵלֵט
די גְּרוֹיִסֵעֵ לֵאנֵד=קאַרְטֵעֵ פֿון אױנְזֵער וועלֵט.
די מױטֵער הָאט אַרְבֵּנְגֵּנוּמֵן די קאַרְטֵעֵ פֿון וואַנֵד,
און הָאט אַזױ גַעוויִזֵּן אִיהֵר אַסְתֵּר'ן זײַעֵדֵס לֵאנֵד:
זי הָאט אִיהֵר גַעצײגֵט אַלֵעֵ ימִים, אַלֵעֵ טײכֵען,
אַלֵעֵ בְּעֵרֵג, טֵהאַלֵען, גֵרֵעֵנֵעֵצֵען און קֵעֵנִי גֵרִיכֵן.
אַסְתֵּר הָאט די גַאנְצֵעֵ וועלֵט אַרוּמִשְׁפֵּאַצִּירֵט,
אַיבֵּעֵרֵאַל וואוּ מֵאַמֵּא'ס פֿנְגֵּעֵר הָאט גַעפִּיֵהֵרֵט.
זי הָאט בְּעֵגֵרִיסֵט די גֵרֵעֵנֵעֵצֵן פֿון יֵעֵדֵר זײַט—
זי הָאט גַעלֵאַכֵט צו מֵדִינֵוֹת פֿון נֵאַהֵנֵט און ווײַט.
זי הָט זײַךְ גַטֵּהאַן אַ גֵלִיטֵשֵׁ אַיבֵּרֵן גֵרוֹיִסֵן מֵעֵער,
און הָט גַבְּלִיקֵט אױף אַמֵּעֵרִיקֵאַ אַהִיֵן=און=אַהֵר;
זי הָט גַעקֵוקֵט אױף דָּס גֵרוֹיִסֵן אױקֵינֵוּס=שְׁפִיגֵל,
און בּוואַונְדֵרֵט פֿון אַנְקֵל סֵעֵס דָּס אַדֵּלֵר פֿלֵגֵל.

פון אמריקא איז איהר פינגער גשפרונגן צוריק,
 זי האט אויף רומעניען געווארפען איהר בליק.
 זי איז גווארן פאל צארן רוים, ווי א בלוס אן מאי,
 און זי הט פּרטרונקן גנץ רומעניען אין א שפיין!
 אסתר'ס געזיכטלע, אזוירונד ווי איין עפעלע,
 הט במערקט א לאנד קלן ווי א שפילקע קפּלע.
 זי הט אנגעשפּרט איהר עלנבוגענד'ל אן כינא,
 און זי הט גאנץ ערנסט גקוקט אויף פאלסטנא...

— מיין קינד, זעהסט'ו דיזע שטריכלך און פארבן?
 אט דארט, דארט איז געפהרן דיין זדע שטרבן!
 דרט איז אויף גפאהרן דיין גרויסר ברודר לעבן,
 ארבייטן די ערד, וויס וויט איהם דרט פּרנסה גבן.

אסתר'ל האט באלד איהר מיילעלע צום

קארטע אויסגעשטרעקט,
 און זי הט מיט איהרע הרעלך גנץ אויגען בדקט;
 זי הט עפעס געמורמעלט שטיק א זיסען גרום,
 און זי הט בעהאלטן גאנץ ירושלים אין אקום.

עם עוזרם

מאת מ. צ. מאנה.

מה נשמע להגעים,
 ק"ל מכל אפסים;
 „כי אבל, נבל עמנו?
 עצמתנו פסה
 כל-רוח נמסה —

אין עוד חיים בלבבנו?”

הי, שונאינו תסו!
 הסיר איבה נסו,
 אז תפקחנה עיניכם;
 אז תראו, תבינו,
 תישבילו, תאמינו,
 כי נעלים אנו עליכם:

לא יירא כל רצח,
 לא יבול לנצח,
 עם מוציא רב אנשי רוח:

הַכְּתָנִים, הַלְוִיִּם,
 וּמְשֹׁדְרֵי־וַיִּבְיֵאִים,
 חוֹרְתֵי אִמֵּי אֵל עַל לוֹחַ.

הֵם בְּשִׁנֵי הַמְּאֹרֹת,
 עַד קֵץ כָּל־הַדּוֹרֹת,
 יֵאָדְרוּ אֶל יוֹשְׁבֵי חֶלֶד;

כִּי רָמוּ, נִפְלְאוּ,
 לָכֵן לֹא יִגְוְעוּ,
 וְכֵם יִהְיֶה גַם שָׁב גַּם יִלְדוּ.

גַּם יִשְׂרֵי הַעֲבָאוֹת,
 כַּכְּפִירִים, כְּאֲרִיּוֹת,
 בָּנוּ תָמִיד לֹא חָסְרוּ.

כָּרַק יִהְיֶה שָׁע,
 שְׂמֵשׁוֹן הַפְּצוּעַ—
 אַף כִּי אֶת עֵינָיו נִקְדְּרוּ.

גם דוד אֶתְמוּ,
 עוֹלָה עַל כְּלָמוֹ,
 הוּא גִבּוֹר וּמְשׁוֹרֵר יָחֵד;
 לוֹ כְּנֹזֵר מִשְׁחָקִים,
 לוֹ חֲצִים כְּבָרְקִים,
 לֹא חָת, לֹא יָדַע כָּל־פֶּחַד.

גם אַחֲרֵי נִפְלָנוּ,
 עַת חֲרַבֵּן אֶרְצָנוּ,
 עַת כָּל־מַחְמֵדֵינוּ שָׁמָמוּ, —
 עוֹד גִּבּוֹרִים קָמוּ,
 אוֹיְבֵינוּ הִקְמוּ,
 גִּבּוֹרִים מִסְפָּר עֲצָמוּ!

הֵן תַּחֲשׂוּמוֹנָאִים,
 הִרְעִישׁוּ שָׁמָיִם,
 גם אֶרֶץ רָגְזָה תַחֲתֵימוּ;

עַת חֲרָבָם הִבְרִיקָה,
 אִזּוּ שְׁחָקָה, הִדְבִּיקָה
 בְּעֶפְרַיִם רִבְבוֹת צָרֵי מוֹ.
 בֵּן, עַד עוֹלָם סָלָה,
 לִבְנוֹ בַסֵּלַע;
 אֲדִירִים נִחְנוּ בְלָנוּ!
 רוֹם, בְּבָל, חֲלָפוּ
 פָּרַס, מִדִּי, סָפוּ,
 וּבְכָל זֹאת עוֹד חַיִּים אָנוּ!
 וּבְגִלֵי הַחַיִּים
 מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
 עוֹד רַב מִמְּלָכוֹת יִמְחֹו;
 דַּק עִם הַרְפָּה בְּכִי
 כַּק הוּא נִצַּח יְחִי,
 וּמְאוֹרָיו נִצַּח יִזְרָחוּ!

יוֹנָה הוֹמָיָה

מאת מאיר הלוי לעטעריס.

מֵיּוֹם חֲלַף הַדּוֹדִי,	„אֹיִי כִי עוֹפְיָה אָנִי!
עֵינַי מִלְּאָה כּוֹס,	אָנִי אֶךְ נִדְרָדַת,
בְּלַעְדָּךְ, הוֹדִי!	מִמַּעוֹן חַגֵּי סְלָעִי,
לָמָּה זֶה לִי חַיִּים?	הוּי אָנִי יוֹרְדָת;
טוֹב לִי שֶׁכּוֹן צְלָמוֹת,	סְבִיבִי יְחוּל סֶעַר,
מִנְדָּרוֹד בְּרַחֲבֵי חֶלֶד,	בְּרֶד אֶהְיֶה כְּנֶפֶס.
לְקִישֵׁי יוֹם הַמּוֹת	וּבֵן סְבִיבֵי יַעַר
לְצַרְחָה אַח יוֹגֵד.	עֲרִירִי אֶבְחַר עֲנָף.
יָשָׁם צִפְרִים שְׂתִים,	הוֹדִי עֲזוּבָנִי,
פֶּה אֶל פֶּה יִשְׁקוּ,	עֵת בִּי אֶפּוֹ חָרָה,
וּמִן חֵן שְׂפָתַיִם	יַעַן הוֹלִיכָנִי,
צוּף עֵדֶן יִנְקוּ;	יְשׁוּלֵל רוּחַ סָרָה;
שֶׁאֲנִי מִצְאוֹ בַּיִת,	כְּגִדְתִי בּוֹ בְּגֵד,
נִשְׁקָף בֵּין עֲפָאִים,	לִקְבַת אַחֲרֵי זָרִים,
סְבִיב שְׂתִילֵי זֵית,	כִּי אִי זֹאת מִנְגֵד,
סְבִיב פֶּאֶר הוֹדָאִים.	וַיִּרְדֵּפוּנִי צָרִים.

אך אנכי גולה,	שׁוֹבָה, חַיִּי רוּחִי!
אָנָּה אֲמַצָּא בַּיִת?	שׁוֹבָה, נְחַמְתֵּי!
בְּמַעוֹן חַגֵּי סְלָעִי,	רְאֵה נָא מְרֵי יְשִׁיחִי,
עָלָה שָׁמִיר שִׁית!	נְהַלְנֵי מְעוֹנֹתַי:

רוּחִי עֲזָבָנִי	חַמּוּל עָלַי עֲזוּבָה,
עַתָּה בִּי אֲפֹ חָרָה,	הַיֵּשֶׁב לִי הוֹדִיד,
יַעַן הוֹלִיבָנִי,	חַגֵּי סְדָעִי שׁוֹבָה
שׁוֹלַל רוּחַ סָרָה.	וְאַחֲסֶה בְּכַנְפֵיךָ

גַּם פָּרַס וְעֲזָנִיָּה	בֶּן אֲזָנִי שְׁמֹעָה,
הֵם לְמִינָם שָׁנִים;	בְּלִילָה יֵלֵל דְּמָמָה,
יוֹנָה אֶךְ הוֹמָיָה	רִגְשׁ יָהּ נְמַלְאָה,
יַחֲדָה בֵּין הַחַיִּים.	כָּל נְאוֹת אֲדָמָה:

יַחַד בְּקֶן יִשְׁלִי	וְעַתָּה אֲזָנִי שׁוֹמְעָה,
שׁוֹפְכֵי דָמֵי נְקִיִּים;	קוֹל יוֹנָה הוֹמָיָה,
תְּמִימִים הָיָה יְבָכִי,	נְפִישֵׁי מְאֹד יוֹדְעָה,
אֲבָרָה תִּקְוֹת עֲנִיִּים!	בֵּית עַמִּי בּוֹכִיָּה.

128 לְאֶרְצָנוּ מִזְמוֹר שִׁיר

תרנום גרשון ראזענצווייג.

(Copyrighted)

אֶרְצִי, בֵּית דָּרוֹר נְעֻמָּה,
אֲשִׁירָה לָךְ, רוֹמְמָה,
אֲזַמְּרָה אֵלֶיךָ;
אֶרֶץ, אֲבוֹתַי גְּוָעוּ,
נֹדְדִים בָּהּ יִתְנַאוּ,
הַפֶּשׁ וּדְרוֹר יִקְרְאוּ
עַל כָּל הַרְבֵּיךָ.

אֶרְצִי אֶתְּ נְחַמְּדֶת,
לִבִּי הוֹרִים מוֹלְדֶת,
שִׁמְךָ תִּתְּנוֹת נְפִישׁ;
אֲחֻזֵּן אֲדַמַּת עֲפָרֶךָ,
נָחַר, יָעַר וְהִרְבֵּיךָ;
לִבִּי יִגַּל וַיִּבְרַךְ
לְיוֹצֵרֶךָ בֵּית הַפֶּשׁ.

AMERICA:

or My Country, 'tis of Thee.

My country, 'tis of thee,
Sweet land of Liberty,
 Of thee I sing ;
Land where my fathers died,
Land of the pilgrim's pride,
From ev'ry mountain side
 Let freedom ring.

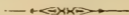
My native country, thee,
Land of the noble, free,
 Thy name I love ;
I love thy rocks and rills,
Thy woods and templed hills,
My heart with rapture thrills
 Like that above,

בְּצִחוֹ רָנָה, הָרִים,
 רָנְנוּ, עֲצֵי הַיְעָרִים,
 לְדָרוֹר זָמְרוּ;
 כֹּל אֲשֶׁר בְּאֵפוֹ נִשְׁמָה
 יִתֵּן קוֹל עִז בְּרָמָה;
 גַּם אֲבָנֵי הַיְאֻדָּמָה
 מִשְׂכִּיל שׁוֹרְרוּ.

אַתָּה הָאֵל יוֹצֵר אוֹר,
 אֲשֶׁר עָמַד מְקוֹר הַדָּרוֹר,
 לָךְ נִתְפַּלְלָה;
 יִשְׁלַח אוֹרְךָ לְאַרְצֵנוּ,
 יִשְׁמְרֶה אֶת חַרוֹתֵנוּ;
 אָנָּה אֵל הַסְתִּירָנוּ
 בְּצֵל כְּנַפְיֶךָ סָלָה.

Let music swell the breeze,
And ring from all the trees,
Sweet freedom's song;
Let mortal tongue awake;
Let all that breathe partake;
Let rocks their silence break,
The sound prolong.

Our father's God, to thee,
Author of Liberty,
To thee we sing;
Long may our land be bright
With freedom's holy light;
Protect us by thy might,
Great God, our King.

132 אָדוּם, לָבָן וְתִבְלֶת

תרגום גרשון ראזענצווייג.

(Copyrighted)

קלמֶבֶה! צײַן גַּזֵּר הַיָּם,
לְחֹרִים גְּבוּרִים אֶת אִם עֲדִינָה,
אָדוּן הַקֶּדֶשׁ לְלִחוֹת חֲרוֹת עִם,
עוֹ לָךְ תִּתֵּן כָּל אֶרֶץ וּמְדִינָה.
לְדַבְּרֶךָ גְּבוּרִים יִחַדְדוּ,
בְּסִמְלֵי הַדְּרוֹר עֵת אֶת הַזְּגֻלָּת,
מִדְּגֻלֶיךָ עֲרִיצִים יִרְעֲדוּ
בְּהַתְנוּסֵם אָדוּם, לָבָן וְתִבְלֶת.

מקהלה:

בְּהַתְנוּסֵם אָדוּם, לָבָן וְתִבְלֶת,
כְּנִשׂוּא נִם אָדוּם, לָבָן וְתִבְלֶת,
עֲרִיצִים יִפְחָדוּ וַיִּרְעֲדוּ,
כְּנִשׂוּא נִם אָדוּם, לָבָן וְתִבְלֶת.

בְּפָרוּץ פְּרָעוֹת, בְּעִבּוֹר מְלַחְמָה
כְּסִיפָה בְּאַרְצֵנוּ לְעוֹת פְּנִיָּה,

COLUMBIA,

The Gem of the Ocean,

OR THE RED, WHITE AND BLUE.

O Columbia! the gem of the ocean,
The home of the brave and the free,
The shrine of each patriot's devotion,
A world offers homage to thee.
Thy mandates make heroes assemble,
When Liberty's form stands in view,
Thy banners make tyranny tremble,
When borne by the red, white and blue.

CHORUS.

When borne by the red, white
and blue,
When borne by the red, white
and blue,
Thy banners make tyranny tremble.
When borne by the red, white
and blue,

קלמבִּיָּה זוֹ אָנִיָּה רַחֲמָה,
 עֲבָרָה בְּטַח חֲזָקוֹ בֵּן תְּרַנֶּיָּה;
 זר נִצְהוֹן בְּרֹאשׁ חֵבֶל עֲטָרָת,
 גְּבוּרֵי חֵילָה בְּגֵאוֹן מוֹבְבָת,
 וְעֲלִיָּה יוֹפֵעַ גַּם הַתְּפֹאֶרֶת
 בַּשָּׁלֵל צְבָעִים, אָדוּם, לָבָן וְתֵבֵלֶת.

מקהלה: בְּהַתְנוּסָם אָדוּם וּכְזוֹ

יֵשְׁאוּ בַיָּם יְשׁוּעוֹת, יַיִן הַמְּשַׁמֵּחַ,
 וּבְרָבִי צְבָאוֹנוֹ בְּנֵי הַחֵיל,
 יְהִי בְּבוֹדָם חֲדָשׁ לְעַד פּוֹרֵחַ,
 זִיו תְּפֹאֶרֶתָם לֹא יוּעַם בַּלַּיִל!
 וַיְהִי לְעַד לְבָבְכֶם זֶה אֶחָד,

וּמִחֲנֶה אַחַת בְּנֵשֶׁם דְּרוֹר הוֹנְגָלֶת!
 חֵיל הַיְּבִישָׁה וְהַיָּם גַּם יַחַד,

אִישׁ עַל דְּגָלוֹ אָדוּם, לָבָן וְתֵבֵלֶת.

מקהלה: בְּהַתְנוּסָם אָדוּם וּכְזוֹ

When war winged it wide desolation,
And threatened the land to deform,
'The ark then of freedom's foundation,
Columbia, rode safe thro' the storm ;
With her garlands of vict'ry around her,
When so proudly she bore her brave
 crew,
With her flag proudly floating before
 her,
The boast of the red, white and blue,

CHORUS.

The winecup, the winecup bring hither,
And fill you it true to the brim,
May the wreaths they have won never
 wither,
Nor the star of their glory grow dim!
May the service united ne'er sever,
But they to their colors prove true !
'The Army and Navy forever
Three cheers for the red, white and blue

CHORUS.

דָּגָל הַפּוֹכְבִּים

תרגום גרשון ראזענצווייג.

(Copyrighted)

הַגִּידוּ נָא, הַתְּחִיזוּ לְאוֹר בְּקֶרֶב בּוֹקֵעַ,
 אֶת קַבְכְּמֵנוּ בְּתִרְעָה תְּמוֹל בֵּין עַרְבִים,
 אֲיֵטֵר פִּסְיוֹ וּבּוֹכְבָיו בְּקֶרֶב הַמַּבְלָע,
 עַל הַחֹמוֹת שְׂמֵרְנוּ נִשְׁקָפוּ לְעֵינָיִם?
 וְכִירוּדֵי אִישׁ בְּרָמָה, וְרַעַם פְּלִי מְדַחְמָה,
 הַעִידוּ בַלַּיִל הַגָּלְנוּ עוֹד שְׁמָה;
 הַעוֹד הַגָּל הַפּוֹכְבִּים, גַּם לַחֹרִים,
 נוֹסֵם עַל אֶרֶץ הַדְּרוֹר וּבֵית הַגְּבוּרִים?

עַל הַחוּף הַנְּחָפָא בְּאֵדֵי חִשְׁבַת מָוֶם,
 חֵיל צַר יְהִיר שָׁם יַחֲנֶה בְּרוּמֵי אִימָתָה,
 מָה עַל חַר תְּלוּל זֶה לֹאשׁוּ בְּשָׁמָיִם,
 חֲצִיָּהּוּ תִגְלָה וְחֲצִיו תִּסְתִּיר סוּפָתָה?
 הִנֵּה זֶה עֲתָה, אוֹר הַבְּקָר עֲטָה,
 וּמִיָּדוּ קַרְנָיִם לִשְׂפָלַת כְּמָה;
 זֶה הַגָּל הַפּוֹכְבִּים! לָעַד לַחֹרִים,
 יִתְנוֹסֵם עַל אֶרֶץ הַדְּרוֹר בֵּית הַגְּבוּרִים.

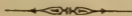
The Star Spangled Banner

Oh! say can you see, by the dawn's
early light,
What so proudly we hailed at the
twilight's last gleaming;
Whose broad stripes and bright stars
through the perilous fight,
O'er the ramparts we watched, were
so gallantly streaming?
And the rockets red glare, the bombs
bursting in air,
Gave proof through the night that our
flag was still there;
Oh, say, does that star-spangled
banner yet wave
O'er the land of the free and the
home of the brave?

On the shore, dimly seen through the
mists of the deep,
Where the foe's haughty host in
dread silence reposes,
What is that which the breeze o'er
the towering steep
As it fitfully blows, half conceals,
half discloses?
Now it catches the gleam of the
morning's first beam
Its full glory reflected now shines on
the stream,
'T is the star-spangled banner! Oh!
long may it wave
O'er the land of the free and the
home of the brave.

וַאֲיֵה הַחֵבֶר זָדִים בְּלִיעַל שְׁמִיר שִׁית,
 בְּאַפֶּם נִשְׁבָּעוּ, שְׁאוֹן קָרְאוּ מְלָלוּ,
 אִם לָנוּ יִשְׁאִירוּ עוֹד אֶרֶץ וּבַיִת?
 דָּמָם הֵן בְּפֶר מְקוֹם רַגְלֵיהֶם חָלְלוּ,
 אָבֵד וַיֵּאָסֶף מָנוֹס מִשְׁכִּירֵי כֶסֶף,
 נָעִים לִפְנֵי רוּדָף מְמוֹת אוֹרֵב בְּחֶתֶף,
 וְהִגֵּל הַכּוֹכָבִים אוֹת עוֹ עִם חוֹרִים,
 נוֹסֵם עַל אֶרֶץ הַדְּרוֹר וּבַיִת הַגְּבוּרִים!

בֶּן יְהוּה תָּמִיד בְּנֵי חוֹרִין כִּי יַעֲמוּדוּ,
 עַל נַפְשָׁם וּמְאוּדָם וְעַל מוֹלַדֶּת אֶרֶץ,
 עִם נוֹשֵׁעַ בְּאֱלֹהִים חֶסֶדוֹ אִזּוֹ יוֹדוּ,
 יִשְׁתַּחֲוּ וּקְיָמָם וַיִּצִילֵם מִקָּרִין.
 כִּי נִבִּין עֲזָרְנוּ יַעַן צֶדֶק דִּבְרָנוּ,
 וַיֵּאֱמַנֵנוּ סֶלַח: שִׁבְיֵי יְהִי בְּצָרְנוּ!
 וְהִגֵּל הַכּוֹכָבִים לָעַד לְעַם חוֹרִים,
 יִתְנוֹסֵם עַל אֶרֶץ הַדְּרוֹר בַּיִת הַגְּבוּרִים.

And where is the band who so
 vauntingly swore,
Mid the havoc of war and the
 battle's confusion,
A home and a country they'd leave
 us no more?
Their blood hath washed out their
 foul footsteps' pollution;
No refuge could save the hireling and
 slave
From the terror of flight, or the gloom
 of the grave,
And the star-spangled banner in
 triumph doth wave
O'er the land of the free and the
 home of the brave!

Oh! thus be it ever, when freemen
 shall stand
Between their loved home and the
 war's desolation;
Blessed with victory and peace, may
 the Heaven-rescued land
Praise the power that hath made
 and preserved us a nation.
Then conquer we must, for our cause
 it is just,
And this be our motto, "In God is
 our trust":
And the star-spangled banner in
 triumph shall wave
O'er the land of the free and the
 home of the brave.

ZION=HYMN.

Air: "My Country, 'tis of Thee."

by REV. DR. H. PEREIRA MENDES.

- I. God, we implore of Thee
End Zion's misery,
Send her Thy aid !
Send Thou her sons to heal
Wounds which the years reveal,
Woes which at last in weal
For aye shall fade.
- II. God, loving, tender, good
As if in widowhood
She weeps for Thee !
Be once more reconciled,
As father pities child
Pity her grief so wild,
She weeps for Thee !
- III. Now bid her weep no more,
Do Thou her sons restore—
Love gift from Thee !
Make those who still would stay
In other lands obey
Thy holy law, that they
World-priests may be !
- IV. For some by Thy command
Must live in ev'ry land
To make Thee known !
Priests to the world are we
This is our destiny,
Till all shall bend the knee
To Thee alone.

ZIONIST LEAGUE-SONG

(The German original by Rev. Dr. G. Gottheil;
English version by Rev. Dr. F. de Sola Mendes)

Music by F. van der Stucker

Now that the bond is welded
And all our hearts agree,
Let us be up and doing,
Let "work" our watchword be.
Our hands with zeal and courage
Shall in this cause be plied;
Yet keeping peace unbroken,
With Wisdom as our guide.

No vain and empty boasting
Shall from our lips proceed;
Our vaunt shall be achievement,
Our pride, the noble deed.
Let zeal for high endeavor
In ev'ry accent ring;
Till our great hope accomplished
New psalms to God shall sing.

.....ר י ש ב ו ע ה.....

מיר שווערען, מיר שווערען, מיר שווערען
א שבועה פון בלוט און פון טרעהרען!
הימעל און ערד זאל אונז הערען
און עדות דיא ליכטיגע שטערען!
מיר שווערען, מיר שווערען, מיר שווערען!

מיר הייבען די הענד געגען מזרח און שווערען
ביי ציון, איהר פאהן, ביי דער הייליגער ערד,
ביי אלעס וואס טייער וואס הייליג מיר עהרען
ביי אונזערע הערדען'ס צעבראכענע שווערד.
אלע אין כאהר:

ברידער, שוועסטער, גענוג שוין צו ליידען!
גענוג שוין, גענוג שוין אין גלות צו זיין!
מוטהיג, מוטהיג צום קאמפף פאר די פרייהייט!
מוטהיג, מוטהיג צום הייליגען קאמפף!

בייא אונזער געשיכטע, וואס איז אנגעשריבען
מיט אונזערע טרעהרען, מיט אונזער בלוט:

בִּי אֵלֶם מִיר יִשׁוּעֶרֶן דָּאס פֿאַלק הײם צו ליבֿען
אין קעמפֿפֿון פֿאַר אײס מיט ענערגי, מיט מוטה.
כאַהר : פֿרײדער, שוועסטער...

מִיר יִשׁוּעֶרֶן צו רײסען די קײטען אויף נשטקער
פֿון זײנע געבונדענע, וואונדײגע הענד,
ארונטער צו ווארפען דעם יאָה פֿון די דריקער,
פֿערלאָוען דעם גלות, די פינסטערע ווענד!
כאַהר : פֿרײדער, שוועסטער...

מִיר יִשׁוּעֶרֶן אין ליבֿע, מִיר יִשׁוּעֶרֶן אין טרײהײט
צוריק דָאס געוועהר נײט צו לײגען פֿון האַנד
בײז נאנען מִיר וועלן ערקעמפֿפֿען אין פֿרײהײט
אײן רוהיגעס לעבען אין אײגענעם לאַנד...
כאַהר : פֿרײדער, שוועסטער...

און זײען אויף צו שטארבן אן מיטן דם שטרעבן
אז אײז דא בעשרט אײס נײט ברנגענדג דאָרט.
דאן וועלען מִיר אַנדערן דם גײסט אײבער געבן.
זײ זאלען פֿערטרעטן אן שטרייט אונזער אָרט.
כאַהר : פֿרײדער, שוועסטער...

קאטאלאג

— 111 —

יוסף מאגיל'ס

“פֿעֿרֿלאַג לְבֵיתִי סֵפֶר וְלָעָם”

708 ס. 5 טע סט. פּוּלאַדעלפּיא, פּא.

CATALOGUE

— of —

Joseph Magil's Publications

“FOR THE SCHOOL AND THE PEOPLE”

708 SOUTH FIFTH STREET,
PHILADELPHIA, PA.

ספרים

סח יוסף מאגילניצקי'ס
"פערלאג לבתי ספר ולעם"

1.

מאגילניצקי'ס
— ליניען —

◀ סקול חומש ▶

Magil's Linear School Bible.

עוזר המורה והתלמיד

או חומש לבתי ספר ולעם

המישה חומשי התורה פאלשטענדיג,
אות באות פון בראשית ביז לעיני כל ישראל
מיט גרויסע אותיות, מיט נקודות און
מיט טראפ (טעמים, נגינות) אין 2 גאנץ בער

זונדערע אויסגאבען; ביידע אויסגאבען האבען
 דעם העברעאישען טעקסט פון חומש פאל-
 שטענדיג, נור אין איין אויסגאבע איז גאנץ
 תורה איבערזעצט אין אידיש אין אנײַעם
 ליניען-סיסטעם, און אין די צווייטע אויס-
 גאבע איז גאנץ תורה איבערזעצט אין ענגליש
 אויף אין דעם זעלבן ליניען-סיסטעם. דיעזע
 אויסגאבע איז בעקאנט אונטער דעם נאמען:

Magil's Linear School Bible.

פרייזען פיר חומשים:

פיר אמעריקא פיר רוסלאנד

אלע 5 חומשים \$1.50 2 רובל

1 חומש פון די 5 חומשים 35ס. 50 קאפ.

אלע פרייזען זיינען פארטא פריי.

בעמערקונגען: (1) די פרייזען זיינען די זעלבע פיר
 חומשים מיט אידישער אדער ענגלישער איבערזע-
 צונג. שרייבש אימער דייטליך, אויב איהר פערלאנגט
 חומשים מיט אידיש אדער ענגליש.

(2) די פרייזען פיר אמעריקא זיינען פיר געבונדע-
 ניג חומשים. דער, וואס קויפט א גאנצען סעט פון אלע
 5 חומשים. דער קען עס ערהאלטען אין פראכטפא-
 לען און שטארקען הלאטה-באנד געבונדען אי-
 1 באַנד, אדער 5 איינציגע חומשים אין איינפאכען בונד
 פערלאנגט פון אייער האלטייל אדער ריטייל מױס
 מאגילניצקייט חומשים נור אין גוטען הלאטה-
 בונד, ווען איהר קויפט גאנצע סעטס. דאן וועט איהר
 האבען עטוואַס, וואס איז גוט און שיערן צוזאמען.

3) די פרי זען פיר רוסלאנד זיינען אהן בונד.
זוער עס פערלאנגט געבונדענע חומשים דארף צו
לייגען 7 קאפ' פיר יעדען חומש (35ק) פיר אלע 5
חומשים).

דער „חומש לבתי ספר ולעם“ (סקול חומש)
איז די לייכטעסטע און איינפאכסטע מעטהאָר
דע צום לערנען און אונטערריכטען מיט גרויס
ערפאלגנאניץ חומש. אהן אירגענד וועל-
כע ענדערונג אדער אבקירצונג.
מיט דער הילפע פון דעם ליניען-סיס-
טעם קען אפילו דער קלענסטער חדר-קינד
לערנען גרינדליך חומש אזויפיל, וויפיל זיין
הארץ געלוסט. דער „חומש לבתי ספר ולעם“
איז נויטהווענדיג פיר דעם לעהרער אזוי ווי
פיר דעם שילער; פיר דעם איינפאכען בעל
הבית, אזוי ווי פיר דעם למדן און משכיל.

אייניגע מעלות פון דעם חומש

1) ער שאפט אַרדנונג אין לעהר-צימער. 2) ערלויבט
צוטהיילונג פון די תלמידים לויט זייערע פעהיגקייטען.

8 קינדער, וואס האבען געלערענט 3-2 פרשיות חומש קענען לייכט אויסלערנען א סדרה יעדע וואך. (4) די חומש קען אימער געהאלטען ווערען פריש אין דעם קינד'ס זכרון. (4) ער שאפט אָב קלעפּ און גע- שרייען פון חדר און שפּאַרט איין פיל געזונד דעם לעהרער און שידער. (5) דער למדן און משכיל וועט דארט געפינען נייעס, און דער פשוטער איד האט די מעגליכקייט זיך אויסצולערנען חומש ווי דער גרעסטער משכיל, האַלטענדיג דעם חומש שבת אין שוהל. (6) דער ענגלישער חומש איז דער בעסערער מיטעל פיר לעהרערס און פריוואַט לייט זיך צו ערלערנען ענגליש און צו קענען אונטערריכטען חומש אין ענגליש.

די הונדערטען מכתבי תהלה פון די גרעס- טע פעדאגאָגען ווי י. י. ווייסבערג, יוסף ליב זאסניץ, מ. מ. דאליצקי א. א. פון וועלכע איהר וועט געפינען אייניגע צעהנדליג געדרוקט היר און די 900 לעהרער אין דער גאנצען וועלט וועלכע געברויכען דעם חומש לבתי ספר ולעס אין זייערע חדרים און בתי ספר, בעציי- גען די ריכטיגקייט פון אונזערע בעהויפטונגען.

מיר זיכען דיר דעם אינהאלט פון די שטודיר-קארטע, וועלכע איז געמאכט פון
 גאנץ דיקען קארדאן און איז אנגעהאנגען מיט א שניט צו יעדען חומש לבתי ספר ולעם.
 אויף די געכטע 2 זייטען זיכען מיר פראַכע=בלעטער פון אונזער ריניען-מגלה-
 אסתר אין איריש און ענגליש, אום יעדער זאל דייטליך זעהן די איינפאַהייט און די נוסח-
 נאַרקיטי פון אונזערע ספרים אין ליניען. סיסטעם. דורך אונזערע ריניען-ספרים קען
 זאגאר דער קלענשטער חדר אינגעל פערטערטונען אַ לעקצואן 3-4 טאָל אזוי גרויס ווי
 געווענהעליך, אַהנע דער לעהרער זאל דאַכוי צייט אַדער מיר פערלירען.

שטודיר-קארטע

פערדעקט די איבערזעצונג
 בלויז ביז די שורה, וועלכע
 איהר דאַרפט לערנען. לעזט
 די שורה חומש און די איבער
 זעצונג דאַרויף זעהר
 לאנגזאַם און פאַרזיכ-
 טיג ביז איהר זייט אים
 שטאַנדע צו זאַגען אויס.
 ווייניג די איבערזעצונג.
 דאַן רוקט אַרויף די קאַר-
 טע, אום צו פערדעקען די
 איבערזעצונג, און לעזט 1
 טאַל די שורה חומש און
 איבערזעצט אויס ווייניג
 דאַן רוקט אַרונטער די
 קארטע און לעזט די איבער-
 זעצונג איבער ווייניג זיך
 צו איבערצייגען, אויב איהר
 האט ריכטיג איבערזעצט.
 ווען יא, ווידערהאַלט אייני-
 גע טאַל אום צו געדיינקען.
 ווען איהר האט אזוי אַפ-
 געלערענט אַ פסוק, ווידער-
 האַלט איהם נאָך אַמאַל;
 דיזען טאַל דאַרפט איהר צו
 ערשט איבערזעצען יעדע
 שורה אויס ווייניג אפער
 איהר דאַרפט ניט פערלאָזען
 קיין שורה ביז איהר רוקט
 אַרונטער די קארטע און
 איבערצייגט זיך איבער ווי-
 ניג, דאַס איהר האט ריכטיג
 איבערזעצט.

מאגילניצקייס
פאלשטענדיגער
ליניען-סדור

Magil's Complete Linear Prayer-Book.

אלע תפלות פיר אַנאניז יאהר, יעדע תפלה
פאלשטענדיג אויף איהר אַרט אזוי, אז מען דארף
נאר ניט זוכען, איבערזעצט אין ליניען-סיסטעם
אין 2 בעזנדערע אויסגאבען, איינע מיט ענגלישער,
און איינע מיט אידישער איבערזעצונג.

געבונדען איינפאך, פרייז 1 דאלאר.

(אין רוסלאנד 1.50 קאפ, ניט געבונדען)

דער זעלבער ליניען-סדור

אין זעהר שטאַרקען און פראכטפאלען בונד
אין סילק-קראטה מיט אַ רייך-געציערטען
גאלד-סטעמפ דאַרויף, זעהר פאַסענד פיר
בר מצוה, חתונה אָדער געבורטס-טאג פּרע-
זענטען. פרייז \$1.25

דער זעלבער ליניען-סדור

געבונדען אין זעלבען פראכטפאלען בונד
צוזאמען מיט דעם ניט-איבערזעצטען סדור
לבתי ספר וקעם. פרייז \$1.50

דער זעלבער סדור 1 טערטהייל

(אלע תפלות פיר וואכען-טעג), פרייז 50ס.

דער זעלבער סדור 2 טערטהייל

(אלע תפלות פיר שבת יו'טורי'ח) פרייז 75ס.

אלע פרייזען זיינען פארטא פריי.

אייניגע פון די פילע מעלות פון מאגילניצקיס ליניען-סדור

(1) אלעס א ז איבערזעצט אין אידיש אדער ענגליש אפילו די צעהנדליגע שטיקער, וועלכע זיינען אין קיין סדור ניט איבערזעצט, ווי : קטורת, איזהו מקומן, ברייתא דר' ישמעאל, קדיש א. ז. וו. אין די איבער-זעצונג איז מיט גרויסע איתיות און די אידישע איבער-זעצונג איז אויך מיט נקודות.

(2) די גאנצע איבערזעצונג, פון אנפאנג ביז ענדע, איז אין מאגילניצקיס נייעם ליניען-סיסטעם, וועלכעס איז אנגענומען אין דער גאנצער וועלט און דורך וועלכעס אפילו די קלענסטע קינדער קענען לערנען די בעדייטונג פון יעדען ווארט אין סדור און וויסען, וואס זיי בעטען פאר גאט.

(3) יעדע תפלה איז געדרוקט פאלשטענדיג אויף איהר אָרט, פון ערשטען ווארט ביז דעם לעצטען, אזוי, אז מען דארף גאר ניט זוכען.

(4) אלעס, וואס מען זאגט ניט שטענדיג, ווי די זאכען פיר עשרת ימי התשובה, ראש חדש, חנוכה, פורים א. ז. וו. זיינען געדרוקט אין אזא אָרדנונג און זיינען אזוי גענוי בעצייכענט, אז אפילו דער קלענסטער קינד מוז וויסען ווען מען דארף זיי זאגען, און ווען ניט.

(5) אלע דינים, וואס געהערען צום דאוונען זיינען ניט געשריבען, ווי אין אלע אַנדערע סדורים. אז נור די אידען, וואס גיבען זיך אָב זייער גאַנצען לעבען מיט תורה ועבודה זאלען זיי פערשטיין, זאָנדערן זיי זיינען געשריבען אזוי, אז זיי זאלען זיין די ריכטיגע וועג ווייזער פיר אלעס, וואס איז נוגע צו די חסלות, צו יעדען איינעם, וואס קען לעזען אידיש אדער ענגליש.

6) מאנילניצק'ים סדור ענטהאלט ספעציעלע סימנים פיר שוא נח און שוא נע, מלעיל ומרע אזוי, אז יעדער קען דאוונען על פי דקדוק גאר אהן ברלים. דויעס איז אונשאטצבאר פיר יונג און אלט, וועלכע ווילען לעזען עברי על פי דקדוק, צו וועלכעס עס פאדערט זיך צו וויסען גאנץ דקדוק טהעאריש און פראקטיש, וואס איז זעהר שווער פיר גרויסע מענטשען און כמעט אונמעגליך פיר קינדער צו עררויכען.

7) ביי יעדע תפלה איז אנגעגעבען די מקורי התפלה, ווער און ווען די תפלה איז פערפאכט גע- ווארען און די גאנצע געשיכטע, וואס איז פערבונדען מיט די תפלה, אלעס געוויזען פון מקורים נאמנים אין תלמוד בבלי, ירושלמי, כפרי, מכירתא און מדרשים ווי אויך אין סדור פון רב עמרם גאון, רמב"ם און פוסקים. אויך זיינען אפט אנגעגעבען פערשידענע נוסחאות.

8) יעדער פסוק, האלבער פסוק, אדער אפילו דאס, וואס עס געפינט זיך אין סדור געשריבען על דרך הפסוק, איז אנגעוויזען דער פלאץ דאפון אין גאנץ תנ"ך.

9) טראַטץ דעם, וואס דער סדור איז נישט געדרוקט מיט "קדוש-לבנה-אותיות", גאר אנטיש איך, אז ער איז פיל מעהר לעזבאר ווי יענע "קדוש-לבנה-סדורים". ווייל אין איהם זיינען פערמידען געווארען אזעלכע טעכנישע פעהלערן, וועלכע געפינען זיך אין יעדען אנדער סדור, און לעהרער וועלען אויכגעפינען, אז זייערע תלמידים וועלען מאכען אין מאנילניצק'ים סדור 1 פעהלער, אין דער צייט, ווען זיי וועלען אין יעדען אנדער סדור מאכען 5 פעהלערען.

10) מאנילניצק'ים סדור ענטהאלט פיעל ווייניגער דרוק פעהלער, אלס יעדער אנדער סדור, וואס

איז גערדוקט געווארען אין דיוען לאַנד.
(11) מאגילניצקיי'ס סדור ענטהאלט פראַכטפאלע
אַנציהענדע און בעלעהרענדע קונסט־בילדער אין
קאלירען.

(12) מאגילניצקיי'ס סדור ענטהאלט פראַדיציאָן־
בעלע מוזיק פיר פילע שטיקער פון סדור.

(13) מאגילניצקיי'ס סדור איז גערדוקט אויף
גוטען און שעהנעם פאַפיר און יעדער סדור ענטהאלט
א שטודיר־קארטע פיר די וואס ווילען לערנען גרינד־
ליך צו וויסען די בעדייטונג פון אלע תּפּילות.

בעשולדיגט ניט אייער לעהרער

אדער אייער קינד

דאפיר, וואס ער ווייס ניט ווי, וואס און ווען
צו דאוונען! נור דער שלעכטער סדור איז שול-

דיג דאין. ווען איהר וועט אונפארטהייאיש און אהן
פאראורטהיילע עקזאמינירען אפילו דעם חדר סדור
מיט די גרויסע "קוש־לבנה־אותיות", וועלכער איז
אויסדריקליך בעשטימט פיר קינדער, וועט איהר ער־
שטימט ווערען צו ערפאהרען, אז נור מיר, ביי וועמען
דער דאוונען איז געווען אדער איז נאך אויך יעצט
אזוי וויכטיג, ווי דאס עסטן, קענען דארט עפעס דער־
געהן אַ טאַק, אבער בשום אופן קענען מיר ניט ער־
ווארטען פון אונזערע קינדער, אז זיי זאלען וויסען
פון איהם ווי, וואס און ווען צו דאוונען.

מאגילניצקייס ליניען־סדור לבתי ספר
ולעם (איבערזעצט) און מאגילניצקייס סדור
לבתי ספר ולעם (אונאיבערזעצט) זיינען די
אינציגע פון וועלכע יעדער קינד קען וויסען ווי,
וואס און ווען צו דאוונען פיר יעדער צייט.

מאגילניצק'ס
פאלשטענדיגער

חֲדָר־סְדוּר

Magil's Complete School Prayer-Book.

אָדער „סְדוּר לְבַתֵּי סֵפֶר וְלָעַם“
(ניט איבערזעצט)

אלע תפלות פיר אַגאנץ יאהר, יעדע תפלה
פאלשטענדיג אויף איהר אָרט אזוי, אז מען דארף
גאר ניט זוכען, מיט אלע אנדערע מעלות פונקט ווי
דער „ליניען-סדור“, ווי צום ביישפיל: מרעיל
מלרע, שוא נח און שוא נע בעצייכענט, מקורי
התפלה, מראי מקומות אין תנ"ך, בבלי, ירושלמי
א. ז. וו. און די דינים אי אין ענגליש און אי אין
אידיש, נור אָהן איבערזעצונג.

דער איינציגער סדור, פון וועלכען יעדעס
קינד קען וויסען ווי, וואס און ווען צו דאוונען פיר
אלע צייטען פון טאג און פון יאהר.

פרייז 25 ס. (40 קאפ.)

אין קלאַטה פראַכט-באַנד פרייז 40 ס.
מאגילניצק'ס שוהל-סדור.

נור תפלות פיר שבת, יום טוב און ראש חדש
מיט די זעלבע מעלות פון חדר-סדור. זעהר וויכטיג
טיג פיר שוהלען, חברות און שבת-סקולס.

פרייז 15 ס. (25 קאפ.)

אלע פרייזען זיינען פארטא פריי.

איינער פון פילע.

היר גיבען מיר בלויז איינגם פון פילע הונדערט
פען לעטערס וועגען מאגליכצקייט ליניען סדר,
(וועלכע מיר וועלען שפעטער דרוקען אין א בעזונד-
דערן בוך), ווייל, ערשטענס, קומט עס, ווי איך קען
אורטהיילען פון די שראקטישע בעמערקונגען, וועלכע
דער שרייבער מאַכט מיר פון צייט צו צייט אין זיינע
ברייפע, פון איינעס פון די בעסטע לעהרערס אין דייטשן
לאנד, און, צווייטענס, ווייל דער בריף ענטהאלט
קיינע פוסטע שבהים און דער שרייבער האט בעווויזן
אז ער מיינט וואס ער זאגט, דאמיט וואס ער האט מיר
געשיקט א טישעק אויף הונדערט דאללאר, ווען
איך האב איהם געשריבען, אז איך וועל זיך בעמיהען
צו ערפילען זיין וואונש ארויסצוגעבען יהושע און
שופטים אזוי שנעל ווי מעגליך.

איך נעהם דיוע געלעגענהייט אויכצושפרייכען
מיין אינגסטען דאָנק צו מר. ב. דזשקאבסאן, וועל-
כער האט בעווויזן זיין הויכשעצונג פיר א ניצליכע
ארבייט, דאמיט, וואס ער האט געשיקט הונדערט
דאללאר צו אַ מאן, וועלכער איז איהם פערזענליך
גאנץ אונבעקאנט. הלואי שירבו מורים כמותו
בישראל!

St. Louis, Mo., April 28, 1905

ווערטהער פריינד מר. מאַגיל:

די 6 הגדות האב איך פינקטליך ערהאלטען.

יעצט ביטע מיר צו זענדען 15 חומשים בראשית יידיש.

בייליגענד מאַני ארדער פיר \$4.25 פיר די חומשים

און הגדות.

די ענגלישע פראבע בלעטער פון סדור האב איך
ערהאלטען. דער סדור לאסט ניכטס איבריג
צו ווינישען. ער איזט אויסגעצייכענט. דער
היעגער מוכר ספרים מר. גוטמאן האט מיר שוין
מעהרערע מאהל געפראגט, ווען דער סדור וועט זיין
פערטיג. מעהרערע פערזאנען, זאגט ער, ערוואר-
טען מיט אונגעדולד זיין ערשיינען, און איך וויל
האפען דאס זיא ווערדען האבען איין ערפאלג פונאנ-
ציעלל.

אייער אונאיבערזעטצטער סדור, האפפע איך,
וועט מיט דער צייט ווערען דער איינציגע, אנער-
קאנטע סדור פיר חדרים אים גאנצען לאנד
און פיעללייכט אויף אין רוסלאנד.

עס איז יעצט קוים דער פסח פאראיבער, אונד איך
בין שוין וועגען געכסמען סכות בעזארגט, איין
פארטייע פון מעהרערע קינדער וועלען ענדיגען תורה
געגען סכות אונד מוסען אלסדאן אנפאנגען גביאים
ראשונים, וואס וועל איך אלזא דאן טהון, אים פאלל
סער יהושע און שופטים נאך ניכט איבערזעצט זינד?
עס איזט ניכט איינע זאכע דער בעקוועמליכקייט,
זאנדערן דער צייט. איך האב—אויף אללע גוטע
מלמדים געזאגט—פיעלע, פיעלע תלמידים לעך אונד
נור דאנק אייערע ספרים בין איף אים שטאנ-
דע זאפיעל אריינצונעהמען אונד זיי מיט
ערפאלג אונטערריכטען.

ב"י אזא צאהל תלמידים און אַזא בעשרענקטע
 צייט צום לערנען ווירד עס מיר פאסט אונד
 מעגליך זיין איינען נייען געגענשטאנד איינצו-
 פיהרען. איז עס איהנען פיעללייכט מעגליך יהושע
 און שופטים ניכט שפעטער אלס ר"ח השון פערטיג
 צו האבען? פערשפרעכען זיא מיר דיעזעס—אונד
 איך וועל איהנען דען בעטראג פון 100 עקס-
 עמפלארען בעפאר זי נאך צו דרוק געהען
 צוזענדען. זיא זינד מאַראַליש פערפליכטעט עס
 צו טהון, נאכדעם עס אייניגע יאהרע פערשטריכען
 זינד, זייט דער ערשיינונג דעס ספר דברים; ווארום
 זא פיעלע לעהרער אים שטיכע לאסען?—דיא אר-
 בייט איזט ניכט געראדע שווער, אללעס, וואס זיא
 הינדערן מאג איז: געלד—אונד איך וויל מיך
 (אויסער דער אַבענערוועהנטען אָפּפער) ניכט
 פאן איינער קליינען אַנגלייגע—זיי עס 50
 דאלאר אדער עטוואס מעהר—ענטזאנען.
 זי זעהען ווי ערנסט איך מיינ עס און איך ביטטע
 דיא זאכע ערנסט צו בעטראכטען.

ערווארטענד די ספרים אונד, ווען זיא צייט
 האבען, איהרע באלדיגע אנטווארט,
 אייער גאנץ ערגעבענסטער,

B. JACOBSON, 1223 N. 13th St.

נ. ש.—זאָעבען האט מיר איין מאָן געגעבען 1
 דאלאר פיר דעם סדור, מיט דעם וואונש. זיינען נאמען
 אונטער דיא התומים צו פערצייכנען. איך זענדע
 אלזא \$5.25 אנטשטאט \$4.25. דער נאמען איז:
 יעקב קאפיל ברי דוד קארנבלום.

מֵאֲגִילְנֵי צְקִי'ם

— לִינֵיעֵן —

רַע הַיְלָדִים

(קִינְדֶער־פֿרֵינד)

MAGIL'S CHILDREN'S COMPANION.

דער טעקסט פון רע הילדים מיט די איבערזעצונג
אין נייעם ליניען-סיסטעם זיינען ביידע מיט גרויסע
אוחיות און ביידע זיינען מיט נקודות מיט אַ ספּעציע-
לען סימן פיר שוואַ נח און שוואַ נע, וועלכעס איז
אַ נייעס פון גרויסען ווערטה פיר לעהרער און שילער.
צום ענדע ספר קומט ווידער געדרוקט דער גאנץ
צערטעקסט ניט-איבערזעצט, אום אין איהם איבער-
צוזאגען דעם לעקצואן פאר דעם לעהרער.

פֿרֵינד **15** סענטי. (25 קאפּ.) פֿאַרמאָ
סרײַ

שרייבט דייטליך, אויב איהר ווילט מיט
אידישער אדער ענגלישער איבערזעצונג, מיט
אידישער איבערזעצונג גיבט עס אויך אין קליינעם
פֿאַרמאָט ווי דער „קובץ שירי ציון“. שרײַבט דאָ
רום דייטליך, אויב איהר ווילט אין קליינעם אדער
גרויסען פֿאַרמאָט, ווען איהר ארדערט דעם „רע
הילדים“ מיט אידישער איבערזעצונג.

דער רע הילדים קומט צו ערפילען אַ לאנג-
געפיהלטען מאנגעל אין אַ הענדיגען, ביליגען בוך,

וועלכער זאל ענטהאלטען אלע רעליגיאָנס-זאָכען,
וועלכע זיינען נייטיג פיר א קינד אין די נידריגע קלאַס-
סען, ווי ברכות, תפלות, קורצע ידיעות וועגען רעליגיאָ-
יאָן און פייער-טעג.

בעזאנדערס האבען לעהרער און פעדאָגאָגען גע-
פיהלט דעם מאַנגעל פון אַ ספר, וועלכער זאל ניט
נור ענטהאלטען די נייטיגע ברכות און תפלות אין
העברעאיש, זאנדערן וואס זאל איבערזעטצען
זייער מיינונג אין אַ שפראַכע, וועלכע איז פערשטענ-
ליך צום קינד, אום דאס קינד זאל זיך גלייך פון פרי-
העסטען קינדהייט לערנען צו פערשטעהן, וואס ער
דערש מיט זיין מויל, און די ברכות און תפלות זאלען
ביי איהם ניט זיין כסדר החתום.

דער רע הילדים, וואו אלעס איז אי-
איבערזעצט אין ליניען-סיסטעם איז דער
איינציגער ספר, וועלכער קען בריינגען די געוויינטלעכע
נוצען און געבען יעדעס קינד די מעגליכקייט אריין
אויסצולערנען אלע נייטיגע ברכות און תפלות מיט
זייער איבערזעטצונג. דער לעהרער דארף בלויז דאס
קינד אַנווייזען זיין לעקציאָן יעדען טאג, און איהם עס
מאכען צור פפליכט צו שטודירען. אלעס איבעריגע
קען און וועט דאס קינד מיט פערגניגען אליין טהאן.

אִינְהַאֲלֵט פְּעַרְצֵי־כְּנִים

הַפֶּלֶת יִשְׁחַרֵּית לַיְלָדִים.

מֵאַרְגָּעוֹן גְּעַבְעֵט פִּיר קִינְדֶּער.

זייטע

- 1 מוֹדֵה אָנִי. 7
- 2 נְטִילַת יָדַיִם, הַמְּעַבִּיר יִטָּה, בְּרַבַּת הַתּוֹרָה. 8
- 3 בְּרַבַּת צִיצֵת, קְרִיאַת שְׁמַע. 10
- 4 אֱלֹהֵי יִצְוֹר 13

בְּרַבַּת הַמְּזוֹן לַיְלָדִים.

גְּעַבְעֵט נָאֵף דָּעם עָסְעוֹן פִּיר קִינְדֶּער.

- 5 בְּרַבַּת הַזֶּן. 14
- 6 רַחֵם. 16
- 7 וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם. 17
- 8 הַרְחֵמוֹן. 18
- 9 עֲשֵׂה שְׁלוֹם. 19

קריאת שמע ליִלְדִים.

- נְעֻצָּה בְּעַפְאָר דָּעַם שְׁלֵאָה פִּיר קִינְדֶּר. ^{זײַטע}
- 10 הַמַּפִּיל חֶבְלֵי שָׁנָה.
- 21 יִשְׁמַע יִשְׂרָאֵל.
- 23 בְּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם.
-
- 13 סֵדֶר בְּרָכוֹת. פֶּרֶשִׁידֶענע בְּרָכוֹת.
- 36 בְּרָכָה אַחֲרוֹנָה.
- 37 עֵשְׂרֵת הַדְּבָרוֹת. דו צעהן געכאַטע.
- 16 קְדוּשַׁת לַיִל שֶׁבֶת. קְדוּשַׁת פִּיר פֶּרִיטאַג-צו-נאַכט.
- 17 הַבְּדִלָּה לְמוֹצָאֵי שֶׁבֶת. הַבְּדִלָּה פִּיר שֶׁבֶת-צו-נאַכט.
- 18 קְדוּשַׁת לְשֵׁלֶשׁ רִגְלִים. קְדוּשַׁת פִּיר פֶּסַח, שִׁבְעוֹת, און סִכּוֹת.
- 19 בְּרָכָה לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה. בְּרָכָה פִּיר רֵאשׁ הַשָּׁנָה.
- 20 קְדוּשַׁת לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה. קְדוּשַׁת פִּיר רֵאשׁ הַשָּׁנָה.
- 21 שְׁלֹשָׁה עֵשָׂר עֲקָרִים. דו דרײַצעהן גלױבענעם אַרטיקלען.
- 22 אֲדוֹן עוֹלָם. (זעה נאַטען דאַצו צום ענדע פּוך.)

- 23 יגדל. (זעה נאָטען דאָצו צום ענדע בוך.) 80
- 24 אין באלהינו. (זעה נאָטען דאָצו צום ענדע בוך.) 84
- 25 ברַבַּת הַחַדָּשׁ. ראש חדש בענשען. 87
- 26 סדר חנכה. 92
- 27 זמר לחנכה. געזאנג פיר חנכה. (זעה נאָטען דאָצו צום ענדע בוך.) 96
- 28 על הנפּים לחנכה ופּורים. 130
- 29 יזכור. 109

חלק שני.

ראשית דעת

- 30 חובותינו ליי. אונזערע פליכטען צו דעם עוויגען. 112
- 31 עפנו ותורתנו הקדושה. אונזער פאלק און 118
אונזער הייליגע תורה.
- 32 נביאים וכתובים. פראָפעטען און שריפטען. 124
- 33 תכן הנביאים והכתובים. דער אינהאלט פון די 128
פראָפעטען און די שריפטען.
- 34 התלמוד והשקחן ערוך. דער תלמוד און דער 135
שלחן ערוך.
- 35 שפתנו הקדושה. אונזער הייליגע שפראכע. 138

- 142 36 חדשינו ומועדינו. אונזערע מאנאטען און
אונזערע פעסט-טעג.
- 145 37 יום השַׁבָּת. דער רוהע-טאָג.
- 147 38 חג הפֿסַח. דער פֿייער-טאָג פֿסח.
- 155 39 חג השִׁבְעוֹת. דער וואַכען-פעסט.
- 158 40 ראש השָׁנָה. נײַ-יאָהר.
- 161 41 יום הכּפּוּרִים. טאָג פֿון פֿערגעבונג.
- 163 42 חג הפֿסּוּחַ. היטען-פעסט.
- 167 43 חֲנּוּכָּה.
- 169 44 פּוּרִים.
- 171 45 צוּמוֹתֵינוּ. אונזערע פֿאַסט-טעג.

46 נֶאֱמָרְנוּ צו אֲדוֹן עוֹלָם.

47 נֶאֱמָרְנוּ צו יְגִדֵּל.

48 נֶאֱמָרְנוּ צו אֵין בֵּאלְהֵינוּ.

49 נֶאֱמָרְנוּ צו מַעוֹז צוֹר יִשׁוּעָתִי.

2.

מאגילניצק'ים

— דיניען —

מגלת אסתר

לְבַתִּי סֵפֶר וְלֵעָם.

דער טעקסט פון דער מגלה מיט די איבערזע-
צונג אין נייעם ליניען-סיסטעם זיינען ביידע
מיט גרויסע אותיות און ביידע זיינען מיט נקודות
מיט א ספעציעלען סכּן פיר שווא נח אין שווא
נע, וועלכעס איז א נייעס פון גרויסען ווערטה פיר
לעהרער און שילער און איבערהויפט פיר א קורא.

צום ענדע איז געדרוקט פאלשטענדיג דער בע-
רוהמטער נאציאנאל-ליעד התקוה מיט די נאטען
פרייז, מיט אידישער אָדער ענגלישער איבער-
זעטצונג, עלעגאנט בראַשירט מיט האַרטע דעקל.

10 סענט. אין רוסלאַנד 20 קאָפּ'

אַלעס, וואס מיר אונד אַנדערע האָבען געזאָגט
וועגען דעם „חומש לבתי ספר ולעם“ קען גאָך מיט
מעהר רעכט געזאָגט ווערען אויף די „מגלת אסתר
לבתי ספר ולעם“, ווייל דאָרט איז דער ליניען-סיסטעם
נאָך מעהר פערפֿאַלקאָמט און דער העברעאישער
טעקסט איז גענויער צוטשהילט.

3.

מאגילניצק'ים

— ליניען —

הגדה של פסח לילדים

דער מעקסט פון דער הגדה מיט די איבערזע-
צונג אין נייעם ליניען-סיסטעם זיינען ביידע
מיט גרויסע אותיות און ביידע זיינען מיט נקודות
מיט א ספעציעלען סמן פיר שווא נח און שווא
נע, וועלכעס איז א נייעס פון גרויסען ווערטה פיר
לעהרער און שילער צו קענען זאגען די הגדה על
פי חוקי הדקדוק מיט דער בעסטען איבערזעצונג אין
אידיש אדער ענגליש.

צום ענדע איז געדרוקט פאלשטענדיג דער
בעריהמסער נאציאנאל-ליעד התקוה מיט די
נאמען צום זינגען און שפיעלען.

פרייז, מיט אידישער אדער ענגלישער איבער-
זעצונג, עלעגאנט בראשירט מיט הארבע דעקעל.
5 סענט. אין רוסלאנד 10 קאפ'

4.

מאגילניצקיים

—ליניען—

הגדה לפסח

(פאלשטענדיג)

אלעס איז אין נייעם ליניען סיסטעם
מיט א ספעציעלען סימן פיר שווא נח אין שווא
ניע פונקט ווי די הגדה לילדים. נור וועהרענד
די הגדה לילדים איז נור געדרוקט אזוי ווייט ווי
קליינע קינדער לערנען אין חדר, ביז נאך מעשה
ברבי אליעזר, איז די ליניען הגדה לפסח
א פאלשטענדיגע הגדה פון אַנפאַנג ביז צו
ענדע ווי אלע הגדות, און אין גרויסען פארמאט.
וולט איהר, דאס איהר אליין, אָדער אייער
תלמיד אָדער אייער קינד זאל פערשטעהן יעדעס וואָרט
אין הגדה בעסער ווי פון הונדערט פרושים און קענען
אלע דינים און מנהגים פון סדר אויסגעצייכנעט גוט,
דאן קויפט מאגילניצקיים פאלשטענדיגע
ליניען הגדה לפסח געהמט קיין אַנדערע.

פרייז, מיט אירישער אָדער ענגלישער איבער-
זעטצונג, באַשירט 10 פ. אין רוסלאַנד 20 קאָפּ.

קבץ שירי ציון

„מאגילניצק'ים קבץ שירי ציון“ איז געווארען א שטענדיגער איינוואהנער אין די טאשען פון צעהנדליג געטויזענדער מענער און פרויען, יונג און אלט, אין דער גאנצער וועלט, און ווערט געזונגען אין יעדער אידישע געזעלשאפט.

פילע ציוניסטישע געזעלשאפטען, ווי אויך פריי וואט ציוניסטען, קויפען דעם קבץ שירי ציון, אום צו פראפאגאנדירען און דעם פראפיט צום ציוניסטישען צוועק צו פערווענדען, און אום דאדורך אים בעסטען צו פראפאגאנדירען פיר דעם ציוניזם, דען קיין זאך קען נישט מאכען אזא שטארקע ווירקונג אויף די צו-הערער ווי א פאסענדעס ליעד אין א פאסענדער צייט. „מאגילניצק'ים קבץ שירי ציון“ האט דערלעבט צו דעהן דאויספלאגען אין א קורצע צייט, און טויזענדער פון זיי זיינען פערקויפט געווארען אין אמעריקא, רוס-לאנד און דער גאנצער וועלט.

יעצט האבען מיר דעם קבץ שירי ציון פעררא-פעלט אין שירים און נאטען און אויך מוסיק געווען די אמעריקאנער נאציאנאל ריעדער אין ענגלישען ארוינאל מיט איין ערהאבענע איבערזעצונג אין העברעאיש פון גרשון ראזענצווייג, דער פערפאסער פון בערהמטען ספר המכתמים חמשה ואלף, אום צו ווייזען אז מיר זיינען צוגלייכער צייט פאטרואטישען פון דעם לאנד פון אונזערע אבות און פון דעם לאנד וואס גיט שוטץ און פרויהייט צו מיליאנען פון אונזערע אונ-גליקליכע ברודער.

No. 1. קבץ שירי ציון

ענטהאלט 6 לידער אין העברעאיש, אידיש און ענגליש
פרייז 3 ס. (5 קאָפּ.)

No. 2. קבץ שירי ציון

ענטהאלט 13 לידער אין העברעאיש, אידיש און ענגליש
פרייז 5 ס. (10 קאָפּ.)

No. 3. קבץ שירי ציון

ענטהאלט 56 לידער אין העברעאיש, אידיש און ענגליש
פרייז 10 ס. (20 קאָפּ.)

No. 4. קבץ שירי ציון

אין די נייע, 8 טע אויפלאגע פון קבץ שירי
ציון נומער 4 זיינען צוגעגעבען געווארען 19 נייע
שירים פון די גרעסטע אידישע פּאָעטען. אלזא דער
קבץ שירי ציון נומער 4 ענטהאלט יעצט 75 די
בעסטע שירים אין העברעאיש, אידיש און ענגליש
ווי אויך נאָטען (מוזיק) צום זינגען און שפּילען
די לידער.

פרייז בלויז 15 ס. (30 קאָפּ.)

No. 4. קבץ שירי ציון

אין פראַנטפאלען קלאַטה-באָנד
מיט אַ יִשְׁעֵהֶנֶעם גאַלד-סְטֵעמפּ דאַרוּף

זעהר שעהן פיר אַ פּרעזענט פרייז 10 ס.

נו"ס, לטהרער און ציוניסטישע געזעלשאפטען בע-
קומען אַראַבאַט פון די אָביגע פּרייזען.

אַלע פּרייזען זיינען פאַרטא פּרייז.

מִי־נוֹנֵגֶען

— אֵיבֶּעַר —

מֵאַנְיֵלְנֵי־צִקִּים סְקוּל חוֹמֵשׁ

עוֹזֵר הַמּוֹרָה וְהַתְּלִמִּיד אוֹ חוֹמֵשׁ לְבַתִּי סֵפֶר וְלָעָם

— פּוֹן —

צִיִּטוֹנֵגֶען, רַבָּנִים, בְּעַרְיָה־מְטֵעַ מְעַנְעֵר

פֶּעַד־אַנְגֶּען אֵין וַאֲד־קֶעֶנְעֵר.

וּסְדֵר גְּרֵסֶסֶר מְשׁוֹרֵר אֵין פֶּדָגֵג זָגֵט.

קבלתי את ה"חומש לבתי ספר ולעם"

אשר שלחת לי, ואחרי התבונני היטב אל המצאתך לעשותו דרוש לחפץ הילדים, החפלאתי

מאד על דעתך הישרה, כי הגדלת לעשות בהמצאתך

הטובה לעזור להמורים והתלמידים גם

יחד ודישנן תורת ה" לילדים רכים בלי

כל עמר ויגיעה. באמעריקא ארץ הפלאות

מחדשים יום יום מעשי בראשית בהמצאות חדשות

ומועילות וזה כל חפץ הממציאים להקל כל מלאכה על

עושיה ע"י מכונות המוכשרות לה, וכן עשית גם אתה,

כי המצאת לנו דרך חדש ופשוט עד מאד

אִישׁר לֹא יִכְבֵּד עוֹד לִשְׁנַן חוֹמֵשׁ לִילְדִים.
וְרֹאֵה זֶה דְּבַר חֲדָשׁ בְּסִפְרוֹת הַפְּדָגוּגִיא. כִּי בְּאוֹפֵן
קָל מִן הַקָּל יִלְמְדוּ עוֹלְלֵינוּ תוֹרַת מֹשֶׁה
וַיְבוֹאוּ עַד תְּכוּנַת שֵׁפֶת קִדְשָׁנוּ.

וּאֲנִכִי אֶף כִּי בְּתוֹר יוֹדֵעַ שֵׁפֶת עֵבֶר וּפְדָגוּג בַּעַל
נִסְיוֹן יֹדְעֵתִי כִּי הַמְצֵאתָךְ טוֹבָה וְנִכּוּחָהּ. בְּכֹל זֹאת
לֹא הֵעֵמְקֵתִי לְהַבִּין עַד כִּמָּה הַגְּדֵלֶת לַעֲשׂוֹת עַד
שִׁמְסַרְתִּי אֶת הַ"חֹמֵשׁ" לִילְדֵי וּפְעוּלַת הַמְצֵאתָךְ
נִרְאָתָה עֲלֵיהֶם בְּבֹל הוֹדָה וְהִדְרָה. כִּי בְּמִשְׁךָ יָמִים
אֲחָדִים יֹדְעוּ עַל פֶּה סֹדֵר בְּרֵאשִׁית וְעַל
כֵּן אֹדֵךְ עַל פְּעֶלְךָ וְאָמַר לְךָ: לֵךְ בַּכַּחַךְ זֶה וַיּוֹדוּךְ
פְּלִיטַת אַחֲיֵנוּ בְּאַרְץ הַחֲדָשָׁה וְהִישָׁנָה אֲשֶׁר עוֹד לִבָּם
נֶאֱמָן לִשְׁפֵת קִדְשָׁנוּ. יוֹדֵךְ וּמוֹקִיר פְּעֶלְךָ
מ. מ. דְּאֵלִיצְקִי. נוֹיָאָרְק, טַבְּתָה, תַּר"ס.

וּס אַ בְּרֵהֲמֵטֵר פְּדָנְגֵשֶׁר פְּרֵפֶסֶר זָנֵט.

אֵיךְ קֵעֵן בַּעֲצִיגֵעֵן הִירְמִישׁ דָּאָס אֵיךְ הָאָב אִיִּנְגֵעֵ-
פִּיחֶרְטֵ אֵינן פִּילֵאדֶעֶלְפִיעֶר תִּיַת מֵאָגִילְנִיצְקִיס חוֹמֵשׁ אֹנֵד
קֵעֵן מִישׁ פֶּעֶרְגֵנִיגֵעֵן זָאגֵעֵן דָּאָס אֵיךְ הָאָב אֹוִיסְגֶעֶפּוֹנֵעֵן
דָּאָס דֶּער חוֹמֵשׁ בְּרִיִּינְגֵט פִּיעֶלֶע נּוֹטְצֵעֵן דֶּעם שִׁילֶעֶר
אֹנֵד פִּיעֶל עֶרֶלִיִּיכְטֶעֶרונְג דֶּעם לֶעֶהֶרֶר. אַ לֶעֶהֶרֶר
וּוֶעֶלְכֶער הָאָט צו לֶעֶרְנֵעֵן מִישׁ 2 אָדֶער 3 קֵלֵאָסְסֵעֵן
הָאָט קִיִּין בַּעֲסֶעֶרֶעס מִישְׁטֶעֶל דִּי אָרְדֵנוֹנְג אֵינן סְקוּהֵל
צו הָאָלְטֵעֵן וּוִי צו גֶעֶבֶעֵן דִּי שִׁילֶעֶר צו שְׁטוֹדִירֶעֵן

„מאגילניצקיס סקול חומש“. איך עמפפעהלע דיזען
חומש אלע מיינע בעקאנטע. דוב ארוי פרידמאן.
פילאדעלפיא, כ"ד אדר שני, תר"ס.

וּם מֵאַנטעפֿיאָרע תּלְמוּד תּוֹרָה פּוֹן נױַאַרְק זָגַט
די בעאַמטע, ווי אויך די לעהרער פון דער
מאַנטעפֿיאָרע תּלְמוּד תּוֹרָה פּוֹן 208 מעדיסאן נױַאַרְק
זיינען העכסט צופרידען פון אייערע חומשים, פון
וועלכע איך האב ביי איהנען געקויפט 100 עקזעמ-
פלאַרען און דורך וועלכע זייער אַרבייט איזט פיל
פֿערלײכטערט געווארען, און די פֿאַרטשריטע דער
שילער פֿערדאַפּעלט. ווען עס ווירד פֿערטיג זיין די
אויבעריגע טהיילען, ביטע זאפֿאַרט צו בעריכטען.
יעקב טער, סופר ומזכיר בית הת"ת הנ"ל.
נױַאַרְק, כ״ו תמוז, תר״ס.

וּם אַ בְּרַהֲמָטֵר לְהַרְרֵ זָגַט

מיט'ן גאַנצען הערצען נעהם איך אן דעם
„סקול חומש“, וועלכע איז אַ בן יחיד אין זיין אַרט.
אַלס לעהר-בוך אין מיין סקול, וואס איז אויך אַ
יחיד במינו אין גאַנץ אַמעריקא, און איך האפע, דאס
אַנדערע לעהרער וועלען נאַכטהאַן מיין ביישפּיל און
זיי וועלען „מאַגילניצקיס סקול חומש“ איינפֿיהרען
אַלס לעהר-בוך אין זייערע סקולס פֿיר זייער אייגע-
נעם בענעפיט. ז. ה. נײַמאַן, שערי ציון סקול.
40 לעאַנאַרד סט ברוקלין.

וְסֵדֶר אֲוֶפֶר לְהֶרֶר פֶּן בֵּית הַסֵּפֶר לִילְדֵי הָעִבְרִים
פֶּן גָּדוּ, עֲנַנְלָנְדָה, שְׂרִיבֶט.

איך שיק 10 שילינג מיר צושיקען די ערשטע 6
סדרות פון אייער «סקול חומש» אין ענגליש, וועלכען
איך וויל איינפיהרען אין מיין סקול. שרייבט דעם
פרייז פיר מעהרערע עקז. וועגען די נוטצען פון
חומש קען איך אייך שרייבען, דאס איך האב די
זעלבע געטאן פיר מיינע תלמידים מיט א שרייב
מאשין, אויף וועלכען איך פלעג אייניגע שטונדען
שווער ארבייטען, און יעצט וועל איך עס איינשפארען.
ס. ה. פינקעלשטיין.

וְסֵדֶר. דוּד סְלֻצְבֶּרְגֶּר עֶרְצֵלְט.

«ווען איהר וואלט געזעהן די פארשריטע, וואס
די קינדער האבען געמאכט אין די קורצע צייט, וואס
מיר אונטערריכטען פון Magil's Linear School
Bible וואלט איהר פערוואונדערט געווארען»
(מיט עוועלין בוימיזלער, א לעהרערין אין סקול
נומ. 1 פון די היברו עדיוקיישאן סאָסייטיס סקולס
אין א געשפרעך מיט מר. דייוויד סולצבערגער, איינער
פון די הויפט פיהרער פון דער סאָסייטי).

וואס דער פרינציפאל פון גרעטין קאלעדזש זגט
איך האב זארגפעלטיג עקזאמענירט אייער
«ליניען סקול חומש». נאך מיין מיינונג איז עס אויס-

נעצייכענט גוט צום צוועק. פיר וועלכען עס איז
נעמאכט געווארען.

H. M. Speaker, Gratz College, Philadelphia, Pa.

יֵם מֵר. אֲרִטָּהָר דְּמִבְּטִין פֶּן גִּרְטִין קִקְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל

איך האב געוווּזען אייער Linear School

Bible צו מיינע גרעסערע שילער און זיי זיינען
זעהר גערן עס צו האבען אזוי שנעל. ווי עס וועט
פערטיג ווערען פון דרוק.

Arthur A. Dembitz, Gratz College, Philad'a.

וּם אַ לְהַרְר פֶּן פִּלְדֶּלְפִּיר תִּלְמוּד תּוֹרָה זָגְטִי.

אף בי אהיה כיהודה ועוד לקרא. בספרו נגד
קהל עם כשכחי הסקול חומשו מעלותיו יען כי כבר
נתנו גדולי ישראל הסכמתם. כי ספר יקר הופיע
בספרותנו הפדגוגית לתועלת תלמידיו בתי הספר לבי
ולתועלת המורים היודעים מה העת דורשת מאתם.
בכל זאת לא למותר אהשוב כי גם אנכי אתן את
תעודתי יען כי אנכי בהנתי אותו במעשה. בהיותי
מורה בהת"ת דפילאדעלפיא. ואוכל להעיד כי מן
העת אשר החומש הנ"ל מצא מהלכים בהת"ת
החלוצי להשתמש בו ראיתי ברכה כפולה בעבודתי
וכל מורה. החפץ להקל עבודתו ולראות כי תלמידיו
יעשו פרו ויצליחו בלמודם. ימהר להביא את הסקול
חומש בכית ספרו. אהרן דווארקאוויטץ. אדר ב' תר"ס

וּס א לָרַר פֶּן דַּר הַבֵּר עֲדִיקִישׁן סָסְטִי זָגַט.

איך געברויך אייער "ליניען חומש" אין מיין שולע. איך געפין עש זעהר פאסענד צום אונטערריכטן טען. ה. גראבאסקי. לעהרער פון סקול נומ. 3.

וואס רבנים זאגען.

ב"ה. ידידי החכם וסופר משכיל ושלם מ' יוסף מאגילניצקי הראני פעולתו לטובה אשר פעל ועשה לטובת בני הנעורים במחברתו הנפלאה אשר טרח בה הרבה בעבודה כבדה העתקת תורת אלקים לשפה ברורה, אשר תקל הרבה עבודת המורים והתלמידים, ראיתי ונוכחתי הטוב והמועיל האצור במחברתי, אשר מאז קחתי שכס בהנהגת הת"ת פה, ראיתי כי עוד אין לנו בספרותנו ספר חנוך כיה ללמד ילדי ישראל מקראי קדש לאט לאט, הנחויך מאד בארצנו ביחוד. אשר זמן הלמוד מצער מאד, והנערים אינם בעלי מלאכה אחת.

ולואת אחזיקנא טיבותא להמחבר המעתיק על טוב מעלו. והוא מוכשר לזה בכל הפרטים, ובכר יצא לו מוניטין למשכיל דורש אלקים ומלמד להועיל, ובטוח אנכי כי יוציא מתחת ידו דבר מתוקן, ומחברתו תפיק רצון מהתומכים פעולתו, וד' יהי בעזרו להוציא גם את החלק השני! לאור, כאשר תברכנו נפש הכו"ח למען האמת, ט"ז אדר תרנ"ט לש"ק, פילאדעלפיא.

נאם רוב אריה באמ"ו הגאון מו"ה אברהם הכהן וללה"ה לעווינטהאל חו"פ"ק.

(1) הוא החלק המלמד התורה. השפה ודקדוקה יחד.

וואס א פרוי א העברעעריין זאגט.

..... תורה עם העתקתו הבאתי הנה מאירופא
ומלמדת אנכי את בני על פי השטה הזאת ושובעת
רצון אנכי יען הם עושים ת'ל חיל בלמודם. האמת
נתנה להאמר כי שטתו מצאה חן בעיני עד מאד
הישה יאנקעלעוויץ, עלזאבעטפארט. נ. דו.

..... איך מוז זאגען דעם אמת, אזוי גאנצע
צייט, וואס איך בין געווען הויפט־פעדאגאג אין
פיטסבורג האב איך פיל פערזעהן, וואס איך האב
מיט מיינע שילער ניט געלערענט אין „סקול חומשי'
מיין ארבייט זיי צו אונטערריכטען דורך פערשידענע
מעטהאדען און לעהר־ביכער אזו בלויז געווען
ארויסגעווארפען. קיין גרינגערע, סיכטעמאטישערע
מעטהאדע צום אונטערריכטען א קינד דארף מען
גאר ניט. מ. ד. פאנלין מטיף לאומי.

איך בין העכסט צופרידען מיט די חומשים. עם
קען בעסער ניט זיין. איך בין א פריוואט מאן און
לערען אין די חומשים מיט מיינע 2 קינדער. זיי ווייסען
אויסגעצייכענט וואס זיי לערנען און געדיינקען עם
גוט. דוד קאפלאנד, טאָפעקא, קענזאָס.

..... ווארום צייט איך האב אין מיין בית הספר
מאגילניצקי'ס סקול חומשים איינגעפיהרט האבען מיר
אלע, סיי איך סיי מיינע תלמידים, די אויגען געעפענט.
ל. א. זאקס, פאָקראַי, קאוונער גוב.

וְאִם אֶפְעֵרִי הַמָּטָעַר מִבֶּקֶר יִשְׁרִיבֶט

הַפְּלִיין. נומ. 46, 1900.

הספר "עוזר המורה והתלמיד" יראנו לדעת, כי סוף סוף החלו גם פדגוגינו החדשים להבין, כי לא על פי המיטודות החדשות לבדן ילמד הילד העברי לדעת שפת קדשנו, כי ראשית חכמה הוא התנ"ך, וכל המיטודות והכריסמומטיות הן רק פורפראות להבמה (אני אומר "פדגוגינו" בל"ר מפני שכבר נכו אחרים זולתו לעשות כזאת, אך הם קצצו בנטיעות וקצרו ושנו מלישון הכתוב וע"כ דרכיהם לא יתכנו). וע"כ בקשו תחבולה להקל את למוד החומש מעל המורה ומעל התלמיד המתחיל, (כי באמת הלמוד קשה הוא בהתחלתו)* - כי לא עליהם יהיה עוד לחזור על כל מלה ומלה מאה פעמים ואחת. עד שתהי ישגורה בפיו התלמיד כמשנתה; הם בקשו ומצאו לתרגם את התורה מלה במלה, כל מלה תרגומה בצדה. ויעתה הלא יוכל המורה לשום לפני תלמידו שיעור מלים לחזור עליהן בפני עצמו. אחר הלמוד, בספר. למען

(* וזהו באמת הסוד אשר בגללו הסירו הפדגוגים הידועים את למוד החומש מתכנן התלמידים למתחילים, והם רק תואנה מצאו באמנם, כי ענין החומש יקשה מהילדים; כי נהפוך הוא ספורי התורה. — כאשר יורה הנסיון — מלבבים את הילדים הרבים יותר מספורי המעשיות באלף שודדים ומכשפה זקנה וכדומה. לבנון

דעתו להשיב למורתו ביום מחר על שאלותיו; ומצד זה—אמנם רבה התועלת בספר הזה; ואולם דא עקא, כי הספר מתורגם "יהודית" (ז'רגונית) ולא יתכן אפוא ל"בתי הספר", כמש"כ המחבר בשערי ספרו, ואם מצד זה באנו לדון—אז יהיה בעינינו כחצי דבר, אשר גמר מלאכתו ראוי לכוא עוד...*)
אכן המתחיל בדבר אומרים לו: "גמור!"—לבנון.

*) נבואה נזרקה לתוך פיד, מבקר נכבה, כי בעת אשר ישבת וכתבת את דבריך אלה, ידי היו עסוקות במשלוח מודעות לארץ רוסיא המבשרות כי החלתי להדפיס את התורה גם בתרגום רוסי, ובקרוב יצא ספר בראשית לאור. **המתרגם.**

וואס דער הפליין פון פּעטערסבורג שרייבט
 אין נה. 269, 1899.

בספר הזה מתורגם בשפת יהודית המדוברת כל ספר בראשית מלה במלה מקבילות זו לזו בתרגום מדויק, עד כי יוכל להיות לספר חנוך לילדים הלומדים בחדרים וכבה"ס בשפת יהודית המדוברת, לשנן בעצמם את למודיהם ולהתרגל לאט לאט במקראי קדש, ביחוד יוכל הספר הזה להיות לעזר לאחינו ב"י יוצאי רוסיא ופולין באמעריקה אשר נשארה להם לשון אמם רגילה בפיהם וכפי בניהם גם במקום שבתם החדש ותנאי החיים באמעריקה, לא יתנו לילדיהם להקדיש את שנות נעוריהם בחדר המלמד—

'שנן בעצמם את תורתנו הק' מקרא ותרגום ולהכינה.
 לכל חוברת נספה כרטיס קטן וצר כרוזב מקום
 התרגום ה'ז'רגוני בחצי העמוד, אשר קראהו המחבר
 בשם "שטודיר-קארטע". והיה בשנן התלמיד את למוד
 התרגום, יכסה בהכרטיס את השורה אשר עליו לישנן
 בעל פה. וקורא את המלה בחומש ותרגומה בעל פה
 ואח"כ מגלה את הפרטים להוכח אם יפה תרגם.
 על הכרטיס נרפסו כללים איך להתנהג בו.

כמתכנת החומש בתרגומו לשפת יהודית,
 עשהו המחבר גם בשפת אנגליא ויתרגם את החומש
 גם לשפת אנגליא מלה במלה, להיות לעזר ולמורה
 להועיל לאחביו יושבי אמעריקה המדברים אנגליה
 ובשם "Magil's Linear School Bible" יכונה.

וואס דער Jewish Exponent, 30 מערץ 1900,

יִשְׂרָאֵל אִין אַיִן עֲדִיטֹאֲרִיעַל.

יעדע זאך וואס בעצוועקט צו ערלייכטערן די
 קענטניסע פון דער העברעאישען שפראכע און דער
 בויעל איז ווערט ערמוטהיגט צו ווערען. צו דיזען
 צוועק האט מר. יוסף מאגיל פערפערטיגט זיין
 "ליניען ביבעל" עם אונטערשידעט זיך פון די געוויינ-
 ליכע "אונטער-ליניען" איבערזעצונגען אין מעהרערע
 בעציהונגען. בעזאנדערס אין די אַרדנונג פון טעקסט
 און די איבערזעצונג זייט-ביי-זייט אין פאַראַלעל
 קאָלומס [עמודים]. דער פאַרצוג דאַפּן איז, וואס די

איבערזעצונג קומט ניט אַרויס צודרייט און צומישט ווי אין די „אונטער ליניען“ איבערזעצונגען. מר. מאַגיל'ס „ליניען חומש“ איז זאָרגפעלטיג פּערפּער-טיגט געוואָרען. זיין אָרדנונג איז איינפאַך און די „בעמערקונגען“ ערקלערען, ביז צו אַ געוויסער מאָס, די שווייקייטען פון טעקסט, בעזאָנדערע אויפּמערק-זאַמקייט איז געגעבען געוואָרן צו דער איבערזעצונג, און עס איז זעהר ווייניג שוויריגקייט צו וויסען אויף געוויס, וועלכעס ווארט פון דער איבערזעצונג ענטשפּרעכט דעם העברעאישען ווארט. לעהרערס און שטודענטען וועלען טהאָן גוט, ווען זיי וועלען פרובירען די פּאַרציגע פון דיזע מעטאָדע.

וואס דער אַידישער העראַלד, 15=טען פּעב, 1900, ישרייבט.

„די היברו עדיוקיישאַן סאַסייטי“, וועלכע האט ניט לאַנג געפּיירט דעם 50 יעהריגען יובילעאום פון איהר טהעטיגקייט האט מעהרערע סקולס אין פּערשיד-דענע געגענדען פון פּילאָדעלפּיא, וואו מען אונטער-ריכטעט העברעאיש אין ענגליש אונד אויך נאַכט-שוהלען צו ערלערנען ענגליש אונד פּערשידענע מלאָכות. אין איהר לעצטען רעפּאָרט ערקלערט די סאַסייטי די נומצען פיר איהרע סקולס וועלכע זיי ציהט פון אַ ספּר וואס איז געמאַכט געוואָרען פון אונזער אַ רוסישען אידען. דער רעפּאָרט לויטעט: „די

לעֲהָרֵעֵשׂ פֹּן דִּי הֶעֱבֵרְעֵאִישֵׁע סְקוּלֵס רִיידֵען זַעֵהר
הוּיך פִּין מַאָגִילְנִיצְקוּיִם סְקוּל חוּמֵשׁ. דִּי קִינְדֵער פֵּעֵר-
לֶאָנְגֵען מֵעֵן זֶאל זײ אויפֿגֵעֵכֵען לֶעסֶאָנֵס צו שְׁטוּדִירֵען
צו הוּזֵע. גֵּעוּוִיס הֶאֱבֵען מִיר זַעֵהר פֵּיעֵל גֵּוּוֹאֹנֵען—
זָאָגט ווײַטֵער דֵּער רֶעפּאָרט—ווען דײַזֵער סֵפֶר אײַז
אײַמֶשטאַנדֵע צו ערוועקֵען אַ וואונש בײַ דִּי קִינְדֵער
צו שְׁטוּדִירֵען הֶעֱבֵרְעֵאִישׁ.

וְוֹאֵם אַײַנֶּעֶר פֹּן אֹנְזֶעֶרֶע גֶרֶעסֶטֶע סוֹפְרִים
אִין אַמֶּעריקא שְׂרַײַבֵּט.

ראיתי דוגמא מהספר "מאגילניצקו'ס סקול
חומש" או "עוזר המורה והתלמיד". מלבד ההעתקה
היפה בשפת יהודית, אשר תועיל למלמדים ותלמידים
אשר טרם הורגלו לדבר כן בשפת הארץ, לדעתי היא
יחידה כמינה, מפני שכל ההעתקות בשפת יהודית
אשר לפנינו לא נוכל לכנות בשם "העתקות" כי אם
פרושים למלות בודדות ואין בהן שום חבור.

גם הישכיל המעתיק במה שהעריך הפנים עם
ההעתקה בעמודים ארוכים וצרים למען הקל
למלמדים או להרומד בפני עצמו להעתיק המאמרים
הקצרים אחד אחד. המעתיק מוציא לאור גם העתקה
אנגלית. אקוה כי העתקתו זאת תהיה ליתר תועלת
להתלמידים היודעים שפת המדינה.

י"ד אייזענשטיין, ניו־יאָרק. אדר התרנ"ט.

מכתב הרב ה'ג יוסף ר' גראסמאן

גיסי היקר! את ספרך "עוזר המורה והתלמיד" קבלתי, ואחרי אשר עיינתי ומצאתי בו את שאהבה נפשי אמרתי האח! אין כמהו לעזר ולהועיל למורים ותלמידים, לקטנים ולגדולים גם יחד בין המון הספרים אשר יצאו לאור עד היום הזה, כי רק על ידו אפשר ללמוד וללמד תורת אל חי בימינו אשר היום קצר והמלכה מרובה. מי יתן ויכירו כל ישראל וידעו את את הטוב הרב הצפון בספרך להם ולבניהם ותלמידיהם וימהרו להביא את הברכה הוואת לביתם למען תהיה לאל ידך להוציא גם את יתר ספריך לאור.

גיסך האוהבך יוסף גראסמאן חופ"ק היזעלמאן פא.

פערשידענע מיינונגען.

איער "עוזר המורה והתלמיד" איז אויסגעצוי-
כענט, ווען איהר וועט האבען געדרוקט איער "חומש
למתחילים" ביטע צו שיקען איין עקז. אין ענגליש.
דר. ל. מענדעלזאָהן, 1012 א. פייעט סט, באַלטימאָר
מיין מיינונג איבערן סקול חומש איזט: עס איזט
איין רייכע אונד צילבארע אויסגאבע, וועלכע איבער-
טרעפט יעדע אנדערע אין דיזען פאך, ניכט ווייל עס
איזט פארלייפיג קיין בעסערע דאָ נור ווייל מאָן ברויכט
גאר קיינע בעסערע אונד פאלקאמענערע אלס דיזע.
רעוו. א. ה. זעליגזאָהן, קאָררי, פא.

אײער „סקול חומש“ איז אַ וואַהרע מײסטער
ווערק, אײן אַפֿטערדייט, גאר אַמעריקאַן סטײל.
ל. האַרסיאָן, 2 לעדזש סט. וואוסטער, מאַס.

איך האב געזעהן אײער חומש און עס איז מיר
געפעליג געווארען. ביטע שרײבט מיר וויפיל וועט
איהר מיר רעכענען פיר 10 עקז. דען איך וויל עס
אײנפיהרען אין מײן סקול. מ. גרעטין,
געוועזענער לעהרער אין פילאדעלפיער הײת.
205 לינקאָלן סט. ווילקעסבערי, פּא.

אײער שוואַגער הרב ה״ג מו״ה יוסף גראַסמאַן
האט מיר געווײזען אײער חומש אין ענגליש. און עס
איז מיר געפעליג געווארען, שיקט מיר אַזוי שנעל ווי
מעגליך אַזוי פיל וויפיל איהר האט פערטיג דאָפן.
רעוו. יעקב שוואַרץ, שענאַנדאָה, פּא.

אײערע חומשים האב איך ערהאַלטען און איך
בין שטאַרק צופרידען פון זײ. ווען איהר וועט
אַבדרוקען מעהר פון די אידישע אדער ענגלישע
אײבערזעצונג, ביטע מיר מודיע צו זײן.
רעוו. א. לעווין, טהאַמאַס, וו. וו.

די עלטערן פון מײנע תלמידים האבען צופעליג
גער ווייזע געזעהן בײ מיר אײער „סקול חומש“ און
זײ פערלאַנגען פון מיר דורכאויס, אַז אַ דאָל
אײנפיהרען דעם סקול חומש בײ מיר אין סקול. ביטע
שרײבט מיר אײער פרייז פיר סקולס
גײטמאַן גרויסמאַן, קאַרעסאַהאױע, פּא.

יואס די בעסטע לעהרערס אין פילאדעלפיע זאגען.

די אייבענדיגערקסטע און די פאלגענדע גוטע
מיינונגען פון די בעסטע לעהרערס און פערזאנלעך,
וועלכע זאגען אין דער זעלבער שטאדט, וואו דער
איבערזעצער און ארויסגעבער זעלבסט איז א
לעהרער און וועלכע האבען דענאך איינגעפיהרט
דעם „סקול הומש“ אין זייערע סקולס בענזויזען, אז
א גוטע און א נוצבארע זאך מוז אבערקענט ווערען
זאגאר אין דער זעלבער שטאדט און פון ליטע,
וועלכע בעשעפטיגען זיך מיט די זעלבע אומנות,
אזויאזאל די חז"ל האבען געזאגט: „אין נבוא מתנבא
בעירו“ און „כל אומן שונא את בן אומנתו“.

דבר אל המורים.

דעה ומשפט על התרגומים—יהודית ואנגלית—על
התורה שתרגם והוציא לאור מר
יוסף מאגילניצקי.

(נדפס ב.המודיע לחדשים, ניוארק, נאָוועמ. 1900)

התוכלו להעמיד ביצה על השלחן על קצה
החד ותשאר על עמדתה?—שאל קלומבוס. אחרי
גלותו את ארץ החדשה, את מרעיה שישבו במסבתו
והתאמצו להקטין את ערך המצאתו.

„לא, לא נוכל!“—ענו כל המסבים,
 „ואנכי אדעי, גם יוכל אוכל, אף עשה אעשה!“
 — ענה קלומכוס, ומדי דברו הכה ביצה בקצה החד
 על השלחן והביצה קמה, עמדה הכן על עמדתה.
 „הוי חכם!“—קראו המסבים, „אבל ככה הלא
 יכלנו גם אנחנו לעשות!“ „אבל מדוע זה, חכמים
 בעיניכם, הכיתם ולא עשיתם?“—שאלם קלומכוס,
 את המענה הזה אשיב גם אנכי למלמדים
 ומורים שיתאמצו להקטין את ערך המצאת המתרגם
 את התורה לשפת יהודית המדברת ולשפת אנגלית
 מלה מול מלה ושורה לשורה לקראת שורה להיות המאמרים
 מקבילים איש אל אחיו בחוברת, הלא הוא הספר
 „עוזר המורה והתלמיד או חומש לבתי הילדים ולעם
 הנודע בשם „סקול חומש“.“

שמעו נא המורים! אתם תאמרו בלבכם, כי
 ההמצאה הזאת פשוטה היא מאד וכל אחד מכם יוכל
 להמציאה (אף כי מסופק אני בזה), אבל מדוע זה
 הכיתם ורא המצאתם מדעתכם בפועל? אמנם
 ההמצאה פשוטה היא, אבל זו היא תחלתה, כי העיקר
 הוא הפעולה והתועלת ובזה הלא לא תספקו אף רגע,
 כי מי לא ידע אשר אין טוב ללמד את ילדי ישראל מספר
 כתב משה לבני ישראל, כי יחד את השפה ולמדו גם
 את הדת וראשית קורות העם, אפס כי בדבר הזה לא
 מצאו המורים עד עתה את ידיהם ורגליהם כי קשה
 התחלת התורה למתחילים כמו שיקשה לתלמידי בתי

ספר הנמוכים לעם הארץ ספרי שעקספיר, אולם
עתה, הודות למתרגם, הוסרה המכשלה, כי על פי
דרך תרגומו יקל להבין גם למתחילים שבמתחילים
בתורתנו, וכפלים לתושיה.

הודו על כן, מורים, הודו למתרגם כי טובה
המצאתו, כי לעולם תועלתה!

הלל באלאכאווסקי.

עם איז פינף מאַנאַט זייט איך האב אײַנגעפײַהרט
אײַער ״סקול חומש״ אין מיין שולע, און איך געפין
זיך פערפליכטעט אײַך אויסצודריקען מיין דאַנקבאַר-
קײַט, און אָפען צו זאגען פאַר דער גאַנצער וועלט,
דאס אײַהר זײַט דער ״עדיסאָן״ פון דער פּעדאַגאָג-
שער וועלט, די זעלבע מײַנונג הער איך אײַך פון די
עלטערן פון מײַנע שילער, וועלכע זײַנען העכסט
צופרידען מיט די פּאַרטשויטע, וועלכע זײַערע קינד-
דער מאכען טעגליך אין תורת משה.

זײַט מוטױג, ליבער פּרױנד, אין אײַער היילי-
גער אַרבייט, און זײַט זיכער, אַז אײַער אַרבייט
וועט אַנערקענט ווערען פון אמת'ע פּעדאַגאָגען.
בארנעט מעדאף, 709 ריד סט, פילאַדעלפּיא

עס איז בלויז איין האַלבעס יאָהר צײַט איך האב
אײַער ״עוזר המורה והתלמיד״ אין מיין סקול אײַנ-
געפײַהרט. אונד איך זעה זיך פערפליכטעט, למען

האמת. צו געשטעהן, דאס ער איז פאן גרויסער ווייכ
טיגקייט פיר די שולער, ווי אויך פיר דעם לעהרער,
און מיין איניגסטער וואונש איז. צו זעהן דעם עוזר
המורה והתלמיד" איינגעפיהרט אלס דער איינציגער
אונטעריכטס-חומש אין אלע העברעאישע סקולס,
ווי אויך ביי יעדען פריוואט לעהרער.

צמח עדעלמאן, 901 נארטה 3טע סטריט.

פילאדעלפיא. סעפטעמבער, 1900

אין קץ לשמחתי בראותי כי בזמן קצר תושלם
מלאכת ההדפסה מכל חמשה חומשי התורה על פי
שיטת הטורים. ע"י השיטה הזאת הוסרו כל המכשולים
שהיו על דרך למוד החומש, כי עתה אין כל צורך
להמורים והתלמידים לבלות זמן עד אשר יצלה ביד
המורה לשנן לתלמידיו פרשה אחת בחומש. כי על
המורה רק לתת ביד כל תלמיד ותלמיד חומש מיוחד
המתורגם יהודית או אנגלית על ידך ואז יכול התלמיד
בעצמו לשנן היטב תרגום החומש, גם מבלי לשמוע
תרגום כל תיבה ותיבה מפי המורה פעמים רבות כמו
שהיה נהוג עד היום. ועל המורה ישאר עתה רק
לבחון ולנסות ולהשגיח על התלמידים שלא יתעצלו
בלמודם. תקותי חזקה כי החומש הזה יביא דעת
הרבה בתורתנו הקדושה ושפתנו הנחמדה והימרה
מוזהב ומפז בלב כל איש, קטון וגדול, הלומד ממנו.
ידיך פינחס מארדעל הכהן.

630 נירמארקעט סט. פילאדעלפיא. השון התרמ"א.

וַיֵּאָסֶּ אֵיִינְעֶר פֿון די גרעסֶטע אַיִדיִישֶׁע קֶענעֶר זַגט

א' ויצא, תרס"א, ניו יארק.

כ' ירדו החכם ומורה להועיל בתבונה ובדעת התורה
מר יוסף מאגולניצקי נ"י

שמתי עיני על חומשי התורה עם העתקתו על
פי השיטה הטורית אשר המציא, למען הקל על
המלמדים והתלמידים, והנה מצאתי פעלו כירב הוא,
ומילוך כטח אל מטרת החפץ. ולואי ישכילו המורים
החפצים באמת בטובת תלמידיהם לתת לקהם על פי
הספר אשר הו"ל, וכל הקודם לאספו ביה ספרו
קודם לאסף ברכה לביתו. יגמר ה' עליו לכלות
מעשאו הנרצה בעיני כל מבין. והי' שלום
מאת מכברו ומוקיר פעלו יוסף ליב זאסניץ.

ז"ט דער צייט, וואס איך האב אייער «סקול
חומש» אין מיין שולע איינגעפיהרט, האט זיך די
צאהל פון מיינע שילער פערדאָפעלט. ניט נור
לעתרער, זאנדערן אויך די עלטערן ווייסען אייער
ווערק צו שעטצען. איך ערוואַרטע מיט אונגעדולד
ראס צרשייניגן פון דעם «מורה שפת קדש».

ב. דשייקאבסאן.

1123 נ. 11טע סט. סט. לואיז. מאָ.

בעשרת השנים, אשר נסיתי במסכה ללמד ילדי
ישרון שפת קדיש בארץ הזאת בבתי הספר השונים
שהיו תחת משמרת, לא מצאתי אף ספר אחד אשר
יערך אל הדרך הסלולה, אשר סלל לו ע"י ספרו היקר
„עוזר המורה והתלמיד“ למען הקל על הנער
בהחילו ללמוד חמשי התורה.

מעת אשר יצא הספר הזה לאור הנה אור הדש
ראו עיני המורים והמתלמידים, כי המלאכה היתה
למלאכה נקיה וקלה.

לא פחות ממאתים עקזי מספרו „עוזר המורה
והתלמיד“ קניתי במשך שלשת השנים האחרונות.
ועתה אתה, המו"ל, עלה והצלח! ומקרב לבם
יודוך ויברכוך כל ישרי לב המכירים ומוקירים פעלך
הטוב ובתוכם גם אני יהודה ליב בהר אהרן ז"ל.
המכונה Julius Loeb, שיץ ומטיף ל„עדת ישראל“
פה וואשינגטאן הבירה.

את החומשים קבלתי ואחרי אשר הגיחי בהם
מבראשית עד לעיני כל ישראל, מצאתי כי רב טוב
צפון בו להמורים והתלמידים ואחזיק טובה להמו"ל
והמתרגם בעד מפעלו להועיל כי התלמידים יעשו פרי
ב'מודם ולהקל עבודת המורים והתלמידים גם יחד.
מוקירו ומכבדו כ"י פארב ער שיץ ומורה לעדת
„כנסת ישראל“ בבאסטאן

«את הַסְּקוּל חוֹמֵשׁ» הערוך על פי שטתו כבר
אספתי אל הדרי זה כשנה, וכבר מצאתי בו תעלת
היבה יתר מאשר חשב כבודו במבוא הספר. ישר ה
חילו ייתן לו הכח והעצמה להוציא לאור גם יתר
כתבי הקדש. מכבר ומוקירו **שְׁלוֹם הַנוֹךְ יִפְהַ,**
מורה **שֶׁשֶׁח עֵבֶר בַּהֲתִית דַּפָּה,** ניו-היווען, קאַנג.

אַלס לעהרער און פּעדאַגאָג פיר די לעצטע
32 יאָהר קען איך אייך פּערזוכערן. אז איך האב
געפונען אייער «סקול חומש» אַלס איינציגען בוך,
וועלכער העלפט זעהן פיל צו פּערלײכטערען די
אַרבייט פון דעם לעהרער און פּערגרעסערט 3 מאל
די פּאַרשריטע פון דעם שילער.

איך נעהם עס דאַרום מיט פּערגעניגען אָן אַלס
לעהר־בִּיכּ אין מיין שולע און האָפע, דאס פילע
לעהרער וועלען נאכטהאן מיין ביישפּיל.

מיכאל זיידעל,

131 טאַטפּאַרד עוו. בראַנזוויל, ניו־אָרק.

די חומשים אין ענגליש און אידיש האָב איך ריכ־
טיג ערהאלטען. אָבוואָהל מיין הסכמה איז איכריג,
דאָך סוז איך אייך די וואָהרהייט זאגען, דאס איך בין
מיט די ווערקע העכסט צופרידען.

מכברו אליהו גרשון פיליפס.

שׁיץ ושוׁיב דק׳ק כנסת ישראל, ריטשמאנד ווירדוש.

מלכר מכתבי התהלה מאת חכמי ישראל
 וסופריו ברוסיא, אשר הדפסנו למעלה, כמו: מ. מ.
 דאליצקי, י. י. ווייסכערג (לבנון), י. ל. זאסניץ, דוב
 ארי' פרידמאן, והממונה על בקרת ספרים "בהמליץ"
 ועוד, הננו מדפיסים פה מעט מהרבה מכתבים
 ממורים הדורשים ממנו את ה"חומש לבתי כפר ולעם"
 בעד בתי ספריהם והמרבים לספר בשבחו לתמם,
 ובהוצאות הבאות נוסיף להדפיס גם את יתר מכתבי
 המורים אשר בידנו.

אדוני הנכבד הר"ש לשם! — בסבר פנים יפות
 קבלתי את החומש "עוזר המורה והתלמיד" לה'ר
 מאגילניצקי. ברוך שהחינו לזמן הזה; מעתה תהל
 תקופה חדשה בחיי המלמדים האומללים; מעתה לא
 יהיו עוד לברות לשני המות במבחר ימי עלומיהם;
 מעתה לא יצאו עוד התלמידים מחדרי מלמדיהם כצאת
 העבדים בשן ועין; מעתה ישמחו ויגילו אבות הילדים
 לראות את בניהם עושים חיל בתורתנו הקדושה. יישר
 כחך, ה'ר מאגילניצקי, וגם אתה הר"ש לשם, כי
 הגרלתם לעשות. יברך ה' חילכם ופעלכם ירצה להמון
 בני'. לפי דעתי יתר שאת לחומש העוזר של
 מאגילניצקי על ספר בה"ס לה'ר שניידער מכמה
 טעמים אשר לא פה המקום לפורטם.

בתור מורה לילדי ישורן זה עשרים שנה, הנני
 חושב כי חוב קדוש מוטל על כל מורה ואב לבנים

להביא "את החומש לבתי ספר ולעם" לביהב, ועתה
אדוני הנכבד "ה' לשם, הואל נא בטובך לשלוח לי 10
אכסמפלים מכל חומש מתורגם יהודית בס"ה 50
חומשים וגם 50 אכסמפלים מה"קבץ שירי ציון" ושני
עקז' מה"חומש למתחילים" אם כבר יצא לאור.
ברגשי כבוד הלל וואראביעוו.
מחזיק בית ספר בנאָוואַיא באַנען, פּלך טשערמינגאָוו.

לה' ש. לשם! — קבלתי מכבודו את ספרו "עוזר
המורה והתלמיד" 29 עקז' עד ספר דברים. ואבקש
מכבודו לשלח לי גם 5 עקז. מהספר דברים, לדעתי
הספר הזה טוב מאד ומועיל. אנכי נתתי אותו
לתלמידי והנה האח! ראו אור. העתקתו טובה
ונכונה, פשוטה וקלה, והנני שבע רצון ממנו מאד.
גם תודה רבה לך, אדוני, על אשר מהרת לשלח לי.
מכבודו מיטה ב. חם מענדיל קאנאייטקאוו.
מחזיק בית ספר בוועליו, פּלך וויטעבסק.

כבוד ה' ש. לשם! יקבל נא כבודו התמורה
בעד הספר שקבלתי ועוד בעד עקז' אחד אשר אבקש
מכ' לשלוח ג"כ מכורך. הספר מצא חן בעיני מאד
ותהלתו אגיד בפני כל מכירי. ואברך אותו בהצלחה.
ידידו גבריאל פרידמאן.

פעטערסבורג, 16 דעקאָבר, 1899.

Dear Mr. Magil! — Accept my hearty thanks. How much more than Genesis have you proceeded in manuscript? Your work ought to be of service, and ought to find ready adoption in Hebrew schools, where the Hebrew language may be taught with system. Latter on, I will have occasion to order some of your “Linear” books.

Yours Sincerely

HENRY S. MORAIS,

Newport. R. I.

Your “Linear School Bible” is the best book so far out far schools.

D. GREENBAUM,

632 Kenyon St., Cincinnati, O.

I have used the first book of your “Linear School Bible”, and am glad to say that it has helped me very much.

SOL. FISHBONE,

306 Alfred St. Detroit, Mich.

אלע ספרים פון פערלאנג לבתי ספר
ולעם זיינען צו בעקומען ביי אלע מוכרי ספרים
אין דער גאנצער וועלט, ווי אויך ביי די תושיה,
אחיאספה און הצפירה אין רוסלאנד, און ביי די
היברו פאבלישינג קא. אין אמעריקא.

הויפט פערקויף פיר אלע לענדער

ביים פערפאסער און פערלעגער

Joseph Magil, 708 S. 5th Street
Philadelphia, Pa., U. S. A.

הויפט פערקויף פיר רוסלאנד ביי

Ш. Лесемъ, Вильна, Шопе
новская ул. д. Менакера.

אין דיזער שטאדט קען מען בעקומען ביי
(היר שרייבט אהף דער מו"ס זיין אדרעסע)

פעהיגע אנענטען פערלאנגט איבעראל

ספרים

· ד ·

פון די קלענסטע ביז די גרעסטע, וועלכע גער-
פינען זיך אין אלע קאטאלאגען, ווי אויך אלעס, וואס
בעלאנגט צום ספרים געשעפט, ווערט ארויסגעשיקט
צו די ביליגסטע פרייזען שנעל און פינקט-
ליך צו די, וואס שיקען אריין זייער אָרדער מיט
די קעש אָדער 15 פראצענט דעפנייט אין

יוסף מאגילניצקי'ס

„פּעַרלאַג לְבַתִּי סֵפֶר וְלָעָם“.

אויף פאלגענדע אדרעסע

Joseph Magil, 708 S. 5th Street
Philadelphia, Pa.,

סקולם, ת"ת און לעהרערס וועלען בעזאָנדערס
צופרידען זיין, ווען זיי וועלען זיך ווענדען צו אונז,
דען מיר זיינען אימער גערן זיי צו העלפען מיט אַ
גוטע עצה אין עניני החנוך, און מיר שפארען מיט
אונזער צייט און מיה, ווען עס האנדעלט זיך זיי מיט
עשוואַס בעהילפיג צו זיין. אויסער דעם וועלען זיי אונז
דאָמיט העלפען ארויסגעבען אונזערע נייע ספרים
לְבַתִּי סֵפֶר וְלָעָם, פיר וועלכעס מיר וועלען זיי
וויסען ווי דאָנקבאַר צו זיין ביי יעדע געלעגענהייט.

מִיר מֵאָכֶען אַלְעֶרְלִי דְרוֹק־אָרְבֵּיט פִּיר
בִּיזְנֶעם לִיִּטֶע און מְחַבְּרִים.

ווי קארדס, ביל־העדס, לעטר־העדס, ענזעלאפס,
סירקולארס, לייבעלס, טעגס, א. ז. וו.
בְּרֵאשׁוֹרֶען, בִּיכֶער א. ז. וו.

— אין —

ענגליש, אידיש, העברעאיש, דײַטש און
רוסיש.

מִיר גִּיבֶען בְּעִזָּאנְדֶּערֶע אופֿמֶערֶקוואַמֶקײט
צו קאנטרי אָרְדֶּערס.

מִיר מֵאָכֶען אויף אַלְעֶרְלִי רֵאבֶער סְטֵעמֶפֿס
סִילס, סִיל־פֿרֶעסֶעס, בְּעִדוֹשֶׁעס א. ז. וו.

אַכטוּנגס־פֿאַל יוֹסֶף מֵאָגִיל־נִיִּצְקִי.

Joseph Magil's Printing & Publishing House
708 S. 5th St., Philadelphia, Pa.

אינהאלט פֿערצייכניס

ס'ן די נייע 19 שירים, וואס זיינען צוגעגעבען אין קיץ נומער 4, 8טע אויפלאגע. זייטע

140	להעבריה-ג. ה. אימבער.	(57)
142	שיר ערש-הניל	(58)
144	ארבע פוסות (העברעאיש)-הניל	(59)
145	ארבע פוסות (אידיש)-הניל	(60)
147	זינגע-ליד יחזקאל לעווט.	(61)
149	קינה על מות הרצל-ג. ה. אימבער.	(62)
150	ברפת עם-ח. ג. ביאליק.	(63)
152	אויחיד-מ. מ. דאליצקי	(64)
154	אהובתי-א. ד. ליפשיץ.	(65)
155	שיר ערש-דר. ש. מאנדעלקארן	(66)
157	אזיה-ר' אברהם דובר לעבענזאהן.	(67)
158	אל מלך המשיח-עמנואל הרומי.	(68)
159	עתידות-יעקב כהן.	(69)
160	בכו בכו להולך-דר. ש. מאנדעלקארן	(70)
160	דער מאמעס קלאג-ש. ש. פרוג.	(71)
162	אלפא בית (אויפ'ן פריפעטישיק)	(72)
163	אלף בית-יוסף מאגילניצקי.	(73)
164	נחמת ציון- - -	(74)
165	די האפנונג (התקוה)-א. ל. ווארפסאן	(75)

מאת
נ. ה. אימבער

לְהַעֲבִירָהּ

מִקְהֵלָה:

לְשׁוֹנֵנוּ מַה מְתוֹקָה,
יָפָה גַם נְעִימָה,
לְשׁוֹן בְּלִשׁוֹן רְתוֹקָה,
נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ פְּנִימָה.

א.

יִלְפָה עֲבָרֶיהָ, יִפְתִּי,
בְּפִיךָ אֶךְ רְנָנוֹת,
בְּלִשׁוֹנוֹת הַנֶּךְ שְׂרָתִי,
אִם לְכֹל הַפְּנוֹת.
מִקְהֵלָה: לְשׁוֹנֵנוּ מַה מְתוֹקָה...

ב.

כָּךְ לְאֵל נְדַבְּרָה,
כָּךְ נִשְׁפָּךְ רוּחֵנוּ,
אִישׁ לְאַחֵיו נִסְפְּרָה,
צָרַת, עֲקַת לִבֵּנוּ.
מִקְהֵלָה: לְשׁוֹנֵנוּ מַה מְתוֹקָה...

ג.

עֲלָפָה עֲבָרְיָה הַקְּדוּשָׁה,
 דוֹרְשֵׁת חֶפֶשׁ וּדְרוֹר,
 הָיִית אָבִן הָרֵאשָׁה,
 אֱלֹהִים אָמַר: „יְהִי אֹרֶךְ.”
 מִקְהֵלָה: לְשׁוֹנְנוּ מַה מִּתּוֹקָה....

ד.

בְּךָ חוֹזְנֵנוּ מְלָלוּ,
 בְּךָ הַקְּדוּשִׁים סִפְרוּ,
 בְּךָ הַלְוִיִּם הִלְלוּ,
 בְּךָ גְבוּרֵינוּ גִבְרוּ.
 מִקְהֵלָה: לְשׁוֹנְנוּ מַה מִּתּוֹקָה....

ה.

סִפְרוּ נָא לַדּוֹרוֹת,
 אֵךְ בְּשִׁפְתַי הָעֲבָרְיָה,
 לְאַבוֹתֵינוּ קְרוּ הַקּוֹרוֹת
 בַּמִּדְבָּר, יָם וְצִיָּה.
 מִקְהֵלָה: לְשׁוֹנְנוּ מַה מִּתּוֹקָה....

ו.

כִּפְרֵי נָא לְבָנֵיכֶם
 כִּי לְשׁוֹנְנוּ נְנַבִּירָה,
 וְכִמֵּי גְבוּרֵי אֲבוֹתֵיכֶם
 נִשֵּׁר הַנְּצַחֹן נְשִׁירָה.
 מִקְהֵלָה: לְשׁוֹנְנוּ מַה מִּתּוֹקָה....

ז.

לְאֵיבָרִים וְנִבְחִים נִסְפְּרָה
 בְּכָל אֲרָצוֹת פְּזוּרָנוּ,
 בְּשִׁפְתַי עֵבֶר עוֹד נִזְמְרָה:
 „עוֹד לֹא אָבְרָה תִקְוֹתֵנוּ“.
 מִקְהֵלָה: לְשׁוֹנְנוּ מַה מִּתּוֹקָה....

שִׁיר עֲרִישׁ.

נואת
 ג. ה. אימפער

נוֹמָה. נוֹמָה, נוֹמָה, נוֹמָה,
 נוֹמָה, נוֹמָה, נוֹמָה,
 נוֹמָה, נוֹמָה, נוֹמָה,
 נוֹמָה, נוֹמָה, נוֹמָה.

א.

תַּחַת יְקָרְטָא בְּנִי
 יַעֲמִד עִתָּהּ הַגְּדִי,
 הַגְּדִי יִסְתַּר סְחוּרָה
 וְגָנִי יִלְמַד תּוֹרָה.

נוֹמָה, נוֹמָה, נוֹמָה, נוֹמָה...

ב.

בְּשִׁקְרִים וְרַמְזוּנִים
 יִסְתַּר הַגְּדִי,
 וּבְסִפְרֵי קַדְמוּנִים
 יַחְקֹר בְּנִי.

נוֹמָה, נוֹמָה, נוֹמָה, נוֹמָה...

ג.

שְׁלִים יִפְרַח בְּיָמָיו
 עֲמִיד מַגְלוֹת יִגְאֹל,
 לְצִיּוֹן יָרִים פְּעֻמּוֹ,
 בְּרִנָּה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

נוֹמָה, נוֹמָה, נוֹמָה, נוֹמָה...

ד.

יבנה פָּרֶם וּבֵית,

בְּרֶנָּה יִשָּׂא אֱלֻמוֹתָיו,

הוֹדוּ יְהי פִּינֵת

שֵׁם בְּאֶרֶץ אֲבוֹתָיו.

נוֹמָה, נוֹמָה, נוֹמָה, נוֹמָה...

אַרְבַּע כּוֹסוֹת.

א. כּוֹס הַתְּרַעְלָה.

מִכּוֹס הַתְּרַעְלָה יִשְׁתִּינּוּ לְדֹוּיָה
 בְּרוֹמְנִיָּה וְרֶסְיָה, אֲרֵצוֹת מְרֻתָיִם;
 מִעַת עַמּוֹ לְנוֹדֵד הָיָה —
 הָהָ, זֶה יִשְׁנִים אֱלֻפָיִם!

ב. כּוֹס הַיְגוֹנִים.

מִכּוֹס הַיְגוֹנִים רַבּוֹת רְוִינּוּ,
 יִשְׁתִּינּוּ, מִצִּינּוֹ עַד הַקְּבֻעַת:
 מִעַת הַנוֹקָה כִּצְאֵן תְּעִינּוּ
 בְּאֲדַמַּת נֶבֶר, בְּאֶרֶץ הַמַּרְשֵׁעַת.

ג. כּוֹס הַתְּנַחוּמִים.

עֲתָה, עַמִּי, אֲנָאם נְאוּמִים,

הַחֲמַת סִפְּתָ וּשְׂתָה לְרוּיָה;

הֵא לָךְ כּוֹס הַתְּנַחוּמִים

וּבְרַךְ לְיְהוָה, הוֹה וְהוּיָה!

ד. כּוֹס הַתְּקוּהָ.

מִכּוֹס הַתְּקוּהָ נִשְׂתָה, נְגַמִּיאָה,

בְּלִיל פֶּסַח, לֵיל תַגְנוּ;

וּבְכֹמוֹ מִקְדָּם נִשְׁיָרָה, נְרִיעָה —

„עוֹד לֹא אֶבְרָה תִקְוֹתֵנוּ!“

אַרְבַּע כּוֹסוֹת.

א. כּוֹס הַתְּרַעָלָה.

מִיר הָאֲבָעֵן אֵין גְּלוּת־לְעֵנְדֵרֵר

פּוֹיִם גִּיפְטִיגְעֵן בְּעֵכְעֵר גְּעֵטְרוֹנְקֵעֵן,

אֵין אֵין יִם פּוֹן בְּלוּט אֵון מְרַעְהָרֵעֵן

נְשִׁיעֵר נְשִׁיעֵר, גְּעוֹזֵנְקֵעֵן.

ב. בּוֹם הַיְגוֹנִים.

מִיר הָאָבֶן פּוֹן דָּם בְּעֵבֶר פּוֹן מְרוֹיֶעֶר
 צוֹוִי מוֹיֶזֶנְד יֵאָהֵר גַּעְנָאָסֶען;
 פֿעֶר־מִיִּשְׁט מִיט בְּלוֹט און מְרַעֲהֶרֶען,
 וואס איז פֿון מִיין פֿאַלֶק גַּעפֿלאָסֶען.

ג. בּוֹם הַתְּנַחִימִים.

יַעֲצֵט פִּילל אִיךְ דָּעם בְּעֵבֶר
 מִיט דָּעם וויין פּוֹן מְרִיִסֶט;
 מְרִיִנֶק מִיין פֿאַלֶק — און הֶעֱבֵער,
 הֶעֱבֵער זאל שְׁמֶרַעֲבֶען דיין גִּיִסֶט.

ד. בּוֹם הַתְּקוּהָה.

מְרִיִנֶק שׂיין דָּעם בְּעֵבֶר פּוֹן הָאָפֶען,
 מְרִיִנֶק, דָּער „תְּקוּהָה“ וויין איז גוֹט,
 דיין לאַנד וועט נאָך זיין אָפֶען —
 שְׁמֶרַעֲבֶעב דאָך, מִיין פֿאַלֶק, מִיט מוֹטָה.

זיי שטיל, מיין קינד, ווער יעצט אנשוינגען,
 א, שלאף, מיין טרויסטונג!
 איך האב קיין פח דיר צו וויעגען —
 נו, שלאף-זשע, ליו-ליו-ליו.

א, שלאף, מיין קרוין, פערניס קיין טרעהרען,
 ניט זיין, מיין זעהן, אומזיסט —
 עס איז נאך פריה דיין קלאג צו הערען,
 ווייל דו זא יונג נאך ביזט.

האסט דו דען שוין, מיין קינד, געזעהן
 אין לעבען עטוואס שלעכטס?
 קענסטו דו, מיין נחת, יעצט פערשטעהן
 דיין מאמע'ס שטילען קרעכץ?

ווען גרויס וועסט דו, מיין קדיש, ווערען,
 (איך האף, ס'וועט אזוי זיין!).

וועסט דו פערניעסען ימים טרעהרען,
 וועסט פיהלען שמערץ און פיין.

ס'וועט קריעה רייסען דיין נשמה,
 ס'וועט בלוטען, אזוי, דיין הערץ;
 וועסט זוכען כאטש איין קאפ נחמה
 צו לינדערן דעם שמערץ.

דַּעַם יִשְׁמַעְרָךְ פֹּון דִּיין פֿער־פֿאלֶגֶטע אומֶה,
 פֹּון דַּעַם פֿער־יאַנֶטען אִיד,
 וַוֵאָם הָאָט אִין גָּלוּת נִיט קִיין תְּקוּמָה,
 און אַיז שוין שְׂרַעֲקִיךָ מִיעַד.

פִּין טְרַאגֶען יִשׁוּעֶרֶע פֿעק־לאַךְ צְרוּת
 בִּי'ס שׁוֹנָא אִין דַּעַם לֵאנֶד,
 וַוֵאָם אִיז פִּיר אִיהֶם אַ בֵּית הַקְּבֻרוֹת,
 וואו ער הָאָט שְׂטַענְדִּיג שְׁאנֶד.

אַיךְ הָאָרְ: דו וועסט דִּיין גאַנצֶען לֶעבֶען
 זיך אויפֿפֿיהרֶען מיט טָאַלֶק,
 און בִּלְוִי צו אִיין זאַךְ אַימֶער שְׂטַרַעבֶען—
 גִּיצְלִיךְ צו זיין דִּיין פֿאַלֶק!

דו וועסט אִיהֶם קִינֶמַאל נִיט פֿער־בִּיטֶען
 און אַלֶעס פִּיר אִיהֶם טְהָאַן;
 אין אומֶעטום, אין אַלֶע צִיטֶען,
 וועסט טְרַאגֶען שְׂטַאַלֶץ זיין פֿאַהן!

פֿער־אַבֶּלִ'ט אִיז גאַךְ אַלֶץ לַעֲת־עֲתָה,
 עס פֿיפֿט, עס בְּרוּמֶט דַּער ווִינֶד;
 זײ יִשְׁטִיל, מִיין זוהן, אַ, שְׁלֶאַף, מִיין טאַטֶע,
 לִיּוֹ=לִיּוֹ=לִיּוֹ=לִיּוֹ, מִיין קִינֶד!
 יחזקאל לעווִיט.

קִנְיָה עַל מוֹת הַרְצֵל.

מִהֶרֶב־לֵב, גְבוּר כְּעֵם
 הָיָה הַרְצֵל, מוֹרֵם מַעֲם;
 עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל תְּקוּתוֹ
 דָּאָג תָּמִיד בַּחַיִּים חֲתָנוּ.
 אִי לִי! צִיּוֹן מְקוֹנְנֶת,
 רָפָא יִשְׁבְּרֵי! יְרוּשָׁלַיִם מִתְחַנְּנֶת.
 הִי! מֵרֵאשִׁיטָנוּ נִפְלָה עֲמָרְתָּ,
 עֵין יַעֲקֹב דְּמַעוֹת מְגָרְתָּ.
 רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן, אַחַד מְבוֹנֵיָהּ,
 צִיּוֹן עָלְיוֹ תִפְרֵשׁ בְּיָדֶיהָ,
 עָמִי עָלֵי הַרְצֵל יְקוֹנֵן,
 לְשִׁמּוֹ, לְזִכְרוֹ, בְּגְבוּר יִתְרוֹנֵן. —

נפתלי הערץ אימבער
 (בעל "התקוה")

בְּרַכַּת עָם.

מאת ח. נ. ביאליק.

ברכת ה' אליכם ברכנו אתכם בשם ה' (תהלים).

הַחֻקָּנָה יְדֵי כָּל אַחֵינוּ הַמְּחֻנָּנִים
עֲפָרוֹת אֶרְצֵנוּ, בְּאֲשֶׁר הֵם שָׁם;
אֵל יִפֹּל רוּחְכֶם, — עֲלֵיוֹם, מִתְרוֹנָנִים
בָּאוּ שָׁכֶם אַחַד לְעֹזֶרֶת הָעָם!

הֵן סִפְרִים אֲנַחֲנוּ אֶת נְדָכֶם וְחֻבְבִּים
נִטְפֵי הַדְּמָעוֹת וְזַעַת הָאָרֶץ,
הַיְרָדִים כְּפֹתֵל יִשְׂרָאֵל וּמִיִּשׁוּבָבִים
נִפְשׁוּ הַנְּלֹאָה הַיְשׁוּמָה בְּכָף;

וּלְעוֹלָמִי עַד תִּקְדָּשׁ כָּל דְּמָעָה שֶׁצָּלְלָה
בְּיָם דְּמָעוֹתֵינוּ נִדְבָה לְעַם,
כָּל טֶפֶה שֶׁל זַעַת אִפִּים שֶׁסָּלְלָה
דְּרֹךְ אֲדָנִי — פְּחֹלֵב וְדָם...

אִם לֹא אֶת הַטְּפָחוֹת — רַק מִסֵּד יִסְדָּתָם —
רַב לָכֶם, אַחִי! עַמְלָכֶם לֹא שׂוֹא!
הַבָּאִים — וּבְנִיתָם, וְטַחָתָם, וְשִׁדָּתָם,
עֲתָה רַב לָנוּ אִם נִטְוֵי הַקּוֹ.

גוי קוֹ-קוֹ אֲנַחֲנוּ — מִקּוֹ לְקוֹ קוֹמְמוֹ
 יִשְׁמְמוֹת עוֹלָם וּבְנוֹ בְּנֵי-עַד;
 יֵשׁ יוֹם וּמַיִם עַד יָם יֵצְאוּ יִשְׁתּוֹמְמוּ
 לְרֵאוֹת מַה פֶּעַל קִטָּן גּוֹיִם, עִם נָד...
 וְלָמָּה, מִפְּנֵיכֶם, פֶּעַמִּיכֶם כֹּה בּוֹשִׁישׁוּ?
 הַעֲבַד יִשְׂרָאֵל הָאֵם בְּנֵי מְרוֹז?
 הוּי, פְּחוֹת נִפְרָדִים, הַתְּלַקְטוּ, הַתְּקוֹשְׁשׁוּ,
 עֲבְדוּ יִשְׁכֶם אֶחָד בְּחִיל וְעוֹ!
 הַמִּסּוֹ נָא, עֲגִלֵי הַזָּהָב, הַתְּעוֹרְרוּ,
 יִשְׂרוּ הַדּוֹרִים לְעַמְּכֶם הַרְשׁוּ,
 בְּטָרֶם, מְצוּקִים, פְּמִלּוֹנָה תִּתְפּוֹרְרוּ;
 מִבְּטַחְכֶם — קוֹרֵי עֶפְבֵּיִשׁ, בֵּית עֵיִשׁ.
 אֵל תֹּאמְרוּ, "קִטָּנוֹ", הִטָּרֶם הַתְּבוֹנְנוּ
 פְּנֵי אֲבִיר יַעֲקֹב הַחֲלָכִים בְּקָרְבִּי!
 מִימֵי זֶרְבָבֶל יְדִינוּ לֹא כּוֹנְנוּ
 מִפֶּעַל אֲדִירִים פָּמָהוּ לָרֵב...
 מִי בּוֹ לְיוֹם קִטְנוֹת? הֲבֵנוּ לְמַתְלוּצְצִים
 אֲמַצוּ רוּחֲנוּ וְאֶתִים עֵשׂוֹ —
 עַד נִשְׁמַע מֵרֵאשֵׁי הַהָרִים מֵתְפוֹצְצִים
 קְלוֹת יִי הַקְּרָאִים: עֲלוּ!...

אוֹתֵינוּ.

מ. מ. דאלצקי

עד עולם עדנת נער
לא תסור מעל פְּנֵי.

את ארץ שיר נחמדה,
ארץ פרי ופרחים,
בנצח התולדה
את אביב נצחים.

מה נהדרו, ירושלים,
מאורנו בישמים!

אור מתוק מרהיב עין
ישתפף בך פנחלים;
בך, אהובה, מחישך און,
יאירו גם הצללים.

יפתי, מה נפלאים
ישמי ספיר על הרך,
מה נאו ראשי סלעים,
כי נענדו אור פזבוק.

בה ציון, אהבה!
את חלדי, נשמתו!
אהבה, אתאוד,
את סמל אהבתי!

לך נפשי רגשותי
תעלננה, תכליננה;
לך נטפות דמעותי,
אנחותי תהימנה.

אוֹתֵינוּ, אהובה!
אהבה, עוֹבָה!
את חלקי, מנת-פוסו,
חרדתי, שלותי,
את אבלי ומשושי,
יאושי, תקותי.

את צלם דמות הפהר,
צדם אל עשיך;

על ראשם יהל נצחם,
 עטרת שוכן רמים;
 בחגניהם, קמטי מצחם,
 כמום סוד-עולמים.

מועדנו פרחי מור,
 משמיו אבקת-אור
 ודמעת גיל מעינו
 לקח צור יצרה,
 ואותם, בעת רצונו,
 ליש - נהי עפרה.

בעפרה זה כל-נעם,
 בך עין-אל למאור;
 בך כל-אבן - שהם
 כל אבק - פתם טהור.

כל עץ בך עץ החיים,
 כל עשב - צרי כל מפה,
 צוף - כל יובל מים,
 כל רוח - תפלה ופה.
 בך כל גיא - חזיון,

כל הר - לאל הגיון;
 וכלך ספר נעים,
 ציורים לאלהיך;
 בך שיריו הנפלאים,
 וכתבו - נחנו עליך.

בת ציון, אהבה!
 את חלדי, נשמתני
 אהבה, אתאונך,
 את סמל אהבתי!

לך נפשי רגשותי
 תערוגנה, תכלינה;
 לך נטפות דמעותי,
 אנחותי תהימנה.

אויתיך, אהובה!
 אהבה, עוובה!
 את חלקי, מנת-בוסי,
 חרדתי, שלותי,
 את אבלי ומשושי,
 יאושי, תקנתי.

אֶהוּבָתִּי.

א. ד. ליפשיץ

אך הן אפירנה,
עיני אם לא ראו,
רוחי הן יחונה.

אומרים לי היא שחורה,
אומרים לי— היא גאוה,
אלה— פי היא דלה,
אלה— פי נשגבה;

אך מה יודעים אלה
שאני יודע?

חזות־נפשי אשמע—
מה מזר לשמע?

נפשי לי מגדת,
אומרות כל עצמותי,
פי היא חקק מני,
צלע מצלעותי!

נפשי לי מגדת,
פי רק בזה תקותי,

אכה האבו דעת
מי היא אהובתי?
מי היא בת־הקסם
גולה את שלותי?

אך מה אמר, אחי,
מה לכם אנידה,
אם אספר, האמרו,
פי אחודה חידה.

אם גם לי תאמינו
אך הלא תשתאו,
פי את משאת־נפשי
עיני עוד לא ראו?

ימים יפרידונו,
מרחק רב בינינו;
אך מה־קרובים אנו—
קרובים לבותינו!
אם לא חזיתיה,

ובנשמתה יחד	הרבה לי געגועים...
קשורה גם נשמתו!	רק לי זכרה נעים,
על פן לי בחיים	ובשמה טוב טעם:
בלתה אין שעשועים,	— רק אזכיר—
רק עליה תמיד	ולבי הלאם פּעם!

שיר ערש.

ש. מאנדעלקארן

בארץ השפנים,	בר־בטני יהודה!
פרדסים וגנים,	תורה ותעודה
גנות וכרמים	רפאות תהי לשרף
ובל מיני בשמים,	וישקוי לעצמותיה!
כפרים עם נרדים,	בארץ השפנים,
ובל פרי מגדים,	חורים וחשמנים,
אל חף ימתקו	רבי אוצרות
שפתים ישקו:	ואבנים יקרות;
אף תורה וחקים	אליה יובא בציים
מנפת מתוקים,	חיל כל האיים,
את לבך יטיבו,	סוחריה יעשירו
את נפישך ישיבו,	לכל חסן יגבירו;

עֲנֵפָה וּפּוֹרְיָה,
 לָהּ תִּהְיֶה הוֹמְיָה;
 בָּהּ אֲמַרֵי שֶׁפֶר
 תִּפְתַּב בַּסֵּפֶר!
 בְּאַרְצֵי הַשִּׁפְנִים
 נִשְׁבָּה שְׂאֲנָנִים
 הַמְּנִים הַמְּנִים
 בְּטִירוֹת וְאַרְמוֹנִים,
 נִלְבְּשָׁה פִּסְגָּנִים
 שְׁנֵי עַם־עֲדָנִים,
 טוֹב הָאָרֶץ נֹאכְלָה
 וְאֵת מִלְכָּה נְהַלְלָה;
 אֵךְ מִי זֶה יוֹדֵעַ
 וְלִידְנוּ יִתְקַע,
 מֶה יֵלֵךְ יוֹם
 לֹאִם וְאִם?
 הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה
 הִיא אֲבֵן הָרֹאשִׁיהַ,
 וּכְבַבַּת עֵינַיִם
 נִצֵּר זֶכֶר יְרוּשָׁלַיִם!

אֵךְ דְּבַר אֱלֹהִים
 גְּבוּהָ מֵעַל גְּבוּהָ
 וַיִּקָּר שְׁבַעֲתָיִם
 מִזֶּהֱב פְּרוּזִים.
 וּבִכְנַן יוֹמָם וּלְיַל
 בַּהוֹרָה עֵשֶׂה חֵיל,
 אִזּוּ יוֹרוּךְ אַחִיד
 וְתִגַּל יוֹלְדֵתְךָ!
 בְּאַרְצֵי הַשִּׁפְנִים
 גְּדוּלִים וּקְטָנִים,
 לֶבֶם מְאֹד חָרַד
 אֶל לִשׁוֹן סִפְרָד;
 הָאֲמָנִים זֶה שֶׁפָּה
 צָחָה גַם־יָפָה,
 וְנַעֲיֹמוֹת הוֹמְיָה
 שִׁפְתַּי קַסְטִילִיָּה;
 אֵךְ מִנֵּה יִפֶּה־פִּיהַ
 הַשִּׁפְפָה הָעֵבְרִיָּה,
 אוֹצֵר כָּל תּוֹשִׁיָּה
 וְרַבַּת עֲלִילִיָּה,

אוֹתָהּ.

ר' אברהם דופר לבנון.

אוֹתָהּ! מִי יִתֵּן לִי פְנֵי בָרֶק
 וְרַעַשׂ קוֹל נְהַמַּת רַעַם, —
 רַגַע אֲעוֹפֶה מֵעַל לְבָנוֹן,
 מֵעַל רְאִישֵׁי הַרְרֵי תְבוֹר וְכַרְמֶל;
 יִשְׁמָה אֲרָעִים עִם מְעוֹנוֹת אֲרָיוֹת,
 עִם מִישְׁבְּרֵי יָמִים אֲהֵן קוֹל:
 "וְכָרְחָה, אֱלֹהִים, יְרוּשָׁלַיִם זֹאת,
 הַבַּיִת, אֲחֵהּ, חֲרֻבוֹתֶיהָ אֱלֹהִים;
 הַר צִיּוֹן הַבִּיטָה בּוֹ,
 וּמְקוֹם מִקְדָּשָׁהּ — מָה הָיָה לוֹ!"

"הַקִּיצָה נָא וְקוֹמָה, אָבִינוּ, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל!
 עוֹרֵי, חֲמַלַת כְּרוֹם, עוֹרֵי, אֵל נָא נֹאבְדָהוּ!
 חֲמַת יְשׁוּעָה! יִשְׁפֵי נָא, הַרְפֵי מִכַּנֵּי יַעֲקֹב;
 חֲמוּל, בִּי עֲמֹךְ, יְהִי; רַחֵם בִּי בְנִיךָ, אֵל;
 בִּי צֹאנֶךָ וְנַחֲלֶתֶךָ הֲלֹא אֲנַחְנוּ סְלָהוּ!"

אל מַרְדֵּךְ הַמְּשִׁיחִים.

עמנואל בן שלמה הצפרוני הרומי.

(שיר-זהב).

חושֶׁה, מְשִׁיחֵ-אֵל, וּלְמָה תַעֲמֹד,
הֲנֵה מַחֲפִים לָךְ דְּמָעוֹת נוֹטְפִים,
הֲיֹו דְמֵי דְמָעַם נִחָלִים שׁוֹטְפִים,
כָּל לֵב וְכָל לָשׁוֹן לָךְ, יִחַמֵּד.

קָחָה פְתִיל־פִּישְׁתִּים בַּיָּדְךָ וּמֹד
צִיּוֹן כְּלִיל יָפִי, וּבְנֵי עוֹדֵפִים אֲ
יִהְיֹו כְּכֹל חֵן טוֹב, וְצָרִים שׁוֹאֲפִים
יִגְלוּ בְּרֹאשׁ גּוֹלִים, וְאַתָּה פֹה עֹמֵד.

עוֹרָה, מְשִׁיחֵנוּ, צִלַּח פִּיּוֹם, רִכֵּב
עַל סוּם אֲשֶׁר דוֹהַר, וּמִרְפָּכָה רְתוּם,
כִּי כָל עֲצָמֵי נַפְזָרוּ, אֵינן בָּם מְתוּם.
אִם עַל חֲמוֹר תִּרְפֵּב, אֲדוֹנֵי, שׁוּב וְשִׁב;
אִיעֲצָךְ, הַיֵּשֶׁר מְשִׁיחֵנוּ, בְּתֵם
לְבִי: סְתוּם הַקֶּץ וְהַחֲזוֹן חֲתוּם!

עֵתֵי דוֹת.

יעקב כהן.

יִשְׁטַפוּ פְּלָגֵי הַדְּמָעוֹת

מֵעֵינָי פֶּלַח בְּנֵי הָעַם;

יִנְהָרוּ פְּלָגֵי הַדָּם

מִלְבוֹתֵיהֶם נִדְפְּאוֹת.

כָּל־שָׁמַיִם יִקְוּ לְעֵת קִי,

וְעָלוּ אֶל אֶרֶץ יְהוּדָה,

וְהִשְׁקוּ אֶדְמַתָּהּ הַיְשׁוּדָה,

וְהִפְרוּ כָּל הַתֵּל וְכָל עֵץ...
 וְדוֹר חֲדָשׁ כִּי יָקוּם שָׁמָּה,

דוֹר כְּבוֹד-חַיִּים וְאֵיל,

חֲפָשִׁי, וּבְצִיץ מְלֵא טָל,

נוֹשֵׂא אֶת רֹאשׁוֹ בְּרִמָּה;

וְחָיָה בְּצִיּוֹן עִם חַי,

יַעֲבֹד וַיִּזְרַע אֶדְמַתָּהּ –

וְצִבְרָה אֶזְרוֹת חֵילָה וְנִשְׂא

תְּבוֹאוֹת וּפְרֵי עֵד בְּלֵי דִי...
 וְאִזּוֹ בְּהִתְעַנְּגוֹ עַל טוֹבָה,

יִזְכֹּר אֲבוֹתָיו מִכְּבֹד –

שָׁנָם בְּמִרְחָק בְּצַר

לֹא עֹזְבוּ דְגָלָם, כְּחֹזְכָה...
 וְאִזּוֹ בְּהִתְעַנְּגוֹ עַל טוֹבָה,

יִזְכֹּר אֲבוֹתָיו מִכְּבֹד –

שָׁנָם בְּמִרְחָק בְּצַר

לֹא עֹזְבוּ דְגָלָם, כְּחֹזְכָה...
 וְאִזּוֹ בְּהִתְעַנְּגוֹ עַל טוֹבָה,

בְּבוֹ בָּבוּ לְהִלָּךְ.

דר. שלמה מאנדעלקארן.

לְבָכִים עַל־נְהָרוֹת בְּבַל עוֹרְרוּ תִאֲנִיָּה,
כְּבוֹדֵם גַּז חַיִּישׁ פְּחִלּוֹם, אֶרְצֵם שְׂמָה וּנְשִׂיָּה,
עַל־כְּנֹר צִיּוֹן פִּי נִשְׁבַּר דְּמַע אֶל־תְּחַשְׁבוּ,
הָהָה! בְּמִשְׁפָּנוֹת אֲבִיר יַעֲקֹב מִרְגִיזֵי־אֵל יִדְרָכוּ!

מָתִי יִרְחֹץ יִשְׂרָאֵל רִגְלָיו מִדָּם וּרְפִשׁ?
יְשִׁירֵי צִיּוֹן הַנְּעִימִים מָתִי יִרְנִינוּ כָּל־נַפְשֵׁי?
נְגִינּוֹת בְּנֵי יְהוּדָה הָאֵם פְּקָדֵם תְּצַלִּינָה
וּלְבָב כָּל־שֹׁמְעֵיהֶן עוֹד בְּמִלְפָּנִים תִּשְׁיַבְּנָה?
יִשְׁבְּטֵי־יָהּ, נִדְדִים בְּגוֹיִם, עֵיפִים וַיִּגְעֵי־כַח,
מָתִי יִשְׁלְמוּ יָמֵי נוֹדְכֵם אַף־תִּמְצְאוּ מְנוּחָ?
גַּם־יִזְנֶה מְצָאָה קֵן לָהּ, שׁוֹעַל מְחִלוֹת הָרִים,
כָּל־אִישׁ אֶרֶץ מוֹלְדֹתוֹ—וַיְהוּדָה אַף קְבָרִים!

דָּעַר מֵאֲמַעַם קְרָאֵג.

שמואל שמעון פרוג.

אֵין יִשְׁטוּיב און אֵין שְׁמוּז
פֶּעַרְלֶארען אֵיהר גוטס,
פֶּעַרְלֶארען אֵיהר לעצטע נחמָה...
פֶּעַרְטרוקענט, פֶּעַרְבִלֵי־הַט.

און קוים וואס עס גליהט,
עס האלט זיך אין איהר די נשמה...

זי ליגט נעבען וועג...

עס ציהען זיך טעג,

עס געהען חדשים און יאהרען;

זי טראכט אהן אשיעור:

„וואס איז דאס מיט דיר,

מיין יוהן, מיין בן-יחיד, געווארען?

אויב גוט איז דיר דארט,

דערמאהן זיך דאך פארט,

ווי מיר איז בעשערט זיך צו מידען;

דערמאהן זיך ווי לאנג

ליגט עלענד און קראנק

די אלטע אלמנה פון ציון!...

און אויב דיר איז שווער,

טא קום – ווע אהער,

קום, קינד מייןס, אהיים, צו דיין מאמען;

צוואמען אי פרייד,

געניסען אי לייד,

און לעבען און שטארבען צוואמען!...

אֶל פֶּא-בֵּית.

א בעקאנשער פאדקס-ליד צום זינגען.

א

אויפ'ן פריפעטשיק ברענט א פייעריל,

און אין שטוב איז היים,

און דער רבי לערענט קליינע קינדערלאך

דעם אלף-בית.

זעהט זשע קינדערלאך, געדיינקט זשע טייערע,

וואס איהר לערענט דא,

זגט זשע נאך אמל און טקע נאך אמל קמיץ אלף א.

ב

לערענט קינדער מיט גרויס חשק,

ווי איך זאג אייך און;

ווער עס וועט גיכער פון אייך קענען עכרי,

דער בעקומט אפאהן. זעהט זשע...

ג

לערענט קינדער, האט ניט מורא,

יעדער אנהויב איז שווער;

גליקליך דער, וואס האט געלערענט תורה,

צו דארף דער מענש נאך מעהר?

זעהט זשע...

ד

איהר וועט קינדער עלטער ווערען,

וועט איהר אליין פערשטעהן,

וויפיל אין די אהיות ליגען טרעהרען,
און וויפיל געוויין.
זעהט זשע ..

אז איהר וועט קינדער דעם גלות שלעפען,
אויסגעמוטשעט זיין,
זאלט איהר פון די אהיות טרויבט שעפען,
קוקט אין זיי אריין.
זעהט זשע...

אלף-בית.

פון יוסף מאגילניצקי.

Come, dear children, let me see, מעלאדי פון
If you know the A, B, C!

אהער, גוטע קינדער, לאזט מיר זעהן,
ווער פון אייך דעם אלף-בית קען!
אהער, גוטע קינדער, לאזט מיר זעהן,
ווער פון אייך דעם אלף-בית קען!
אלף, בית, גימל, דלד, הא, וו,
זין, חית, טית, יוד, כף, כף,
למד, מם, נון, סמד, עין, פא, פא,
צדיק, קוף, רייט, שין, שין, תו, תו.

נְחֻמַת צִיּוֹן.

מִיַּד הָאֲבֵעֵן נָאֵךְ נִיט פֶּעַר־לָאָרְעֵן
אֲוִינֶעֶר נֶאֱצִיאֲנָאֵלִיטֶעם;

קִוְמֵעֵן וְעֵלֶעֵן גּוֹטֶע יֶאֱהָרֶעֵן,
וְיִ גַעוֹאָגֵט הָאָט דֶּער פֶּרֶאפֶּעט.

פֿון שְׂוִיעֶר־דֶּען וועט מָען מֵאָבֵעֵן קֶאשֶׁעס,
מִיט בִּיקֶסֶען הִיִּצֶען דֶּעס אֲוִינֶעֶן;
אִוִּים מִלְחָמוֹת, מָפוּ חִלְשׁוֹת,
אַלֶּעס הִיִּבֶט זיך וְיִ אִוִּךְ הִיִּוֶעֵן.

דֶּער וואָלף מִיט'ן שַׁעפֶּס וועלען הִוִּזֶען,
דֶּער לִיב וועט וְיִ אַאָקס קִיִּעֵן שְׂטֶרוֹי;
דָּאָס קִינד מִיט'ן שְׂלֶאָנֵג וועלען פֿוֹזֶען,
מָען וועט מֶעֱהָר נִיט הֶעֶרֶען קִיין גַּעֲשִׁרִי.

גַּעהֵט זשֶׁע קִינדֶער אִין אִייעֶר הַיִּים,
דִּי מֵאָמֶע צִיּוֹן שְׂטֶרֶעקט אִיהֶר הָאָנֵד;
פֿון אִיִּבִּיג אָן עֵד הַיִּים,
אִיז אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲוִנֶעֶר לֵאָנֵד.

קִוְמֵט זשֶׁע, קִינדֶער, אִיךְ וועל אִיךְ גַּעהֵמֶען,
צִוְרִיק בִּי מִיַּד אֲוִיפֿ'ן שׁוֹיִם;
גַּענוֹג שׁוֹיִן זאַרֶגען, גַּענוֹג שׁוֹיִן קֶלֶעמֶען,
אִיךְ וְיִשׁ בְּאֵלֶד אָב פֿון אִיךְ דֶּעס שְׂוִיִּית.

די האפנונג — התקנה

צום זינגען מיט דעם מעלאדי פון התקנה.

א

מיין פאלק, איך קום דיר טרייסטען,
האב האפענונג און מוטה!
דיין הילף, מיין פאלק, וועט קומען,
דיר וועט זיין נאך גוט.
די טרוימע דיינע זיסע
פון נביאים פראפעציהט,
דו ווערסט בעפרייט פון תפיסה,
דיין ערלייונג איז גיט ווייט.

קום פלאקרט נך די זעהנונגט אן דס אידש הרץ,
און ביינקט נאך אלץ נאך ציון מיט וועהמוטה
און מיט שטערץ;
קוים ווענרט נאך דר אד צום מזרח צו זיין בליק,
דן לבט נך די הפנונג, זיין צוקונפט און זיין גלק.

ב

עס מאהלט מיר מיין פאנטאזיע
בילדער אהן א צאהל,
איך זעה מיין פאלק ישראל
לעבט גליקליך ווי אמאהל;

עַר לְעֵבֶט אֶפְרַיִם לְעֵבֶן
 אִין זַיִן אֵיִנְעֵן לֵאנֵד,
 קַיִנְעֵר רוֹיבֵט זַיִן כְּבוֹד,
 מֵעַן מֵאכֵט אֵיהֶם נִיט צו שֵׁאנֵד.

עַם לְעֵבֶט נָאךְ דִּי הָאֶפְעֵנוּנֵג, דְּעַם אִידֵעֵנ'ס
 אֶלְטֵע טְרוֹיֶסֶט,
 און אַדְלֵע=הוֹיף עֵרֵהוֹיבֵט זֵי יִשְׂרָאֵל'ס
 שְׂטֵאלְצֵעֵן נַיִסֵט!
 זֵי גַט אֵהֶם נַיִע פּוֹחוֹת, אַן וּוֹקֵט זַיִן הַלְדֵן=מוֹטֵה,
 בְּלֵבֵט זַיִן אֶלְטֵן קֶרְפֶּר מֵט יוֹנְגֵס לְעֵבֶנ'ס בְּלוֹט!

ג

עַם רוֹפֵעֵן בְּעֵרֵג און טְהֵאלְעֵן,
 דְּעַר הַיִּמְמֵעַל ווִינְקֵט צו דִּיר,
 עַם רוֹפֵט דְּעַר הַר הַשָּׁרוֹן:
 „יִשְׂרָאֵל קוּם צו מִיר!“
 דֶּארוּם, מִיִּין פֶּאָלֶק יִשְׂרָאֵל,
 צו צִיִּון וועַנְד דַּיִן בְּלִיק!
 נוֹר דֶּאָרֵט גְּעִפִּינְסֵטוּ רוֹהֵע,
 נוֹר דֶּאָרֵטֵעֵן רוֹהֵט דַּיִן גְּלִיק!

קוֹים פֶּלֶאקֶרֵט נָאךְ דִּי זַעֲהֵנוּזֵכֵט...
 אַפְרַיִם לִיב וואַלֶפֶסאָן.

מאגילניץ קיים

המכין לחומש

אין פאלגענדע גאנץ בעזונדערע אויסגאבען.

- (1) מיט א ליניען-איבערזעצונג אין ענגליש אדער אידיש. פרייז 30 ס.
- (2) מיט א נומערירטע-איבערזעצונג אין ענגליש אדער אידיש. פרייז 25 ס.
- (3) העברעאיש אליין. פרייז 15 ס.

מאגילניצקייט'ס המכין לחומש איז פיעל בע-
סער און ניצליכער אלס יעדער אנדער טפר, וואס איז
געמאכט געווארען צו געבען דעם אינהאלט פון
דער תורה אין קורצען פיר חדר קינדער. אלעס,
וואס מען דארף פערלאנגען, אז א קינד זאל לערנען
און וויסען פון חומש, איז אין מאגילניצקייט'ס המכין
לחומש איבערגעגעבען קורץ און בינדיג אין
פסוקים. גאנץ גענוי מיט'ן לשון פון חומש און
צוטהיילט אין די זעלבע קאפיטלען און סדרות פון
חומש אזוי, אז דאס קינד ווייס דייטליך און קלאהר
דעם אינהאלט פון יעדע קאפיטל און יעדע סדרה
חומש בעזונדער.

10 סענט אין קעש. איינגעוויקעלט אין א שטיקעל
פאפיר. אדער 10 ס. אין סטעמפס. וועט ברוינגען צו
אייך דעם סעמפעל המכין וואס ענטהאלט א העלפט
פון פראשית פון אדע 3 סארטען המכין לחומש.

צו בעקומען ביי אלע מוכרי ספרים אין דער גאנ-
צער וועלט. הויפט פערקויף ביי:

Joseph Magil, 708 S. 5th St. Phila., Pa.

א קאטאלאג ווערט געשיקט פריי איבעראל.

E. M. Friedman

317 E 79 St.

8th Enlarged Edition.

N.Y.C.

COLLECTION

OF ZIONIST
AND NATIONAL

Songs.

The Best and Most
Popular Songs of
Famous Poets

*IN HEBREW,
ENGLISH
AND YIDDISH*

EIGHTH

EDITION

Collected and Published by
JOSEPH MAGIL
708 S. Fifth St. Philadelphia, Pa
1909

LIBRARY OF PRINCETON
JUN 1 1936
UNIVERSITY